

t cū rēdō tempus vītē nostrē. a. **D**imittē ergo me tē. id est locū pēnitētiē cōcēde. Vel dimittē. i. remitte flagella tue pēcussions. Vel dimittē. i. relaxa me ad vīdēndū / et dēfē dū pēccata mea; qz imānitas doloris aliquā anūmā grauat; ne hoc possit; vel si nouit t dānat mala cōsuetudine impedit^o nō po test flere; nisi deus dimitte; et solutū ex-

cītē in lachrymas; qz maxī facit pīsio in-fernī. Unde subdit: b. **A**nteqz vadā tē. Si nō plātero. c. Et nō reuertar. i. no reuersur^o ad vīta morta lem. Proverb. ii. d. Dēs q ingredient ad eā nō ruerent. Sāp. ii. a. Nō ē q agnī sit reuersus ab inferis.

Ad terrā tene-

brosā. i. ad infernū; vbi om̄s lectulū suum sternebat: Boni in si-nū abrā: mali in pīfundū. Dicit autē infernū terra; qz stabilis; et captiuī ibi stabilis tenet. Tenebrosa dicit: qz sine luce di-vīne contēplatiōis est. Matth. xxij. b. Mītite eū i tenebras extēriōres. Illoc dicebat iob nō qz itur^o eset in infernū; sed lo-quī eo tropo q debito dicit: Solue debitū pīus qz p debito cōstringaris. i. solue vt nō stringar^o; qz si nō solueris strin-geris: Sic vīr sanc^o nō erat iturus ad terrā tenebrosam; hī ad eā vadit q nō plangit. e. **E**t optā mortis caligine. i. p-petua diuīne luc^o priuatiōe; vel tenebris spūalib^o qz de^o nō vide^r. f. **T**errā miserie: quātū ad dolorē. g. **T**enebra-rū: quātū ad cecitātē; qz foris dolor cruciat: int^o cecitas met^o obscurat. h. **I**ibi vīmbra mort^o: qz sic mors naturalis sepat aliam a corpore: ita mors spūalis sepat anūmā a deo: Lū-sus vīmbra est obscuritas visionis diuīne; qz qīz damnat^o ab interno et eterno lumine tenebra^r: qz ignis gehēnē ipios cre-mat; a visione dei excecat; et ad maiorē pena ad vīdēndū qz male amauit i seculo illuminat. i. **N**ull^o ordo: Nō qz de^o nō ordiet tormenta sūm meritā singulorū: qz etiū vna gehēna/ tu nō oēs vno mō sētēt tormenta: sic nec mō oēs hoīes calorē solis. Est igit^r ordo. Unū Greg^o. De^o tormenta inordinata non dimitte: unū iux^o modū crīmis seq^o pēna retrubutiōis. Unū et cīcānia in fasciculis iubēns colligi et ligari; igne pīpetuo cōbu-rendā; vt qz silis culpa inqūnat; par pēna cōstringat. Sic em in domo dei mansiones multē sunt: Job. xiiij. a. sūm diuersitatē virtutū: sic diuersitas suppliciorū p diuersitate crīminū. Unū sup illud Matth. xiij. d. Colligite pīmū cīcānia et allige-te in fasciculis: dicit Glo. qz luxuriosi in vñū fasciculū ligabū-tur: auari in aliū: supbi in aliū; et sic de aliis. Itē Esa. xxiiij. d. Cōgregabunt i aggregatiōe vñū fasce in lacū. Et ira patet qz ibi erit ordo suppliciorū. S^z ideo d^z null^o ordo ibi esse: qz dā-nati vīmbra cecitātē int^o et flāma calorē extēr^o cruciabunt^o: vt ipsi qz inordinata pena pīfusionis crucient^o. Vel ideo: qz in supplicijs pīpa rerū qītās nō seruāt: qz ibi pēna habet^o et in-sup time^r; et ignis ibi cīemar^o; hī nō lūcer nisi ad pena. Vel qz trāsibūt ab aquis niūiū: ad calorē niūiū: vt d^z i. xiiij. c. **U**bi nota: vbi res mutāt locū et sitū: nō est ordo. k. **H**orrōr: id est timor. Sed quo est ibi timor: cū timor sit de futuro ma-lo: et ibi om̄ia mala simul sint: Ad hoc dicit Greg^o. In tor-mentis hui^r vīte: timor dolorē habet: nō dolor timorē: quia mentē metus nō cruciat: cū pati cīperit qd meruerat: S^z in supplicijs positi: qd timet tolerāt: et qd tolerāt sine fine formi-dant. Solent autē distingui nouē penē inferni: que in his ver-sibus cōtinent^o: Indice scriptura: caligo: vincia: flagella: fri-gus: flamma: timor: vermis: pīfusio: fētor: Sūt baratri penē: quas debet qīz cauere.

Exposi. Ca. XI.

Beresus sūt cōtinent^o: Indice scriptura: caligo: vincia: flagella: fri-gus: flamma: timor: vermis: pīfusio: fētor: Sūt baratri penē: quas debet qīz cauere.

secūdo baldath: tertio sophar: sicut pītra fortē athletā impa-res: qz mos pīox ērecte dictis cōsentire: hī malo pī diverso respōdere: iuxta illud Eccl. xxij. c. Verbū sapiens quodcuqz audierit scī laudabit et ad se adīciet: audier luxuriosus et dis-plicebit ei et pīciet illud post tergū suū. Ideo sophar a cōtu-

melijs incipit: arguēs iob: maxī sup duob^o. Primo sup multilo-quio: ibi: Numquid qui multa loquit^o tē. Secūdo sup mi-nori sapientia: ibi: Vir 5.6.5. van^o tē. Que duo sepe comitant. Eccl. xxij. c. Insensati ine-narrabilia sunt verba. Respōdēs autē so-phar dixit: m. Aliū quid q multa lo-quit nō et audiet: id est qui mīstavult lo-quī et non vult audire alios. n. Aut vīr

verbosus: qui pīter loquētis necessitatē aut vīlitatē audi-entis loquit. o. **J**ustificabit. q. d. non: qz in multiloquio nō deerit peccatum. Proverb. x. c. Esa. xxxij. d. Cult^o iusti-cie silentiū. Ideo dicit Iaco. i. c. Sit oīs hō velox ad audiē-dū/ tardus autē ad loquēdū: qz est tēpus taceādi et est tēpus lo-di: Eccl. iii. a. Nō dicit: nullus ad loquēdū/ Jacob^o/ sed tar-dus. p. **L**ibi soli tacebūt homies. q. d. nūquid tu ma-tor es alijs: vt illi tibi taceant et tu loquaris: Glo. Pēna est iniquo tacere: nec patientē audit q corrigi negligit. q. **E**t cū ceteros irrēseris: a nullo pīfutaberis. q. d. iustū est vt qz alios pīfutaberis: cōfuteris et tu. Esa. xxxij. a. Vē qz pīdaris/nōne et ipē pīfutaberis: Et q cōtemnis/nōne et ipē cōtēneris: Greg^o Impetus grauitē veritatē tolerat: qz om̄e qd rectū dī/ suā pu-tat iſſionē: et cū aliqd contra pīversos generalitē dī/ se impeti specialit pīfupicat. Cōscius ipē sibi/ de se purat oīa dici. Ille-ronym^o. Eū sine noīe cōtra vītia scribis: qz inde irascis/ accu-sator^o ē sui. r. **D**ixisti em: Idur^o est sermo me^o. De-trif sophar: qz hoc nō dixerat iob: sed solacium facinorosorū est: si vel falso inqūet vita cōripētis. Potuit sophar ista cō-iūcere ex illo quod dixit iob 5. vi. d. Nō inuenietis in lingua mea inqūate: nec in fauī meis stūlticia pīsonabit. s. **P**īsum in cōspectu tuo: qd nō nō vere dicere pōt: cū astra non sīnt mūda in cōspectu eius. i. xxv. b. Et in angelis suis reperiit pīautatē. S. iiij. d. t. **A**lcō vīlinā. q. d. tu tibi loquēdo blandīl falsa: hī si d^z loqret tibi: pbaret te iniquū. Loquit autē nobis d^z pīfūficia/ pī flagella/ pī exempla/ pī sacrā scripturā/ pī angelos/ pī doctores/ pī creatures/ pī inspirationē/ pī vīsionē. v. **A**piret labia sua tibi: sic mībi. i. sua iudicia apte tibi manifestaret: qz si cognosceres: nō pīciter cōtra eū ageres. q. d. in hoc impītē tue potius cōpator^o qz pīne. La-bia dei/ duo testamenta vel iudicia/ et qz in eis sūt. Esa. xx. f. Labia eius implēta sunt indignatiōe/ et lingua eius qz ignis deuorās. x. **E**lt ostēderet tibi secreta sapientiē. Eur. s. bona qz cēperat non cōsuminat: Eur. qz creauit/ deferit: Eur. iſtū reprobat/ et illū eligit: Eur. hūc flagellat/ et illū parcit: Et hīdī: qz dauid dicit sibi manifesta: Incerta inquit et occulta pīs. 50. sapientiē tue manifestasti mībi. y. **E**t q multiplex sit lex eius. Lex dei charitas est: pī qua in mēte homis legī/ qua-liter pīcepta vītē agant. De qua Roma. xiiij. c. Plenitudo legis est dilectio. Hēc lex multiplex dicitur/ et vna. Una qui-dem in radice: multiplex in operatione: quia ad om̄nia virtu-tum facta dilata^r: et ab om̄ni mālo retrahit: Quā qui diligenter attēdit: quātū quotidie peccet deo/ agnoscit. Et si pec-cata agnoscit/ patienter tolerat flagella domini quem diligit. Et hoc est qd sequit^o: z. **E**t intelligeres qz multo mi-nora exigaris ab eo qz meretur iniquitas tua. q. d. non totam culpam exequitur flagellando. Post cōtūmeliam.

Libri

adiungit sophar irrisione dicēs: a **Forsitan vestigia dei
cōprehēdes.** Vestigia dei possunt dici facta ei⁹: U⁹l dona
benignitatis p̄ quē eū imitando seq̄imur: Uel benignitas visi
tatiōis quā nob̄ ostēdit: vt nōdū vīsū seq̄imur: donec ad ipm̄
cōtēplandū queniam⁹. H̄ec aut̄ nequeūt cōprehēndi: qz vñ
vbi / quid⁹ v̄ modis
B dona spirituſſacti ve
niat: aut q̄ vadant ne
scim⁹. Uñ Job.iiij.a.
Sp̄us vbi vult spirat
r̄. b. **E**t v̄sq̄ ad
pfectū oipotētē
repies: q.d. non. In
futuro tñ repertet oī
potēs p̄ speciē / q̄ mō
querit p̄ fidē: quando
cognoscam⁹ sicut et co
gnitus sū. j. Corinth.
xiij.d. S̄z non ad pse
ctum: quia eius essen
tia a nullo plene vide
bit nisi a christo. Uñ
Isidor⁹. Trinitas si
bi soli nota ēt homi
ni assumpto. c **Excelsior celo est.** Ad litterā: quia incir
cūscriptione sue sp̄ualitatis cūcta tranſēdit. Dominus enim
spiritus est: Job.iiij.d. Sap. i.b. Spiritus dñi repleuit r̄.
d **Abrofundior inferno:** qz trāscendendo subuehit oia.
Heb. i. a. Portans oia verbo virtutis suę. e **Longior
terra:** qz modū creature ois / eternitate excedit. Eccl. xxiiij.a
Ego ex ore altissimi pdij: p̄mogenita ante omnē creaturam.
f **Mēsura.** i. imēnsuras eius. g **Latiō mari:** qz sub
potētē sue p̄ntia oia tpalit coangustat. Attigit em⁹ a fine v̄sq̄
ad finē: Sap. viij.a. H̄ec oia dīc: Eccl. xxiiij.a. Syrū celi cir
cūwi sola / p̄fundū abyssi penetraui / in fluctib⁹ maris ambu
laui / et in om̄i terra steti. Sylt P̄s. Si ascēdero in celū / tu illic
es r̄. Aug⁹. Deus est sup oia / nō elat⁹: intra oia / nō inclusus:
infra om̄ia / nō depliſus: extra oia / nō exclusus. Uel celi dicunt
angeli: q̄ ei⁹ altitudinē nō penetrat. Infern⁹ / demones: quoꝝ
astutias subtil⁹ q̄ putent iudicat. Terra / iusti homines: quoꝝ
longanimitatē / benignitatē sue patiētē supat. Mare / peccato
res: quoꝝ facta eternaliē dānat. Uel totū de homine intelligit.
Homo em⁹ celū est / celestū cōtēplatiōe: Infern⁹ / tēptationū
caligie: Terra / dū fructificat: Mare / dū fluctuat. S̄z cōtēpla
tio homis in deo deficit. Isa. xxxviij.c. Attenuati sunt oculi
mei suspicētes i excuso: Et ita de⁹ excelsior celo. Si in tēpta
tiōib⁹ se discutit hō / subtiliora dei iudicia timet que ignorat.
P̄s. 89. Uñ: Quis nouit potestatē ire tuę r̄. Roma. xi. d. O altitu
do r̄. Et ita p̄fūdior inferno. Itē longior terra. i. hoie fructi
ficāte: qz quātacūqz sint opa / retributio supabit: et ita longior.
Itē latiō mari. i. homie fluctuāte: q̄ q̄uis habeat aliquā de
futuris noticiam: distinctionē tñ iudicij nō app̄rehēdit: et ideo
instabilis fluctuat. Uñ h̄m aplim Eph. iiij.d. Latitudo / dei di
lectio: qua etiam p̄sequētes colligit. Longitudo / benignitas:
qua longanimita tolerādo ad regnū p̄ducit. Sublimitas ve
ra: qua intelligētā glorificator trāscendit. Profundū / iustitia:
qua dānatis inferi⁹ iudiciū incōprehensibilis exerit. Breuiter
ergo latitudinē habet nos amādo: longitudinē / tolerādo: sub
limitatē / intelligentia et vota nostra supando: p̄funditatem / mo
tus cogitationū illicitos iudicādo. Sublimitas et p̄funditas
dei q̄. inuestigabiles sint: nemo scit: vt dicit Greg⁹. nisi qui
cōtemplando ad summa p̄rouchis: vel occultis motibus resi
stens / tēptatiōib⁹ turbat. h **Subuerterit omnia:** in ni
hilū redigendo. i **Uel in vñ coartauerit:** sc̄ in anti
quū chaos. k **Quis contradicet ei?** Sap. xiij.b. Quis
dicet tibi / quid fecisti / aut quis stabit cōtra iudiciū tuū / aut q̄s
tibi imputabit si perierint natiōes quas tu fecisti: Slo. Deus
subuerterit celū / dum dispensatore cōtemplationē homis de
struit. Infernū / dū pauidū i tēptatiōib⁹ / i deteriora cadere p
mitit. Terrā / dum fructū boni opis q̄ aduersa iteredit. Ma

Job

re / dum nostrā titillationē terrore iudicij confundit. Cglum et
infernus simul coartant: cū candē mentē et cōtemplatio sub
leuat / et temptatio obscurat. Terra et mare simul coartant: cū
candē mentē et certa fides de eternis roborat / et ex aliqua mu
tabilitate aura dubietatis versat: Ut in eo qui dirit Dard

ix.d. Lredo dñe / ecce
terra: adiuua incredu
litatē meā: id est mo
dicitatē fidei / ecce ma
re. Cur autē subuerat
et coarter subdit: l
Ips̄e enim nouit.
q.d. ppter defecrum
sc̄ientiē dei / quem facit
vanitas et iniquitas.
Sap. xiij.a. Vanit
omnes homines in q
bus nō est sc̄ientia dei.
Greg⁹. Omnis inq
tas vanitas: et nō eco
uerso: Unde p̄mitit
vanitas. Ille agim⁹
quoties trāitoria co
gitamus: que si nos li
gant: incipit iniquitas. Esa. v.e. Ue qui trabitis iniquitatē in fu
niculis vanitatis. Vel vanitas leuior / iniquitas grauior: reat⁹
dicat. Ex leuiorib⁹ v̄su cūcta leuiante / hō ad grauiorā trabit.
Eccl. xiij.a. Qui modica spernit / paulatim decider.

Mortabilitatis in omni creatura.
Vanitas **Mortalitatis in omni viuente.**
Curiositatis in homine.

Eccl. i.a. de oī: Vanitas vanitatu / et oia van
Et nota q̄ vāitas nosci dī / et iniquitas p̄siderari q̄s studios⁹:
qz de⁹ nec mōra inulta debit: et ad maiora ferēda itēt̄ se ac
cīngit. S̄z qz vanitas cū iniquitate p̄trabit ad timorē subdit: in
Uer van⁹. Oblit⁹ em⁹ sui q̄ vanitatē p̄dit hūilitatē. Si em⁹
se cognosceret hō / nūc supbiret. Eccl. x.b. Quid supbis fra
et cinis. Supbiā vō seq̄ē effrēata libertas peccādi: Uñ seq̄ē
n **Et tanq̄ pullū onagri r̄.** Qui relata montib⁹ naturei
nulli⁹ loris disciplinę tenet. Eccl. xx.b. Equ⁹ indom⁹ eva
det dur⁹: et fili⁹ remissus euadet p̄ ceps. Innuēs p̄ sophar job
esse talē subdit: o **Tu aut̄ firmasti.** i.indurasti: p̄ Lor
tuū. q.d. indurat⁹ es ad flagella: nec mollesc̄ timore dei: sic
pharao: Ero. viij. et. viij. p̄ totū. q **Et expandisti ad cū
man⁹ tuas.** i. bona tua attribuisti tibi. Slo. Ad dei man⁹
expandit: q̄ bona q̄ facit sibi supbieno attribuit. **Si inq
tatē.** Hacten⁹ sophar corripuit job: nūc velut docēdo sub
iūgit: Si iniquitatē r̄. Iniquitas i māu / culpa i ope / iustitia
i tabnaculo / iniquitas i mēte. s **Abstulerit:** vt sit op̄ purū.
t **Et nō manserit r̄.** vt sit cogitatio mūda. v **Et uile
uare poteris: orādo.** v **Faciē tuā.** i. mēte: v **Abſculpa
cula: nō veller / h̄ corporis: q̄ facit ab oīonis fructu offidet.**
Lbren. iiij.e. Leuem⁹ corda nra cū manib⁹ ad dñm in celū.
Uel faciē: ad litterā: Han⁹ em⁹ q̄nq̄ p̄strati plāgōdo p̄tā:
h̄ est osculū ad pedes. Qnq̄ flexis genib⁹ et erecto corpe spē
cōcipiēdo: et h̄ est osculū ad man⁹. Qnq̄ stādo / q̄nq̄ lā nō nob
cōscī sum⁹: et h̄ est osculū ad os. v **Et eris stabil⁹.** i. q̄ewa.
Imp̄ em⁹ instabiles sūt. Esa. lvij.d. Imp̄ q̄si mare ferēs
qđ q̄escere nō p̄t. Lbren. i.c. Petm̄ peccauit hierlm̄ p̄tē
instabilis facta ē. a **Nō timebis:** seruili. b **Abſlierit:** n
sentis. o **Obluiscerit.** i. ei⁹ effectū nō senties vīsū etiū:
qz i celestib⁹ mēte figēs / p̄ nūbilo reputabiles: cōsiderās q̄nī cō
cōdigne passiōes h̄ t̄pis r̄. Ro. viij.d. Esa. lxv.c. Ecce ego
creo / celos nouos et tra nouā / et nō erūt i memoria p̄ora. Itē
Esaie. lliij.b. Noli timere / qz nō cōfunderti / neq̄ erubefces:
Mō em⁹ te pudebit: qz cōfusionis adolescētue / v̄ obliuiscerit:
et opprobrij / viduitatis v̄ue nō recordaberit. Et hoc est q̄ se
quis. d **Et quasi aquarū que p̄tererūt nō recordaberis.** Recete miseria bul⁹ / v̄te aquis p̄terēn⁹ copat:
q̄ mentes electop̄ calamitas trāitoria nō subuerit / h̄ ablit.

a Et quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam: mortis corporalis vel temptationis. q.d. non solum in mane generalis resurrectionis sed etiam ad vesperam mortis vel temptationis feruor charitatis accrescit. *Esa. lvij. c.* Si effuderis animam tuam esuriens et aias afflictia repleueris: ories in tenebris lux tua: et tenebris tue erunt sic meridies. b

b Et cum te consumptu putaueris: non quid eris.

c Orieris ut lucifer. *Ecc. i. b.* Limen dñm bene erit in extremitate: et in die consummationis sue bñdicet:

d q.d. ad omnem tribulationem resurges fortior. Dat em dñs cum tempore pueri. i. *Corinth. x. c.* Et bñ lucifero cõpans sancti. Lucifer enim in tenebris lucet: vicinus in die: Sic vita iustorum quasi lux splendens procedit et crescit: qd ad perfectum die:

R Epondens autem iob dixit: Ergo vos estis soli homines: et vobis

p Proverb. liij. c. Apo calyp. ii. g. Qui vicerit et custodierit vobis in fine opera mea: dabo illi stellam matutinam.

d Et habebitis fiduciam propositam tibi spe: quod spes non confundit: *Roma. v. a.* Spes facit ut medius naufragus extet aq. e

e Et defossus. i. sepultus: ad litteram: Securus de corona. ii. *Timoth. viij. b.* De reliquo reposita est mihi corona iustitiae tecum. *Sup. v. d.* In abundatia ingreditur sepulchrum. Uel Securus: sine cura trahitur: et absque timore hostium. Proverb. xxvij. a. Justus quasi leo confidens absque fratre erit. g

f Requiesces: in deo: quod est locus aie separatus a mundo. *Job. xvij. g.* In me pacem habentes: in mundo autem pressuram habebitis.

h Et non erit qui te exterreat. Proverb. xij. c. Non conturbabit iustum quicquid ei acciderit. *Bio.* Qui in exitu desiderio significatur nihil est in mundo quod appetat: nihil est quod de mundo prime faciat. i

i Et deinceps tecum. q.d. p. morte eris exemplum aliis: et benedic te. *Esa. lx. c.* Eldorabit vestigia pedum tuorum oculis qui detrahebat tibi. Hic agere ostendit sophar stulticiam suam. Non enim ideo sancti inocceter viuunt ut ab aliis adoren. sed quod querunt hoc aliis per magno pollicent. k

l Oculi autem impiorum deficit. i. cogitationes eorum et desideria cui vita terminabatur.

m Ps. In illa die gibunt oculis cogitationes eorum. l

n Et effugient pibit ab eis: quod eorum malitia cognita erit in die iudicij: nec poterunt inuenire quod fugiantur. Vermis enim oscile inter se rodet miseram animam: ignis exterius coquembit corpus. *Amos. iiij. d.* Peribit fuga a veloce: et fortis non obtinebit virtutem suam. Ita eodem. ix. a.

o Non erit fuga eis: fugient et qui fugerit non saluabitur ex eis.

p Spes illorum. i. ipsa frena in quibus caro qescit: sed spissus deficit.

q Abominatio aie est: quod inde perpetuo cruciabitur: et deo et sanctis abominabilis erit. *Bio.* Inde in perpetuum spissus interit: vñ ad tempus caro suauiter vivit.

r Ergo. La. XII.

s Espondens autem iob. Sicut diuites diuitibus trahuntur: ut abundantes videantur: ita pauperes cum vera sapientia sapientibus loquuntur: non ut minorem doceant. i. sapientia: quod minorem dicebat esse dea sapientie: sed ut quamvis doctrina polleat: innescat: Qui ideo meliores docere non metuunt: quod oculis inferiores se putant. Ut et sophar eti vera: non indiscrete dicit: quod melior et liquore vase pleno supfudit. Qui respondit iob iuxta consilium salomonis: Proverb. xxvij. a. Rude stulto iuxta stulticiam suam: ne sibi sapientia esse videat. p

t Ergo. q.d. ex quo vos ita facatis sapientiam vestram: Ergo vos estis: id est esse putatis: quod

u Soli homines. *Bio.* Qui se omnes per rōne estimant: se soli homines esse exultant. *Sille. viij. Regu. xij. d.* de helia: qui cum diceret soli se reliqui de prophetis dñi: dictum est ei: Adhuc reliqui mihi. viij. milia quod non curuauerunt genua an baal.

v Et vobiscum morietur sapientia. q.d. soli in vobis est sapientia: ut putatis: ut vobis morietibus sapientia moriat. Proverb.

xvij. c. Sapientia sibi videtur piger. viij. vñris loquenter sententias. s

t Et mihi tecum. Illoc dixit iob: non ad tactantiam sed ad reprimendum eorum superbia. *Bio.* Se esse inferiorum negat: ut regnum superbia corrigat: Superiore se esse faciat ne humiliitate trahat.

t Cor. i. intelligenter cordis. *Ecc. xvij. a.* Dedit illis cor: ex cogitacione et disciplina intellectus replete illos.

v Quis enim. q.d. cum obiectu nota sunt quod dicuntur: quod de scia tumescit.

w Qui deridet ab amico suo. Quid grauius est se derisum ostendit: post correctores conuertens se ad eruditionem.

y Sicut ego. i. sine culpa propria. *Bio.* Illud humana derisio facit deo primum quem ab humana prauitatem in nobilitate vite seruat alii eni. z

g Inuocabit deum tecum. *Bio.* Qui per culpam irridet non est exauditus: si sacerdotes baal quos irrisit

h belias: clamauerunt ad deos suos: nec exauditi sunt. ij. Regu

xvij. e. Qui vero sine culpa irridet exauditus: si sicut helius cum aperit irridere in ascensu bethel. iiij. Regu. iiij. d. Ecc. xxv. c. De precationem Iesu exaudiet dominus. a

t Deridet: a duplicibus. b

l Justi simplicitas: quod est sine culpa errorum et per se delectatio-

t nis: et si fatuus reputatur. i. Cor. iiij. c. Lanç purgamentum mundi facti sum oīm ipsius. Simplicitas dico quod est: c

l Læpas contemplata. Justi simplicitas læpas deus et contemplata. Læpas quod inter se lucet. Contemplata: quod apud mentes carnali abie

c cta estimaatur. Talis læpas fuit christus. *Esa. lxij. a.* Proprietas non facebo: et proprie hieros non descendam: donec egrediar ut splendor iustus eius et salvator eius ut læpas accendat. Hec læpas lux in predicatione: sed contemplata fuit ab herode: *Luc. xxij. b.* Et misericordia desperat davida in corde suo. ii. Regu. vi. c. Tales læpas sunt martyres lucentes in medio lagenarum. *Judic. viij. e.*

d Ad tempus. i. vñris ad ihesum statutum. i. vñris ad die iudicij: quod quantum iustus quisque fulgeat quod non despiciat: apparet. Ecc. i. c. Usque ad ihesum sustinebit patiens: et postea redditio locutus est. e

g Abundat tabernacula. q.d. non sunt curanda quod est abusare probis abudat. Et sic ostendit iob nihil esse diuitias huius mundi: quod abusare probos asserit. *Hiere. viij. a.* Huius est oīb quod Guaricant et iniungunt agunt. f

g Predonum. Predeones vocat oculis male acquerentes: vel male retinetur. Nihil enim differt: ut dicit Gregorius. vtrum tua non des: an aliena rapias. De quibus dicit Osee. iiij. b. Liberabo linguis meum et lanam meam. g

g Et audacter puocat deum: male acquerendo: vel non acquisita male retinendo: vel ex diuitiis superbiendo.

h *Hiere. vi. g.* Magnificati sunt et ditati: et crassati sunt et pingui: et posterius sunt meos peccati. Osee. iiij. b. Ego dedi eis frumentum et vinum et oleum: et argentum multiplicauit eis et aurum: quod fecerunt baal. b

l Et ipse dederit oculis. *Hiere. viij. a.* Hic objicit *Bio.*

m Ma quod homines appellant: cum motu addat: Et ipse dederit oculis: Et rident: quod aliud est quod de misericordia tribuit: aliud quod irat huius minit. Unus sensus est: Et ipse dederit oculis: et possiderit per misericordiam.

o *Munirum tecum.* Dixerat iob: Quis enim haec quod nostis ignorat: quod dñs nullus. Et huius probat per locum a minori: quod iumenta et ele-

p menta habent: multo fortius homo spūalis. Et huius est: *Munirum tecum.* Ad huiusmodi oculis creatura docet deum suum esse principium et conservatorem omnium. *Sap. xiij. b.* A magnitudine speciei et creature cognoscibilis poterit creator omnia videri. Ro. i. c. Invisibilis dei per ea quod facta sunt a creatura mundi intellecta conspicuntur. Uel spūalis: per iumenta homines sensu pigriores intelliguntur: quibus dicit Proverb. vi. a. Glade ad formicam oculum piger est. Per volatilia: stabilita sapientes: de quibus *Hiere. viij. c.* Milites in celo cogunt tempore suum: turki et hirundo et ciconia custodierunt ihesum aduentum: sicut populare autem non cognovit iudicium dñi. Per terram frena sapientem: de quod

Esa. lxv. a. **C**elum sedes mea est: et terra sebellum pedum meorum:
Ps. 104. q. hos cōculat dñs. Per pisces curiosi: de q. v. Ps. Louer-
 tit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorum. Quid autem hec
 inquisita doceat: subdit: **a** **Q**uis ignorat te. q. d. si inq-
 ras creatorum deus faterentur. **T**u in Ps. vox est omnium creatu-

Ps. 99. ratus: **I**psa fecit nos: et

non ipsi nos. **b** **I**n

cui manu. i. pore-

state: de q. oia cōcor-

diter sentiunt: licet ibi ea

no oia cordis viuāt.

Hoc autem loco aia ois

viuentis ipsa vita cor-

poralis accipit: spūs

vniuersē carnis hois/

I. 34. a. effect intelligēti spi-

ritualis. **V**el p animā

I. 32. b. ois viuentis vita iūmē-

torū designat: sūm q

dī. **B**en. i. c. **C**reavit

de cete grādīa: et oīm

aia viuentē atq. mo-

tabile. Per spūm vniuersē carnis homīs: aia rōnā significat:

gytracis in māu dei st. **Esa.** lvij. d. Spūs a facie mea egreditur: et

status hois ego facio. **S**ic licet aias faciat et cōseruet: nō tū om-

nib. eadē cōfert: Sed alij daf sermo scītē: alij fides: alij grā

sanitatū. **L**orinth. xij. b. **E**t hē: **c** **N**ōne auris te. q. d.

sicut vñ est sensus cerebri: sed diuerla officia eius in diversis

mēbris: **S**ic vñ est dñs: q. opa oia in oib. **i. L**orinth. xij. b.

Aug. Ita vñ spūssancē facit oia in mēbris christi corporis: sic

vna aia i. oculo videt: audit i. aure: et i. ceteris mēbris alia facit.

Mystice. **A**uris ecclesiē sunt q. hūiliter audiūt: et faciunt

verbū del. **F**auces: sunt sacrē scripture expositores: qui

comedūt et traçūnt alios in corp. ecclesiē. **V**el q. iob supra

codem dixerat: **Q**uis em̄ hec q. nostis ignorat: ostēdit hic q.

ipse meli scit q. ipsi: q. ipsi aure tm̄ extēriore audiūt: et ipse gu-

stat: ipsi scīt: q. ipse sapit. **E**t hoc est: **N**ōne auris te. id ē

ratio in aure. **E**t fauces. i. ratio in ore. q. d. vos vt auris au-

ditis: q. ego id vt fauces saporo. **V**los estis auris: ego gusti. i.

ego tanto meli scio: quāto intīmi gustus p̄cipit q. auditus.

e **I**n antiq̄s te. **A**lia rō est q. ostendit q. meli intelligit q.

ipsi: q. ipsi sunt iūuenes: et ipse antiqui. **I**n antiq̄s autē est

sapiētia: et i. multo tpe p. uidētia. Per sapiētia ea q. sunt

cōtemplatiue: p. prudētia ea que sūt actiue: intellige: **E**t hec

per exercitū multi tpe habent. **Ecc.** xxix. b. **T**ir in multis

exptis: cogitabit multa: et qui multa didicit: narrabit intelle-

ctū: q. autē nō est exptus: pauca cognoscet. **S**ed licet in antiq̄s

sit sapiētia: nō tū ab eis s̄ a deo: **T**u s̄bdit: **f** **A**pid deū

est sapiētia: q. oia fecit nūero: pōdere et mēsura. **S**ap. xij. d.

g **F**ortitudi. i. potētia: qua oia ex nihilō fecit. **b** **I**psa

habet cōsiliū: quo disponit oia: quo differt vñdicta malo-

rū: vt in fine iusta apparet. **h** **I**ntelligētia: q. cui qd cō-

petat: nouit: Quē em̄ facim̄ aut cogitam̄: intelligit et iudicat.

k **S**i destruxerit. **I**dic ostendit q. fortitudinem h̄z: cui ne-

mo resistere pōt. **D**estruit autē dñs cor hūanū: gratiā subtra-

bendo: quā tū p̄rie homo a se expellit. **l** **N**emo est qui

edificet: q. se. **H**o em̄ spiritū ē p̄ se vadēs et nō redies. **Ecc.**

vij. b. **N**emo pōrest corrigerē quē ille desperit. **m** **S**i in-

cluserit: carcere tribulatiōis. **n** **M**ull' est q. ap. id ē q. li-

beret. **V**el incluserit: carcere p̄cti. i. icludi p̄misit. **V**el in-

cluserit: gratiā nō cōserēdo. **G**reg. Includere dei ē clausis

non aperire. **M**ullus est qui aperiat: per se p̄ter deum.

Esa. xxxi. g. **D**abo clauē dom̄ dauid sup humerū et: et ape-

riat: et nō erit qui claudat: claudet et nō erit qui aperiat. **Q**ua-

liter autē aperiat domin̄ dicit **Esa**. xliij. d. **E**go sum ipse q.

deleo iniqtates tuas: ppter me. **L**orrariū vide **A**poc. iii. d.

Ego sto ad ostium te. **S**ed soluis: q. ibi aperire dicit coape-

rire: q. est gratiā nō obuiare. **o** **S**i cōtinuerit aquas:

pluiae: **A**d litterā: **p** **O**mnia siccabunt: sicut legiſ. **iij.**

Regi. xvij. a. **V**el aquas: doctrine. **P**roverb. v. c. **D**eriue-

tur fontes tui foras te. **V**el aquas: gratiē de quib. Job.
iiij. b. **A**quā quā ego dabo: fieri in eo fons aquae salientis in vi-
 tā eternā. **O**mnia siccabunt: q. subtracta gratia vel do-
 crita/corda audientiū arefunt ab humore spūssanci. **I**de,
 remē. **xlij. a.** **N**ō venit pluia: cōfusi sunt agricole et affici.

q **S**i emisit eas

subvertēt terra.

Ad litterā: **S**i aperiu-

erit caracras celi: di-

lūiū inundabit: sicut

tepe noe. **B**en. vij. b. **A**po. i. b.

Vel **A**lystice **S**i **D**om̄

emisit: aq. grē vel

spūalis doctrinā sub-

vertēt terrenitatem.

Iheb. vij. b. **T**erra se-

pe venientē sup se di-

bens imbrē et germi-

nans herbam oprimā

illis a quib. colit: acci-

pit bñdictionē a deo:

De hac subvertētione di-

Proverb. xij. a. **T**erte impios et nō erunt. **i** **A**pid

ipsum est fortitudo et sapiētia. **H**ec eadē diterat supia

codem: **S**ed resumit ut exemplariter doceat de sapiētia. **E**t

ideo cum p̄us sapiētia p̄cedat fortitudinē: nūc econtrario sa-

pientia ultimo ponit. **I**n quo etiā mystice nota: q. in primo

adūetu christi: sapiētia ei manifesta fuit: q. fortitudo occulta.

Abacuck. iij. a. **I**bi abscondita est fortitudo eius. **Esa.** xlv. c.

Tere tu es deus absconditus. **I**n secūdo aduentu erit formu-

do manifesta: qua p̄mo malos reprobabit: et post electis pa-

tris sapiētia demōstrabit. **s** **I**psē nouit. **P**robat q. sa-

pientia sit apud ipsum: **E**t p̄mo offendit de vñuerali cogniti-

one eius: quasi p. locū a minori: q. ipse nouit mala q. nō sunt

ab eo: multo fortius bona: quo ipse est auctor. **u** **D**ecipi-

entē autē vocat diabolū: quia ipse seducit oīs. **A**poc. xij. b.

Proiectus est draco ille magnus: serpens antiqui: qui vocat

diabolū et satanas: qui seducit vñuerium orbē. **C**ui⁹ versu-

tas nouit domin⁹ et etiā sancti. **iij. L**orinth. iiij. c. **A**t nō circū

ueniamur a sathana: **N**ō em̄ ignoram̄ cogitationes eius. **S**ic

tamē nemo plene nisi dñs: **T**inde infra. **xij. a.** **Q**uis reuelabit

faciē indumenti eius: et in mediū oris eius quis intrabit: por-

tas vultus eius q. aperiet: q. d. solus ego. **F**acies indumenti

ei⁹ ē occulta temptatio diaboli sub alicui⁹ boni specie pallia-

ta. **I**psē em̄ trāfigurat se i. angelū lucis. **iij. L**orinth. iiij. c. **S**ic

domin⁹ sepe detegit: vel reuelat hoc indumentū. **T**el certe in-

dumentū eius sunt simulatorē fraudulēti: de quibus **P**ro-

verb. xij. b. **S**imulator: ore decipit amīci suū: iusti autē libera-

bunt scītē. **I**te os diaboli: suggestio ei⁹: i. mediū cui⁹ ingre-

dit domin⁹: quādo qualis sit finis: ostendit. **V**el os diaboli

sunt detractores. **A**poc. ix. d. **P**otestas equor in ore eorū.

Portę diaboli: sunt peccata: q. que ingredit ad nos: et nos in

infernū: de quib. **D**atib. xij. c. **P**ortę inferi nō p̄ualebunt

aduersus eā. **Esa**. xlv. a. **P**ortas creas conterā. **I**bas por-

tas aperit domin⁹: quādo quāta sit vilitas peccati cognoscē-

re facit. **v** **E**t eum qui decipit. q. d. nouit homis pra-

uitatē occulta ob qua decipit. **P**rauū enim est cor hominis

te. **II**ieremij. xvij. b. **D**e vtroq. dicit **P**roverb. xij. a. **O**mnes

vitē hominū patēt oculis ei⁹. **xi** **E**t adducit cōsilia/

principes thaneos: sapientes cōsiliarii pharaonis dederūt

cōsiliū insipiens. **H**os adducit dominus in stultū finē:

quādo manifeste dissipat cōsilia eorum. **S**uī. v. c. **Q**ui ap-

prehendit sapientes in astutia sua: et cōsilia prauorum dissi-

pat. **D**e his dicit **Esa**. xxix. e. **T**u qui p̄fundīt eis corde-

vt a domino abscondatis cōsiliū. **G**lo. **C**onsiliarios di-

cit p̄dicatores: qui auditoribus vite cōsiliū p̄brent: qui cō

propter temporalia p̄dicant: in stultū finē perducunt: quia

illuc per laborem tendunt: vnde per recrūdinē mentis fu-

gere debuerunt.

a Et iudices in stupore: quod sit quando qui presunt: quod alii
os corrigant ignorantiam. b Baltheus regum. Sæpe accidit
multos de punita supbare: quos dominus permittit postea dissoluit
in luxuria: ut quos intus supbia inquit: qd detestabiles sunt in
publico ovidat. Et h est: Baltheus. i. cingulum punitum. Re-
gum. i. membra et motus
suos bin regentium. c

B Dissoluit. i. dissoluit
in luxuria permittit. d
Et pungit: pungit
permittit. e Fune:
per et delectationis.
De quibus funib' dicit
Ps. Funes pectorum
circumplexi sunt me.
Prover. v. d. Iniqui-
tates suæ capiunt impi-
um: et funib' pectorum
suorum vniuersaliter strin-
gitur. De funib' dele-
ctionis dr Prover.
vii. c. Intexui funib'
lectulū meū dicit stul-
ta mulier. Uel ad lit-
terā: Baltheus regum dissoluit: et pungit fune renes eorum: qui
diuites baltheos deauratos deponunt: et assumunt funes quibus
cinguntur: sicut fratres milites et cartusienses. Esa. iiiij. d. Erit
per suauem odorem feror: et per zona funicul'. f Dicit sacer-
dotes circa subditos negligentes: g Inglorios. i. sine
gloria: quod vi dic Glo. an iudicem gloria non iuuenit: quia non in sub-
ditorum morib' studio predicationis non exquirunt: immo tunc erit eis
prosilio. Eccl. xxij. a. Confusio prius est de filio indisciplinato:
Eccl. i. magis gloria erit prelatis de bonis subdit. Pro-
verb. xiiij. d. In multitudine populi dignitas regi. i. Thessal.
ii. d. Vos estis gloria nostra et gaudiu nra. Glo. Perfectione di-
scipulorum gaudiu et corona inglor. Proverb. x. a. Fili sapi-
ens iustificat patrem. h Et optimates. i. in dignitatibus
gloriates. i Supplarat. i. supplari permittit deserendo.
De hoc: Hiere. v. b. Ibo ad optimates et loquar eis: ipsi enim
cognoverunt viam domini et iudicium dei: et ecce ipsi magis pre-
gerunt lugubri ruperunt vincula: et idcirco percussit eos leo de sil-
ua: quod est supplari. k Comutat labium veracium: id est
comutari permittit: quod fit: qui docet vel predicant in munere.
Videlicet. iij. d. Principes ei in muneribus iudicabant: et sacerdo-
tes eius in mercede docebant: et prophetæ ei in pecunia diuina-
bant. Uel certe labium comutare est in predicatione vel doctrina
non dei sed ipsius laude querere: quod est adulterari verbū dei.
De his dicit Proverb. xvij. c. Qui vertit linguam: incident in
malum. l Et doctrinam senum auferens: permisive. i. inutilē
et sine fructu faciens. Esa. iij. a. Auferet dominus a hierusalē et a
iuda validū et fortē: omne robur panis et oē robur aquæ: quod
fit quicquid propter pectus plati. Eccl. xv. b. Id est stulti non videbunt
sapiam: longe enim abest a supbia. Quicquid propter culpam populi.
Hiere. xxxij. a. Abscondit faciem meam a ciuitate: propter omnem
maliciam eorum. Greg. Doctrina senum tollit: quod amantes talia
potum suorum opera non sequuntur. Idem. Cum sacerdos non agit
bona que loquitur: sermo ei subtrahit ne loquatur quod non ope-
ratur: et iusto dei iudicio fit: ut non habeat linguam que recusat bo-
nam vitam. Baruch. iij. b. Qui argentum fabricat et solliciti sunt:
nec est inuentio operum illorum. m Effundit despectionem
super principes. i. super eos qui virtus dominante: cum inde supbiunt.
Uel super principes: ad litterā: quod alijs presunt et inde gloriantur. La-
les enim despiciunt dominum et despctos facit. Malach. iij. b. de sa-
cerdotibus dicitur: Irritum fecisti pactum leui: dicit dominus exercitum: propter
quod et ego dedi vos temptabiles et humilios omnibus populis. Ps.
Effusa est temptatio super principes tecum. Thren. iij. c. Sedens in ter-
ra: ptinguerunt senes filii sion: disperserunt cinere capita sua.
n Et eos qui oppressti fuerat vita: o Releuans per
penitentiam. Uel ad litterā: Delectum malis principibus: loco eorum
ponunt illi quos prout opprimebant. Eccl. x. b. Sedes ducunt su-

perborum destruxit dominus: et sedere fecit mites pro eis. Itē eo-
dem. xij. a. Multi potentes oppressti sunt valide: et gloriosi tra-
dicti sunt in manu alterorum. p Qui reuelat profunda ostendit
nebris. Quod modis cognoscit dominus mala. In se simplici
noticia: et in nobis: cum agnoscit ea facit: Sicut Gen. xxij. c.

Mūc cognoui quod time-
as dominum. i. cognoscere
te feci. De primo mo-
do dictum est: nūc de se
cundo dicit: ut plena
ostendat domini sapientia:
Et h est: Qui reue-
lat te: h referit ad oc-
ulta temptationum: Qd
eo seq: q Et pducit in lucem umbram
mortis: ad ipsum peccatum
qd umbra mortis dicit: quod morti eternae
vicinus. Esa. ix. a. Ma-
bitantibus in regione
umbras mortis: lux orta
est eis: quod est in lucem
pduci. Greg. Um-
bra mortis: pectus dicit: quod per legem in lucem pducit: cum quod et ostendit
per leges scit. Roma. viij. b. Pectus non cognoui nisi per legem.
Uel profunda de tenebris reuelat dominus: cum de occultis verbis
appetitum intelligentia aperte elicetur. Et umbra mortis in lucem
pducit: cum durioria legis in lucem euangelij pertinet. Umbras
mortis dicitur: lex: quod mortis corpori inferebat: quod est umbra mor-
tis anime. r Qui multiplicat gentes: per secunditatem so-
bolis: ad litterā: s Et pudit eas in morte: quod quotidie na-
scuntur et moriuntur. t In integrum restituit: pertinendo vel
resuscitando. i. Reg. ii. a. Dominus mortificat et vivificat: deducit
ad inferos et reducit. v Qui imitatur cor principum po-
puli terræ: de malo in bonum. Mester. xv. c. Louerit deus
spiritus regis in mansuetudine. Proverb. xxij. a. Sicut divisiones
aquaerunt: ita cor regis in manu domini: quoniam voluerit inclinabit
illud: vel in bonum faciendo: vel in malum permittendo. x Et de-
cipit eos. i. decipi permittit. Sicut achab. iij. Reg. vi. d.
Quis decipiet michi achab: Et ait spus: Ego decipiā: In quod
Et ait: Ego spus medax in ore oīm prophetarum. y Per in-
vīū erroris: non per viam virtutis. Ps. Errare fecit eos in invio ps. 106.
et non in via. z Palpabunt quod in tenebris tecum. Illoc facit
quod tangit non videt: ut iudicet quod inter tot miracula requbebat:
quod signum facit ut credam tibi. Job. vij. d. Esa. lx. b. Palpa-
vimus quasi ceci parietem: et quasi absque oculis attractuimus.
a Et errare eos faciet tecum. Expositio est procedet. Esa. xix.
c. Dominus miscuit in medio spiritu originis: et errare fecerit egyptum
in oī oī suo: sicut errat ebrius in vino babylonis. i. amore seculi.
b Cce oīa hec. Adhuc sūt oība. expo. La. XIII

d Job responderet ad ea quod sibi dixerat insultando tres amici
ei. Et dividit hanc capitulo in tres partes. In prima parte ostendit
quod nec incediū nec dolus potest occultari deo: cum non possit
decipi. In secunda ostendit quod tribulatio domini est solutio. In tertia
ostendit quod potestia hominis est quod solū a vento excusum. Dicit igit
Ecce oīa hec: qd dicitur: c Tidit oīl me interior quod
si presentia. d Et audiuit aurum meum interior. Est autem id
oculus et aurum interior. s. ratio vel intellectus. Sed quod sepe acci-
dit in hoc exteriore: quod oīl videt et aurum audit: et in cor non in-
telligit: et ita inutilia sunt quod leguntur: ideo addit: e Et intel-
lexi singula: ut prophetas. Glo. Cum aliqd osidit: vel audit: si
intellectus non tribuit: prophetas minime est. Unus deus. x. a. Intelli-
gencia opere est in visione. Unus nec pharaon qui videt boues et spicas
prophetas fuit. Gen. xl. a. Nec etiam caiphas fuit prophetas: quod dicit
non intellexit: Job. xij. f. f Scdm sciām viam tecum.
Greg. Quod vitam scientie vivendo logicè trascenderat: finis eorum scientie
se oīa nosse confirmat: quod scientie celestia eorum terrenas cogita-
tiones per prophetas spiritus transibant. g Nec inferior yobis

Libri

sum vita. **a** Sed tñ ad dñm oipotente loquar/ in oratione. q.d. licet vos transcendā vita et scientia: tñ iudicem meū deprecabor: sicut dictum est. **b** Greg. Cum oipotē te loqimur: dñ eius misericordiam depcamur: Quo eo disputam: cum nos illius iusticie p̄iungentes facta nostra subtili īdigatione discutim: Sic disputauerat cū deo.

Al. ventri **Esa.** lxxij. b. Facit su-

mus ut īnūdi omes nos: quasi pann⁹ mē- struate vniuersitate iusti- cie nr̄e. Tel certe cuz deo disputat: qui p̄f sens seculū pfecte re linquēs: cum illo post

B **Al. tenebris** **bit.** **Un. Matth.** xix. d. Amē dico vobis q̄ vos q̄ secuti estis me ec. Tel etiā cum deo disputat: q̄ qualis deo r̄ndeat in iudicio/ mo do p̄meditāt̄ et parat:

t Ps. iii. Juxta illud **Ps.** Jo cundus hō qui misere tur et cōmodat: dispo nit sermōnes suos iu dicio ec.

Ps. 9. boriosos factores mēdaci. In fabrica enī labor ē. **Ps. Sub** **Ps. 139.** lingua ei⁹ labor et dolor. Et alibi. Labor labior⁹ ipsorum opiet eos. Greg. Patet amicos iob ex persona hereticorum loq: q̄ fabri mēdaci recte dicunt. Sicut enī edificiū lapidib⁹: ita mēdaciū sermonib⁹ fabricati: veritas vero non ex fabrica sed ex na tura surgit. **d** **Atq; vtinā.** Tidēs iob tres amicos suos velle apparere sapiētes: adinonet ad tacendū. Stult⁹ enim si tacuerit: sapiēs reputabif. Prouerb. xvij. d. Si tñ signis alijs n̄ p̄ba. Hic lūptū ē: Si tacuisses p̄hs fuisse. Lui cō sonat Poeti⁹ in lib. de psol. vbi narrat q̄ qdaz alii p̄bm ex foli. 2. p̄sa. 7. periebat: et multa p̄uitia illi dcebat: et ille omia sustinebat: Landē dixit: Ego sum p̄bs. Et ille: Intellexisse inquit si ta cuisses. **e** **Audite g.** Post silentū/ correctionē adiungit: vt tumore depulso/ possint intelligere veritatem. Un. Greg. Misi p̄ correctionē tumo: stulti deplorant: neq̄q̄ p̄ intelligētiā iusti iudiciū cogiscit. Unde recte subdit: **f** **Et iudiciū labior⁹ meor⁹ attēdise.** Et arguit eos iob: Primo super mēdaci. Un. dicit: **g** **Nū qd deī idiget vro mēdaciō:** q.d. vos admisceret falsa veri: q̄i veritas sibi n̄ sufficeret: nisi falsitate iuuaret. Greg. Veritas nō indiget falsitate fulciri. **g** **Et p̄ illo loqimi dolos.** Dolos/ dicit falsitates sub schemate fimois latentes: et signant: q̄i qui mentis testi⁹ ī frau dulent: Prouer. xij. c. Ecc. xxxij. b. Sine mēdaci p̄sum mabif verbū legi: et sapia in ore fidelis cōplanabit. Scđo ar guit eos d̄ p̄sumptiōe. Un. subdit: **h** **Nū qd faciē ei⁹:** id ē dei accipit⁹: v̄surpādo vob qd soli⁹ dei est. I. auctoritas iudicādi: Greg. Iusti cū redarguit⁹ sp̄ ifirmat⁹ sue p̄scij ī teri⁹ compatim⁹: q̄ illius soli⁹ est p̄cta hoūm sine cōpassiōe discutere: qui ex naturē sue oipotēta ignorat peccare. Lui⁹ faciē accipiebat amici iob: q̄ ita eū reprehendebat: ac si in se nil reprehensibile h̄ient. Tel faciē dei accipe ē in p̄spis deū lauda re: et in aduersis otra eū murmurare. **Ps.** Cōfitebis tibi cum būfeceris ei. **i** **Et p̄ deo ec.** obliti v̄i/ in altero infirma reprehendit: et p̄ cōpassiōe nō infirmari. Non sic aplūs. **j** **Cor.** xi. g. Quis infirmat: et ego nō infirmor ec. **Gal.** vi. a. Fr̄s: si p̄occupat⁹ fuerit hō in aliq̄ delicto: vos q̄ spiritalis estis instruite h̄moi in sp̄u lenitati: p̄siderāt teipm ne tu tē p̄ter. **k** **Aut placebit ei quē celare nihil p̄t:** q.d. qd̄ facit: nō placet deo: q̄ videt q̄i corde loqmi quē latere nihil p̄t. Oia enī nuda sūt et apta oculis eius: **Heb.** iij. d. Ecc. xxij. d. Dño enī deo anteq̄ crearet oia sūt agnita. **l** **Aut decipiet ut hō v̄is fraudulētijs.** I. sumlatiōib⁹. q.d. n.

a feior vobis sū. **Sed tñ ad omnipotētē loquar:** et dispunare cuz deo cupio: p̄t⁹ vos b̄ ostēndens fabricatores mēdaci: et cultores peruersorū d dogmatum. Atq; vtinā ta ceretis: vt putaremī esse sa e plentes. Aūdite ergo corre ctiones meas: et iūdiciu⁹ la biorum meorum attendite. **s** **Nūquid deus indiget ve stro mendacio:** vt p̄d illo lo b quamini dolos? Nūquid i faciem eius accipitis: et p̄d deo iudicare nitimini? Aut

Job

Ipse enī deus et non hō: **Osee.** xj. c. **Gal.** vi. b. Molite errare deus nō irrideat. **m** **Ipse vos arguet.** q.d. nō decipiet sed arguet vos. I. malicia v̄ia arguet vos. **Hiere.** ii. d. Argue et te malicia tua: et auersio tua increpabit te. **n** **Quid lab scondito faciē ei⁹ accipitis.** I. veritatē intus in corde co

gnoscitis: et exterritus ore et ope ipugnat: qd̄ graue p̄cūm est. **Luc.** xij. f. **Seru⁹ sciens vo luntatē dñi sui et nō se p̄pauit:** et si fecit h̄m vo luntatē ei⁹ vapulabit multis. **Heb.** q. **Pet.** q. d. **Well⁹ enī erat illis nō cogiscere v̄ia iūstificat⁹: q̄ p̄ agnātā re trozum cōuerti.** **Ibi Glo.** Qui plangit et plāgēda cognoſcit et nō deserit: q̄uoniam cul p̄ se subiicit. Tel v̄ dicit Greg. Faciem dei in abūdāto accipit: qui iūtu iūſcie dei. p̄ p̄cūm genit⁹: s p̄ ad iniūtātē redit. **Ps.** Laudauerūt no **Ps. 103.**

mē ei⁹: cito defecerūt: obliiti sūt operū ei⁹. **Glo.** Suma celeritate ad crudelitātē a dei laude mutati sūt. Qualis aut̄ arguet eos dñs et qñ: oñdit: **o** **Stati vt se cōmonerit.** anthro pospathos ē. I. adinstar cōmoti fecerūt. I. cū vidičā in vos ce eruerit. **p** **Turbabit v̄os turbine gebēnali.** Qui enī h nolūt turbari p̄ p̄nitentiā: turbabunt in futuro p̄ vindicaz. **Sap.** v.a. Tidētēs turbabunt timore horribili: gemētē p̄e agustia sp̄lis ec. **Michæl.** viij. d. Lingēt puluē sic serpētē: velut reptilia terre perturbabunt de qdib⁹ suis: irrūt subito et cū impetu. **Prouer.** j.c. Subsannabo cū vob qd̄ timebaris aduenerit: cū irrūterit repētina calamitas. **Esa.** xxiij. b. Con terrī sūt i sion p̄ctōres: timo: possedit hypocritas. **q** **Ade moria v̄ia cōpabilis cineri.** Greg. Quia ibi ponit: vob aura rapit. I. i terrenis. **Ps.** Vocauerūt noia sua i terris suis. **Ps. 4.** **Hiere.** xvij. b. Orie: recedētes a te i terra scribent. **Esa.** xxi. e. Excidisti tibi sepulchrum in excelsō memoriale. **Glo.** Ut enī sepult⁹ supbia. Sūt n̄ sic imp̄y/ n̄ sic: s tanq̄ puluis que p̄. **Ps. 1.** cit vent⁹ a facie terre. **Malach.** liij. a. Calcabis impios cum fuerint cīnis sub plāta pedū v̄iōp. In q̄ nota p̄petua servitus: in q̄ erūt reprobi. Ideo dicit Ecc. x.b. Quid supbia tera et cīnis: **r** **Et redigent in lutū ceruices v̄ie.** i. supbia et pompa q̄ mō in tot extollit: nesciēs qd̄ seq̄t. **Ela.** iij. c. Decalubabit dñs v̄tēcē filiarū sion. Item. xij. g. Vocabit no mē mesi: et adducet m̄grat⁹ q̄i lutū: et velut plastes p̄culis humū. **Infra.** xx. a. Si ascēderit v̄sq̄ ad cēlos supbia ei⁹: et caput ei⁹ nubes tenigerit: q̄i sterquilinū in fine p̄det. **Prouer.** x. b. **Memoria iusti cū laudib⁹:** nomē impior⁹ putrefat. Id dicēt reprobi q̄ h̄ supbia: Quid p̄fuit nob⁹ supbia: aut di uitiarū iacētā qd̄ p̄tulit nob⁹. **Sap.** v.b. **s** **Lacete p̄t lisper.** Carnalē locutos iudicat eos: ideo silētū imponeat: q.d. ego nō carnalit⁹ s̄ sp̄ualit̄ loq̄: q̄ a sp̄u audio qd̄ vico. **Matth.** xij. c. **Ex abūdātia cordis os loq̄.** **t** **Quare lacero.** Rephēderat iob amicos suos de incōpassiōe: nō sūne cōpassiōe eos arguisse credat: dicit: **Quare lacero carnes meas dentib⁹ meis:** Ad līraz: necessaria subtrahendo carni: et ea affligēdo. **j** **Cor.** ix. d. Lastigo corp⁹ meū ec. Tel dentes sūt sp̄ualeſ. I. sensus: qb⁹ comedit et deuorat ois carnalitas i viri pfect⁹. De qb⁹ dr. **Chren.** iij. b. Cōfregit ad numerū dētes meos. Qd̄ sit: cū singulis sensib⁹ ex virtus h̄q̄ cecitas generat. Est q̄ sensus Greg. **Quare lacero ec.** cur internis sensib⁹ in me carnalia facta discutio: si meis spe catorib⁹. i. vob nō pficio: **v** **Giaz meā porto i manib⁹ meis.** Greg. Giaz i manib⁹ portare: est intentionē cor

dis ope demōstrare; qd sit p edificatiōe p̄ximi. Matth. v. b
Sic luceat opa v̄ia corā hoībus; vt glorificēt p̄em v̄m q̄ in
celis ē. Et igit̄ sensus: Cur me districte corā hoīb̄ dījudico;
vel qd apetas; in ope oīdo; si p̄ximis nec mala iudicādo nec
bona ostendēdo p̄ficio; a Et iā si occiderit me: in ip/
so sperabo. q. d. licet

eis nō p̄sim: tñ exem

plū patiētē p̄beo. Et

hoc ē: Si occiderit

z. Greg. Ille pati-

ens est: q̄ flagellū atte-

rit: et a spei rectitudi-

ne nō curuāt. Roma.

v.a. Tribulatio patiē-

tiam ogatur: patiētia

spem: spes autem nō

p̄fundit. b Clerū

tamē. q. d. spabo i eo

nō tñ p̄fidēs d̄ merit

operū. Sed c

as meas. i. opa qb̄

ad deum tendo: e

Arguā. Proverb.

xviq. c. Iul⁹ p̄or accusator ē sui. f Et ipse erit salua-

tor me⁹: Ecce finis argutionis sue. q. d. si me dījudico: non

vnig iudicabor a dño. i. Cor. xi. g. d In p̄spectu ei⁹:

Id ē corā p̄fessore: q̄ est vicari⁹ eius: vel in secreto p̄sciētiē vbi

ipse solus videt. g Dīshypocrita. Greg. Uno modo

in p̄spectu dei venum⁹: cum h̄ p̄ctā n̄ra subtili⁹ p̄pendimus: et

nos flendo dījudicam⁹. Unū helias. Uliuit dñs in cul⁹ p̄spe-

crusto. iij. Regl. xvij. a. Hoc mō nō venit hypocrita in p̄spe-

ctu dei. Alio mō: qñ i extremo aī iudicē assūtem⁹: Hoc mo-

do etiā assūst hypocrita receptu⁹ put gessit. ij. Cor. v. b.

Q̄es nos oportet manifestari aī tribunal christi: vt recipiat

vnusqz p̄pria corporis put gessit sive bonū sive malū. Ter-

tio mō venit i p̄spectu dei. i. ad fruēdū co: Et h̄ mō nō veni-

et q̄s malus. Esa. xxv. b. fīm. lxx. Collat impl⁹ no videat

gloriā dei. S̄ ne iob crederef in hac s̄nā iuolui: q̄r suspica-

ban̄ ipsum esse hypocritā: ideo subdit: h Audite fimo-

nē mieū: aure interiori. i Et enigmataq. i. sermōes sub fi-

gur̄ occultatos: De qb̄ Proverb. i. a. Intelligēs aīaduertet

parabolā r interpretationē: verba sapientū r enigmata eoz.

Per h aut̄ innuit se h̄re figuratiwas locutiōes: vnde nō vbiqz

querēdū ē sensus l̄ralis. k Si fuero iudicat⁹ i vltio

iudicio ante qd mō flagello: l Scio q̄ iust⁹ inueniar.

Contra. s. eo. lr. c. Si simplex fuero: h ipsū i grabit aīa mea.

Ite statim supra dixerat: Elias meas in p̄spectu eius arguā.

Ite Ec̄s. ix. a. Nemo scit an amore vel odio dign⁹ sit. Sol.

Hic loquit̄ iob fīm testimoniu⁹ p̄sciētiē sue. i. de p̄iectura: non

d̄ certitudie. Roma. vii. c. Ipse spūs reddit testimoniu⁹ spūi

n̄o q̄ sum⁹ fili⁹ dei. Qd aut̄ obiūcīt: intelligitur de certitudi-

ne p̄sciētiē: qua nemo scit fine suū. Alii soluit Greg⁹. dicens q̄

iob sibi iniqtatē tribuit: r deo purgationē: r p̄ctōrē se coḡscit

ex se: r iustū se factū nō igrat ex munere. i. ex grā. m Quis

est q̄ iudicef mech⁹: Hoc dīc p̄fidēs sup̄ testimoniu⁹ p̄sciē-

tiē. q. d. Quis ex vob̄ arguet me de p̄ctō: Sic ut Job. viij.

f. n. Genuat i iudicio: r accuset me si p̄t. Greg⁹: Quia in

exteriorib⁹ actib⁹ vñ rep̄hendat nō habet: libere accusatore

q̄rit. Quis v̄o iustoz corda etiā de stulta cogitatione se repre-

hēdūt: o Quare facēs iūmōr̄ impiūs cogi-

tatiōib⁹: ac si dicat: Et si sic vixi: vt accusatore p̄sciētiē non

timere: Q̄ ro enī q̄s maḡ feruer in oīone: tanto grau⁹ impi-

gnat a cogitationu⁹ importunitare. Ec̄s. x. a. Buscē moriē

tes perdūt suauitatē vnguēti. Et Ben. xv. c. Descedebat yo

lucres sup̄ sacrificia: sed abraā abigebat eas. p Dīo tñ

ne facias mihi: id ē amoueas a me: Que postea determi-

nat. s. p̄cūsiōis duriciā: r pondus formidinis. q Et tūc:

id est si hec duo remouer̄: r A facie tua no abscon-

dar. i. aīaduersiōe in die iudicij. Unū de hac facie dicit Ps.

W̄s. 50. Buerte facie tuā a p̄ctis meis. Th̄sii. liij. c. Facies dñi divi-

sit eos: non addet vt respiciat eos. s Dñanū tuā. Ecce
p̄mū qd petit amoueri. i. duriciā tuę p̄cūsiōis amoue a me.
t Et formido z. Ecce secūdū/pondus formidinis tolle: r
sic sp̄m securitatē infunde. Greg⁹. In p̄spectu dei iustus esse
non valer: q̄ nō p̄ dilectionē: s per formidinē seruit. Timorē

igis seruile petit amo

ueri iob: r charitates

infundi. v Cloc̄a

me. q. d. magnitudi-

ne tua non p̄mas me:

B 1.14. v.

imo p̄ grā securitatē

ifūde. Que si feceris:

Cloc̄a me: x Et

respōdebo tibi de

grā securus. Mota: Al. tmea

Vocat nos de p̄ fla-

gella. Proverb. i. c.

Vocauit et renuistis.

Per b̄ficia. Esa. i. a.

Vocauit et n̄ erat q̄ au-

diret. Per p̄destina-

tionem. Roma. iiij. c.

Vocat ea q̄ non sunt

tanc̄ ea q̄ sūt. Per iſpirationē. Roma. viij. f. Quos p̄desti-

nauit hōs r vocauit. Per p̄dicationē. Matth. xxij. b. Multi

sūt vocati pauci v̄o electi. Illo v̄o r̄fudet deo patiente grās

agēdo/credēdo/ coopando/obediendo: Et hoc est. Et ego

r̄fidebo tibi p̄dici⁹ modis. y Aut̄ certe loctr̄ p̄ bonū

desideriū: qd ē os aīc̄ siue v̄bū aīe. z Et tu r̄fide mihi:

desiderio meo satissaciēdo. Greg⁹. Vocare dei: ē nos amā-

do r eligēdo respicere. M̄m r̄fide: est amoris eius obedire.

M̄m loq̄ ad deū: est faciē el⁹ p̄ desideriū postulare. R̄fide

deū: ē nob̄ se amātib⁹ apparere: Sz qr deū desiderās subtili⁹

statu p̄pīnū discū.

z. Q̄ tas habeo iniqtatēs z. M̄o enī apparet dñs nisi mūdati mētib⁹: Jō iob

noticiā p̄ctōx petit: vt ea lachrymis lauet: et sic videre deuz

lotus valeat. Quattuor ponit: p̄ q̄ oē gen⁹ peti comp̄bēdit.

Iniqtas in deū: p̄ctm in scip̄lū: scel⁹ in p̄ximū: Hec tria i fa-

cēdo nō faciēdū: delictū in omittēdo faciēdū. Greg⁹. Ma-

ior ē iniqtas q̄ p̄ctm. Unū Blo. Q̄is hō p̄ctō: ē se p̄fitet: sed

se iniqtū dici p̄det. Et scelus mai⁹ ē q̄ velictū: quia scelus

fit i ope: velictū latet i cogitationē. Unū: Delicta q̄s intelligit: Ps. 18.

Memor igis status a q̄ cecidit hō p̄ p̄ctm/vidē: b Urfa-

cie tuā. i. filiū: vel faciē grē: c Abscōdīt faciē tuā a nob̄ r allisisti nos i

manu iniqtatē n̄rē: d Et arbitrar̄ me inimicū tuū/nō

volēdo respicere: qr si v̄t amicū respiceres me: tuę vissōis lu-

mine non p̄uares. e Otrā foliū. i. boīem q̄ r̄ arbor: r̄ fo-

liū r̄ stipula dicit. Arbor qdēm fuit hō in p̄ditionē: folium in

temptationē: stipula in delectiōe. Ideo dīc apls Eph. iiij. c.

Mō sim⁹ paruuli fluctuātes r circūferām oī vento doctrine.

Esa. liij. c. Ec̄dim⁹ nos q̄s foliū vniuersi: r iniqtates n̄rē

q̄s vent⁹ abstulef̄t nos. Ec̄cī. v. c. Mō ventileste i oēs ven-

tuū: r nō eas in oēm viam. Folii ergo d̄r̄ hō/ qr̄ cecidit: sti-

pula/qr̄ fragil̄fuit: sīca/qua viriditatē grē p̄didit. Malach.

vī. a. Erūt omēs sup̄bi r oēs faciētēs imp̄ietatē sīc stipula.

Et q̄ sensus: Cur tanta rectitudine imp̄etiē eū: quez sic infir-

mū esse agnoscl̄: f Scribis enī z. i. ineuitabilitē punis.

Greg⁹. Qd̄ loqm̄ur trāf̄t: qd̄ scribim⁹ manet. Job. xix. d.

Qd̄ scripsi/scripsi. Jō de non loq̄ amaritudines/ scribere d̄r̄:

qr̄ diu sūg nos ei⁹ flagella p̄durā. Semel enī scripsit s̄niam

de mortalitate hoīs: qñ dixit: Quacūq die comederis: mor-

te morieris: Ben. ij. c. que v̄sq̄ ad yltimū mutari non valet.

Duplici aut̄ rōne d̄r̄ pena scribi. Prima est: quia culpa erat

scripta. Hier. xvij. a. P̄ctm iuda scriptum est stilo ferreo in

vngue adamātino. Esa. lxv. a. Ecce scriptū est coram me/nō

facebo: sed reddam in sinu eoꝝ iniqtates. Secūda est: quia

scriptura sicut p̄gna erudit. Hier. vi. b. Erudire hierusalem;

ne forte recedat aīa mea a te: ne forte ponā te deb̄tā: terrā in-

habitabilē. Scđm. lxx. Per mīla flagella crudier̄ hierusalem.

a. Et consumere me vis ut videat: b. Peccat adolescentie mee: quia iuuentute se peccasse non inuenit adolescentie facta timeret. Greg. Sunt etates in mente sic et in corpore. Prima infantia: cum innocentia et nescit fari quod est. Inde pueritia in quo loquitur que vult: sed adhuc innocens. Deinde adolescentia: quia prima est in opatione meritoria vel demeritoria. In de iuuentu: apta fortitudini. Hoc senectus: c. graua maturitati. Parte igitur grauia esse pecata iuuentu et senium: si illud sic iustus merituit quod in infirmitate deligit. Hier. xxxi. d. Sustinet opprobrius adolescentie mee. Ps. 24. adolescentie mee. e. Delicia iuuentutis mee. Hier. xxii. a. Adolescentes iuxta vias suam: etiam cum senecte. f. Omnes natu de muliere: breui viues tempore: replete multis misericordiis. Qui quasi flos egreditur et portauerit iugum domini ab adolescentia sua. g. Nosuisti in neruo pedes meos. Meruus genus vinculi carceralis: quod gallice dicunt cepha. De quod Hier. xx. a. Percussit phassur hircem: prophetet: et misit eum in neruum: Per quem fugitur somes peccati: quo stringit homo quasi vinculo. Unde Roma. vii. d. Infelix ego homo. Gratia dei per Iesum Christum dominum nostrum. Unde Ps. Dirupisti dominica vincula mea. Uel per nerum intelligit penalitas: qua ligatus homo propter: Per pedem sicut affectio: Per semitas actionum cogitationes: nam per viam actiones designantur: Per vestigia pedum/interiorum operum: vel ipsa prava opera designantur: que agimus in falso pede/sequentibus distorta/vestigia relinquitur. Pedem igitur in nerum posuit huius deus: quoniam malas affectiones eius distracta sententia ligavit. Semitas obviantur: quae cogitationes operum subtiles dividuntur. Vestigia pedum considerantur: quae interiorum vel operum districte examinatur. Eccl. vii. d. Lucta quam fit: de adducere in iudicium. Sap. vii. d. Conmouebit illos a fundamento: id est cogitationibus: et viis ad superum operum desolabuntur. Matth. xii. c. De oī sybo ocioso quod locuti fuerint homines: reddetur rationem deo in die iudicij. d. Qui quasi putredo consumedus sum. i. corruptio carnis exterendus et in putredine redigendus. e. Et quasi vestimentum quod comeditur tinea: quia de carne exit temptatione que eas corrodit: sicut de veste tinea. Eccl. xli. c. De vestimentis predictis tinea: et a muliere iniquitas viri. Item Eccl. xli. b. Luctus hominum in corpe ipso. Osee. v. d. Ego quasi tinea ephraim.

De conse. dis. 5. cunctales

enim contra me amaritudines: et consumere me vis peccatis adolescentie mee. Nosuisti in neruo pedem meum: et obseruasti oculos semitas meas: et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumedus sum: et quasi vestimentum quod comeditur tinea. C. XIII

Homo natu de muliere: breui viues tempore: replete multis misericordiis. Qui quasi flos egreditur et

tentia: de virtute in fratre per gratiam: de miseria in gloria: quoniam mortale induet immortalitatem. i. Cor. xv. g. Hec est mutatio dexter exensi. n. Et dignum ducis cum talis sit hoc et tantus. o. Sup huiuscmodi tam vile tam fragile tam miser. p. Aperire oculos tuos. Greg. Huius apire oculos est iudicia exercere: et quem feriat videre. q. d. non sum dignus: ut sup me aperias oculos tuos: hic enim aperit oculos sup illum quem corripit: cui non parcit: ut in eternum parcatur. Oculos claudit super illum cui parcit: ut in eternum non parcatur: quem dimittit bene desideria cordis eius: quasi non videret eum. q. Et adducere eum tecum in iudicium: ut a te de pari iudicer: ut scilicet tantum a me puritate extigas: quia est tua: in cuius specie astra non sunt munda. Ps. Non intres in iudicium cum seruo meum. r. Quis potest facere mundum. Infirmitas tua alleget iob. q. d. non debes iudicare sed mundare: alius non ero mundus: Quia s. Quis potest facere mundum de immodo conceptum seminis: Ps. Ecce enim in iniurianibus conceptus sum tuus. Ps. s. Nonne tu quasi solus es mundus: s. quod in ipso nihil conspicuntur incurrit: Sap. vii. d. Prover. xx. b. Quis potest dicere: mundus sicut a patre: Eccl. xxxii. a. Ab immodo quod mundabilis: q. d. nullus. Et ita tu solus potes mundare: quod non mundus es: quod attingis vias: propter tuam mundiciam: Sap. vii. d. sine quod nihil est mundum. Uel sic: Tu solus es vere: quia nihil habes de nihil. v. Breves dies hominis sunt: Ad fratrem Eccl. xviii. a. Numerus dierum hominis ut multus annis. x. Numerus mensurum est apud te non et diffinitus: Ab eterno enim praeservat de dies mensiles annos yniusculis. Uel numerus inveniens apud deum esse deum: quod labentia quecumque apud deum stant: cui nihil preterit: nihil aduenit. Uel quod omnia fecerit in numero: potest et inveniatur. Sap. xi. d. y. Constituisti terminos eius: id est vitam eius. z. Qui permanet non poterit: quod dei diffinitio seu prudenter falli non potest. s. obiectum de annis ezechielis quod addidit sicut xx. anni: ut legitur Esa. xxxviii. b. Nam si terminus vitae eius non erat constitutus ut tunc moreretur qui dicitur Esa: Morieris et non vivis: mentis est. propterea: Si autem constitutus erat terminus: ergo terminus quem constitutus dicitur non potest permaneri. Itē deus constitutus dicitur centum annos: Sit ita: potest quod iste potest sibi iniurere manus ante illum terminum: et morietur: ergo terminus a deo constitutus potest permaneri. Ad idem facit quod dicitur i. xv. d. Ante dies eius unum plebit. Sol est: quod primum accipit et terminus constitutus a deo permanet non potest: nec augeri nec minui: dominus vero potest: quod alias melius solutus est. a. Recede paululum ab eo: id est flagella presentis: vita subtrahere: et bona ei ne quiescere ostendere. b. At quiescat in eis vel in te propter plenitatem spiritus. c. Donec optata quiescit: vel beatitudine: Sic cut ibi: Unam peti a deo: hanc requiramus: ut inhabitemus. Ps. 144.

q. longiores factae sunt umbrae vesperi. i. Paral. xxix. d. Hoc nosi quasi umbra super terram: et nulla est mora dies deum. Ideo bene dicitur: Fugit: pro momenta: Velut umbra sine calore. Seneca. Dum differtur vita nostra: discurreti. Et non quod non solus fugienti sed umbra comparat vita homini scilicet

spiritus vanitatem et carnosum spiritualis defensionem. m. Et nunc in eodem statu permanet: quia homo de corruptione naturae in corruptione mutatur: de natura in naturam per etates temporis: primo infans: secundo puer: deinde adolescentis: postea uenit: deinde senectus: tandem decrepit. Naturam etiam a miseria in miseria: de pugna in pugnam: de peccato in peccatum: de peccato in virtutem per penitentiam: de mortuorum pugnaciam: et tristes emotiones: facient ad eum mortuorum pugnaciam: et deum resuscitare. Et hoc reparatio: quod per spiritum insuffiat. Et rectificari. Et quoniam super infernos ibo: et resuscitabo: Et spiritus habet de ipso beatitudinem: spem: et spem habet de ipso beatitudinem: ut resuscite: m. Ad occidit: ne ad tam. n. Omnia tristitia vel amorem adhuc aliud est actu: summa credere esse in puluerem: b. Homo cui mortuus fuerit: et in collum: i. puluerem redactus: apud. o. Quod si: sicut: f. Et quae facit: i. cruciat documentum non resurgit: et se: s. q. magis ad calice sicut non revertit ad mundum: et aliis pulubus in terra: q. non alterat celum: arcu: s. purificari. Boni: tuus: c. Et sicut et transuersus impetu transcedens: ho calidus: la defecit leges: celi: co: me: t. Entra quod non negat oino et moe donec: Lamens: celi. o. De lumen Lazarus: am: ar: dormit. Eph. v. c. Si in vnde liquido hoc facilius: in arsum: hoc legum potum fuit in paleris: in refectoriis: b. Et ramus: et multipliciter. c. Radix: i. g. Senuerunt: i. vulnera: k. In puluerem emulsi: et germebat: aqua: et hinc diuina redit. l. Et faciet comam: et redit: quod apli: q. in cuius morte auerteretur: recedit per resurrectionem: q. cap. o. Et nos colupsum: acerbitate: quia nescit patriam: nec in exilio: immo ruit: morte culpe: p. Alii mar cogitationes meri: cum suis filiis: p. Alii: omnia: Erbi: q. Quod ut: Ps. In vita: et morte: i. Et flatur vacue sublata vacua remaneat corp: q. q.

Homo natus. In hoc capitulo tria dicuntur. Primo quod homo quasi flos egrediens fugit velut umbra. Secundo dicitur quod mortuus non viuet neque resurget nisi prius celum atterrit. Tertio ostendit quod gressus hominis numeri sunt et significati a deo. Unde breuit exponitur hic pugna hominis: quia ad vitam angustiarum: et ad miseras dilatarum. Hoc mulieris nois infirmitas designatur. Et est sensus: Quid habet in se fortitudinis quod natus est ex infirmitate: qui angustiarum ad vitam dilatarum ad miseras: g. Breui viuens tempore. Eccl. xviii. a. Numerus dierum vite hominis ut multum centum annos: quasi gutta aquae maris depurati sunt. h. Repletur: quia omnia hic sunt miseria. i. Adulti miseria: exteriorib: et interiorib: quia a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas: Esa. j. b. Greg. Omnia hic miseria sunt. k. Qui quasi flos egreditur: nascendo: quia floret in carne. Esa. xl. b. Omnis caro senum: et omnis gloria eius quasi flos seni. Eccl. xlii. c. Omnis caro sicut seni veterascet. Jacob. j. b. Dives sicut flos seni transibit. l. Et ceterum: viuedo: quia paulatim rediguntur in puluerem. m. Fugit velut umbra moriendo. Hier. vii. a. Et vobis: quia declinavit dies

a **Veniat** vel optata s. dies: qm̄ erit quies: nō solū pecto-
ris sed eternitat: qm̄ quiesceret: nō per spem sed p spēm: non p
p̄templationē tm̄: sed per fruitionē. b **Et sicut mercen-**
narij. Ostendit quō optata est dies illi⁹ quietis: Sicut scilicet
mercennarij expectatis p̄mū: et optant finem diei: Ita
c **Dies ei⁹.** s. viij. a.

Mercenarij p̄stolat

finem opis sui. Pro-
uer. xvij. b. **Gemma**
ḡtissima expectatio p̄-
stolat. d **Lignū**
habet spem. Ad p
bādū q̄ inouatio ista
n̄ sit p̄ hoīez: s̄ a deo:
vt̄ auctor exēplo na-
turali: sicut aplus. j.
Corl. xv. e. vbi dicit:
Inspīp̄s qd̄ tu semi-
nas t̄. Et cōpat liḡ p̄-
ciso hominē mortuū.
Un̄ dīc: Lignū t̄. C.
q.d. s̄c lignū p̄cīsu ite-
rū pullulat et virescit:

et trūcus emortu⁹ p̄ siccitate ad odoz̄ aq̄ iterū germiat: Sic
hō mortu⁹ p̄ dei grain reuiuiscit. Et inuit ipsa l̄ra: per quem
erit hēc reparatio: qz p̄ sp̄m insufflante sup̄ imperfectos: Sic
dicit Ezech. xxxvij. c. A q̄ttor ventis veni sp̄s: et insuffla
sup̄ imperfectos istos: et reuiuiscat. Lignū ad l̄ram e ha-
bet spem. i. spes habet d̄ ipo: hec. s. f **Si** p̄cīsu fuerit
rurſu virescit t̄. m **Ad** odoz̄ aq̄. i. ad sensu aq̄: si-
ue ad tactu. n **Comā** frondiū et ramor. Sz qz i liḡ p̄cīlo
vel mortuo adhuc aliquid ē actuū: sine q̄ nō rurſu virescit: ne
similit̄ credere ēt̄ esse in puluerib⁹ hoīm mortuō: Subdit:
o **Hō** vō cū mortu⁹ fuerit et nudat⁹ vita p̄nti. q **At-**
q̄ colūpt̄. i. i. puluerē redact⁹. r **Ebi** q̄lo ē: q. v. nūfōs
apparet. s **Quō**. i. sicut: t **Fluuius**. i. alue p̄ que flu-
it aq̄. u **Claque fact⁹**. i. euacuat⁹ aq̄. v **Sic** hō cum
dormierit nō resurget ex se. i. q. Regl. xij. f. Ego vadā
maḡ ad eū: ille aut̄ nō reuertet ad me. Itē. xiiij. d. Q̄s mo-
rimur et q̄si aq̄ dilabim̄ in terraz q̄ nō reuertūt. x **Donec**
atterat celū. aereū. s. i. purifīcet q̄tū. s. p̄ctā hoīm ascēde-
rūt. Matth. xxiij. c. Celū et tra transibūt. q. Pet. iij. c. Celī
maḡ impetu trāsīt: elemēta vō calore soluet. Hiere. xxi. g
Lū defecerint leges celī coā me: tūc et semen israel deficit.
Et nota q̄ nō negat oīno oēs mortuos resurgere: sed ad t̄ps/
donec. s. aterat celū. y **De somno**. s. mort. Job. xi. b.
Laçar⁹ amic⁹ n̄ dormit. Eph. v. d. Surge q̄ dormis et exur-
ge a mortuis. Dañ. xiiij. a. Multi de his q̄ dormiunt in terre
puluere euigilabūt: alij in vitam eternam: alij in opprobriū.

Wystice

Allystice exponit de christo. d **Lignū**. i. ch̄rist⁹. De
q̄ Drouer. iiij. c. Lignū vīte ē bis q̄ app̄hēdūt eā. Luc. xxiij.
e. Si in viridi ligno hēc faciūt: in arido qd̄ fieri: f **Si** p̄ci-
sum. Hoc lignū p̄cīsum fuit in passiōe. g **Rursum** vi/
rescit in resurrectionē. b **Et rāmi ei⁹** pullulat. i. fideles
ei⁹ multiplicant. k **Radic.** i. p̄dicatio ex q̄ orūt fideles:
l **Senuerit**. i. viluerit. k **In terra**. i. in cordib⁹ iudeor⁹
terrenop̄. l **Et in puluerē emortu⁹** fuerit trūcus il-
lius. i. a p̄secutorib⁹ interempt⁹ ch̄rist⁹: m **Ad** odoz̄
aq̄ germiabit: quia p̄ stūtē diuinitat̄ caro extincta ad vi-
tam redijt. n **Et faciet comā** q̄si cū primū plātatiū
est: quia apli q̄ in eius morte aruerat eū deserēdo: virescit
iterū redeudo p̄ resurrectionē. o **Hō** vō. i. p̄tōr. p **Cū**
mortu⁹ fuerit: morte culpe: p **Et nudat⁹** oīnatū iusti-
cie: q **Atq̄ colūpt̄** acerbitate p̄gen: r **Ebi** q̄lo ē:
quia nec in patria: nec in exilio: imo est in regno dissimilitudī
nis: miser hō: fili⁹ pdig⁹. s **Quō** t̄. Dare mēs hoīs ē:
fluct⁹ mar⁹: cogitationes mēt̄: cum hō morit⁹ aq̄ de mari re-
cedūt. Et h̄ē: Quō t̄. P̄s. In illa die gibūt oēs cogita-
tiones eōp̄. t **Et fluui⁹ vacue fact⁹** arescat: quia aīa
subducta vacuū remanet corp⁹: qz vacuū alue. Mari aut̄

v̄s. 145.

cōpāt mēs homīs: qz mō aduersitat̄ amaritudine afficit: mō
dulcedie p̄speritat̄ replef: mō tumet p̄ supbiā: mō feruet per
trā: stridet p̄ iuidiā: nubila ē p̄ tristiciā: oīa recipit p̄ avariciā:
oīa deuorat p̄ castrimargiā: spumat p̄ luxuriā: aliq̄n̄ tranqllū
fit p̄ grāz. Sequit. x **Donec** atterat celū: qz nī finis

būt̄ mūdi aduenērit/
gen⁹ hūanū a somno
n̄ euigilabit. **Mo** Moraliter
raliter **Lignū** Al. + consurget
habet spem: si p̄ci
sū fuerit rurſu vi/
rescit. i. vir iust⁹: cū i
mortie vel q̄libet pas-
sione afficit: certā ha-
bet expectationē q̄ in
etna bītūdīe iter re-
uiuiscit. b **Et ra-**
mī ei⁹ pullulat: qz
exēplo illi⁹ alij fideles
sumi viuet: Cūncī dieb⁹ qb⁹
nūc mūlitō: expēcto dōnec

• in cordib⁹ terrenop̄ viuerit. l **Et in puluerē emortu⁹**

fuerit trīc̄ illi⁹. i. a malis corp⁹ ei⁹ afflictū vel extīctū:

m **Ad** odoz̄ aq̄ germiabit. i. p̄ afflatū spūsc̄tī in cordi-
bus elector exēplo sui opis germe stūtū radicabit. n **Et**

faciet comā. i. exēplo suo multo p̄ corda i viriditate fidei su-
scitabit. n **Quasi** cū primū plātatiū ē. Quia sic viuēs

doctrina et exēplo multos lūscit: ita mortuus miraculis et

sui memoria ac oīonib⁹ multos p̄uertit. Tel radic̄ iusti ē hu-
mana natura: q̄ i era senescit: cū i puluerē redit. Trūcus era-
dicabit: cū corp⁹ a sua sp̄e dissipat. Ad odoz̄ aq̄ germiat: cū

p̄ grāz spūsc̄tī resurget. Comā facit q̄si cū pmū plātatiū ē: qz

ad illā sp̄ē redit: ad quā p̄cipīdā in padīlo si fi peccasset crea-
tūs fuit. Seq̄t. 3 **Quis** mūhi t̄. Scīs aut̄ iob aī ad-
vētū christi oēs ad iferos delēlūros: saltē illīc p̄tectionē po-
stulat: vt n̄ i loci penalib⁹: s̄ i suplōrib⁹ sit: q̄ etī sint penaltā
q̄ ad dānū nō t̄ q̄ ad sensu. Et vocat infernū lumbū inferni;
vbi i sinu abraç erāt electi i brā expectatiōe. **Quis** vō nota
ē singlāritat̄. **Hoc** magnū: b singlāre donū: b **Tri-**

buat: ex grāfi ex meritis reddat. **At i inferno**. i. sinu
abraç: vbi oēs electi strauerat lectū suū. De quo Zach. ix. c.

Eduxisti i sanguine testamēti victos tuos d̄ lacu i q̄ non erat

aq̄. d **Protegas me** a tormentī inferni inferioris: vbi sūt
reprobū. P̄s. Eruisti aīam meam ex ifero iferiori. e **Et** P̄s. 85.

abscōdās me a suppliciōs reprobo. P̄s. Abscōdit me in

tabnaculo suo in die malōz t̄. f **Donec** p̄trāsecat. i. p̄sei-
cte trāsecat: g **Furoz** t̄. i. vidicta tua: q̄ punis post mortē
p̄tā. De q̄ Esa. xxij. f. Ordēs furoz eius et quis ad portandū

Hoc idē orabat dauid: ibi: Q̄sie ne in furore tuo arguas me.

Mec ē h̄ē illud Sap. xij. c. Tu dñator p̄tūl̄ cū trāquillitate

iudicas oīa: Quia dē i se trāquili⁹ ē: s̄ ill̄ q̄ p̄gnā sentiūt vi-

dei furiosus: fm q̄rū opinionē vindicta dei furor d̄z. Hic fur-

or p̄trāsh̄ iustos q̄ erāt i limbo: q̄i eos eduxit: et malos i p-

fundo inferni reliq̄t: fm q̄ d̄z Osee. xiij. d. Ero mōs oīa
mōs: mōsus tu⁹ ero iferne. h **Constituas** mūhi t̄ps/

educationis. De quo Gal. iiiij. a. Ubi venit plenitudo t̄ps t̄.

i. In q̄ recorderit mei. i. effectū tuę recordationis in me

oīdas. In his aduentū ad iferos petit iob. Hoc t̄ps p̄fini-

tū fuit i Dañ. ix. g. Post. ixij. hebdomadas occidet ch̄rist⁹: et

nō erit ei⁹ p̄p̄ls q̄ eū negarūt̄ ē. Iudai⁹ p̄p̄ls q̄ in passiōe dñi

recessit a fide. k **Mūtāstīe**: Mō ē q̄stīo dubitatiōis: s̄ hu-

militat̄ q̄ p̄descēdit ifirmis. Un̄ Greg⁹. Solent iusti b q̄ cer-

tū sentiūt q̄si ex dubio p̄ferre: vt infirmop̄ vba i se trāfferat.

Sic Johānes Matth. xi. a. Tu es q̄ vētūrus es: an alij ex-

pectamus. l **Luctū diebus**. Hic pbat p̄dictā questio-

nē nō fuisse dubitatiōis: oīdēs se certum de resurrectionē.

m **Philīto**: Quia militia ē vita hoīs sup̄ terrā. s. viij. a. Hic

Libri

veniat imutatio mea. i. in melius mutatio. s. Cor. xv.
g. Oes qdē resurgem⁹: s. nō oes imutabim⁹. a. Tlocabis
me: i. ius⁹ t. voce archageli: t. i. tuba dei. j. Thessal. iii. d. di
cendo: O vos mortui t. b. Et ego rndebo tibi incor
ruptib⁹ resurgent⁹. Greg⁹. Tūc vocati deo facie rndebo⁹:
qñ ad iussū dei incor
ruptib⁹ resurgent⁹:

B

• Altparces
Alt. tparces

mō ho dū corruptio
durat: i. corruptibili si
rndebo⁹: qz nō siles: s
longe sum⁹ dissimiles.
c. Operi manuū
tuarum porriges
dexterā. q. d. crea
ra corruptibilis ad in
corruptionē puenire
poterit: quia māu tu⁹
ptāl erigeſ. Tel dext
era dicē filius: q. in
carnatus ad erigendā
homineſ missus fuit.
Lant. q. b. Lqua eius
sub capite meo: t. dex
tera illius amplexabit
me. d. Tu quidē
gres. me. dinu. q. d. et in h̄mira misericordia tua: qz mala pen
sas: t. n̄ misericordiſ relaxas. Greg⁹. Gressus enumeraſt t. pec
catis parcit: quia subtilit acta n̄a cōſiderat: et tñ penitenti
bus misericordiſ relaxat. Sap. x. d. Misericordiſ oīn: quia oīa
potes: t. dissimulas pcta hominū ppter penitentiā. e. Si
gnasti. q. d. parce dimittedo: qz signasti t. Tel sic: Tu di
numerasti t. Mō solū dinumerasti gressus operū: s. etiā sig
nasti delicta cogitationū. f. Quasi in sacculo. i. in se
creto iudicio tuo: vel in corde meo: t. aliqui pdeant in publi
cum: n̄iſi hic per penitentiā deleafit. g. Hic lig⁹ ſigueris: n̄iſi
curasti iniqtatē meā: per flagelloſ medicinā. Eccl. x. a.
Curatio celiare faciet pcta maxima. Greg⁹. Pcta n̄a deus
dinumerat: dū nos ad singula que fecimus deflenda puerit.
Parcit: qz q̄ nos puniuim⁹: n̄iſi puniet. Signat t. curat: qz nec
inulta deserit: nec in iudicio punit. Lor. hois q̄ſi ſacculus
dei est: in q̄ mala signant dū ſtudioſe pſpicunt: que ſi homo
cognoscit: deus ignoscit. Heut. xxxij. e. Mōne hec p̄dita ſit
apud me: t. signata i. theſauri meis. b. Mons cadēs.
Hec patet ad litterā. Un poeta. Butta cauat lapidē: non vi
tū de arte ſtice aut̄ duo ſunt genera temptationū q̄ tangunt hic. Unū
q̄o repente agit: Aliud q̄o paulatim in mētem venit: t. leuib⁹
ſuggestionib⁹ animū inficit. Unū in ſūma ſenſus eſt: Si hēc
insensibilia modo ſubito ruūt: modo paulatim aquarū infuſa
mollitie pſumunt: ita rōnabilis in alto pſtitutus: t. mons du
rus: t. lapis inflexibilis: ſicut ſaxū: modo ſubita temptatione
deſicit: t. dauid ad respectū bersabee. h. Regl. xi. a. mō lon
ga t. longa ſuggestione pſumit: t. ſalomon: qui pa⁹ in alto co
ſtitutus t. mons/templū deo pſtruxerat: mulierū affiditute
deſectus: idolis phana fabricauit. iij. Regl. xi. Et hoc eſt:
h. Mons: id eſt vir in alto virtutū pſtitut⁹: i. Cadēs
a grā: i. Deſfluit in pſenſus. k. Et laxum: id eſt vir q̄
inflexibilis videbat: k. Transſertur ad opis pperatio
nem: l. De loco/innocetie. m. Et aque: id eſt affidit
temptationis: n. Exauat/q̄ſi molliēdo. m. Lapiſes. i.
viroe duros t. fortes. Tel per lapiſes: pſtantia mentis: per
aquam blādimēta ſeculi intelligunt: que cauant pſtantia mē
tis t. vacuam relinquit. o. Et alluuiione: id eſt frequēti
temptatione. Alluuiio: eſt latens incrementū. p. Terra cō
ſumitur: id eſt ſapiens: o. Paulatim. Eccl. xix. a. Qui
ſpernit modica/paulatim decidet. q. Et homies. Adap
tat ſimilitudinē. r. Similiter. q. d. ſicut mons cadit ſubi
to: t. lapis paulatim pſumit: ſic homines in temptationib⁹: q
dam ſubito: qdam paulatim deſciunt. s. Roborasti. q.
d. q̄uis pdas: tñ roborasti t. Paululū boiem; t. ſ. hic

Job

vivēdi vires habeat: in quo robore brevi colligit ho pperu
tatem: vel in gaudio: vel in pgnis. Et hoc eſt. v. Et in p
petuū trāſiret: in vitaſ. s. vel in morte. Paululū dicit: qz
brevis eſt oīs vita hois. Jacob. iiii. d. Que ē vita n̄a: Va
por ad modicum parens. x. Immutabiliſ t. q. d. robo
ratiſ bonimeſ paulu
lū: Et ideo imuta
biſ i more: v. Ha
ciem el⁹. Greg⁹. Fa
cies hois imutabiliſ
spēs eius morte ante
ritur. 3. Et emitt
es eū. Quia ab his
bonis transitoriis ad
etna bona trāſferes.
a. Siue nobiles
fuerit filii ei⁹: Siue
ignobiles: no intel
liget ho. s. post emis
ſionez: qua ho robo
ratus: tñ t. immutabiliſ
translat⁹. Greg⁹. Si
cur viuētes moriop
aīe quo loco habent
ignorant: ita mortui
q̄ carnaliſ vixerūt: vitā in carne poſitor⁹ q̄liter poſt diſponat
neſciūt. Sicut diues epulo. Luci. xvi. g. neſciēbat de frati
bus ſuis: vñ rogabat abraā t. mitteret vnum et mortuis ad
eos. Eſa. lxij. d. Abraā neſciuit nos t. iſrael iſtravit nos. Ibi
Aug⁹. Neſciūt mortui etiā ſci qd agūt viui eoy filij. Cōtra
tū ſuū videt dicere Greg⁹. Juſtoz aīe q̄ claritatē dei vident
nilib⁹ eſ foris qd ignoret. Sol. eſt ad hi q̄ ſci oīa ad ſaturem
principia videt ex reuelatiōe: multa ho no vident et ſe. Tel fi
lios vocat oīa: nobiles ſi recta ſunt: ignobiles ſi pueri. Si
ue igis nobiles ſint filii eius: ſiue ignobiles: ho no intelligit:
qz ſubtili examinē diſcuſſa eius oīa: vtrū approbent: an reſpo
benſ ignorat. Eccl. ix. c. Neſciūt ho t. Job. ſ. ix. d.
Verebar oīa oīa ſciē ſi no pceres delinqnti. b. At
tñ caro eius. i. ho exteroz: c. Dū viuit: in hoc mundo:
d. Dolēbit. i. tribulationē patiet. i. Cor. vii. e. Tribula
tionē carniſ habebūt hmoi. Hiere. viii. g. Dolor: me ſup do
lorem: in me cor meū m̄ḡes. d. Et alia t. Homo interior
ſpūalis viuit. De q̄ lucu d. Luci. xxiij. d. Filie hieſuſale no
lite flere ſug me: ſup voliſpas flere. Dolere autē debet ho
carnaliſ de pcta q̄ fecit: de bonis q̄ omisit: de miſeriis q̄s
incurrir. Ho ſpūalis niſhilomin⁹ lugere debet: p dilatioe pa
trię: p incolatuſ pſentl miferię: p alioz affiſſione.

e. Espōdēs aut̄ eliphaz. Finiſ. Expo. L. XV
ſebis job: rñder eliphaz. q. ſ. iij. ſuperbe ſat: rñderat
rephēdēo ipm lob. Hic aī ſup duob⁹ marie arguit
eundē lob. Primo: qz in p̄dicil videt dñz arguisse. Scđo: qz
ſe mūdu esse iſacrauit: ad vltimū p̄cludens pena ſimulatořis:
qle putabat eſſe lob. Dicit g. f. Mūnd ſapiēs rñde
bit q̄ſi i. ventū loquēs. i. inuitil t. ſupbe. q. d. qz ſuā la
pientia ſtathera ponderabūt. Eccl. xxi. d. Tel i. ventū loquē
mendaciſ loq. Drouer. x. a. Qui mūnd mēdaciſ: b. pafat ven
tos: idē aut̄ ipſe ſequiſ aues volatē. Hiere. v. c. Prophe
tuerūt in ventū locuti: t. rñſuz no ſuit in eis. g. Et imple
bit ardore: t. ſuroſis. h. Stomachū ſuū. i. mētēz
vel cor ſuū: vt ſe deū loquā ſicut tu. q. d. no. Hoc enī facit
ſtulti q̄s interſicit iracūdia. ſ. v. a. Eſa. xxij. b. Concipit
ardorē t. pariciſ ſtipulā. i. Arguis t. q. d. vere in vētū
et in ardore loqrl: qz arguis ſuū vētōſis: no ſaci famoſis.
k. Eum q̄ no eſt eōlis tui. i. decum: vel me t. alios. q. d.
arguis meliores te: qz ſtulti eſt. Senior enī no eſt increpa
dus ſ obſectand⁹: vt p. i. Timoth. v. a. l. Et loqrl q̄d
tibi no expedit: imo qd officit. ſ. vii. a. Id oipotētē lo
quar: t. diſputare cū deo cupio. m. Et tū i. te t. euacua
ſti timorē. i. in ſuſ ſuſ: qz ſine timore no pōt ho iſtificari
vt d. Eccl. i. c. Per euacuationē timoris: totū edificū ſuſ

tum evanescere innuit. Qis enim sapientia timor dei: et in illa time-
re deum: Ecclesiastes. xix. c. a Et tulisti. i. abstulisti. b Pre-
ces coram deo: Uel domino. q. d. de tua iusticia presumam/ gratia
dei depari ptemnis. Uel sic: Et tulisti ptes coram deo:
id est inutiles reddidisti propter malam vitam: q. non est speciosa
laus in ore pectoris:

Ecclesiastes. xv. c. Et Job.

ir. f. dic cecus illius-
tus: Scimus q. pectoris/
res deo non audit. c

Dicunt enim iustas
os tuus. q. d. non ex sim-
plicitate/ s. ex malitia
locutus es. Matthaeus. xii.
c. Ex abundantia cordis
os loquuntur. Proverbi.
xviii. d. De fructu or-
viri replebit venit ei.

Et ita pars q. vita p/
uersa lingue peruerse-
migrat. d. Et imi-
taris linguas blas-
phematis. q. d. blas-
phemias. Ubi e. d. d
dénabit te os tuum:
id est culpa eloquii tui
est tibi causa flagelli/ et non
ego. f. Et labia tua r. debunt tibi. i. pena inficta. p. pec-
cati. labiorum indebit malicie cordis tui. Proverbi. xviij. b. Os
stulti p. tristis ei: et labia ipsius ruina ait ei. g. Nunquam pri-
mus homo tu natus es: qui sine pectori solus creatus est. q. d. nullus
quod tu solus es sine criminie. h. Et ante colles formatus:
id est a scola genitus/ ut possis vere loqui deum. Uel. An col-
legi. i. maiores te q. deum surerent tenebant: ut moyses. Esaias. lxij. c.
Non est qui inuocet nomen tuum: qui surgat et teneat te.

i. Nunquam nisi. r. ut de sapientia ei disputas: Et hoc dicit eliphaeus/ q. cu. sit ipsa: disputat deum: et ignoras de dei sapientia. Et
videbas facere eliphaeum quod deus. Ecclesiastes. v. a. Deum in celo: et tu super terra: idcirco sunt pauci homines tui: de illo. s. Sapientia. ir. c. Quis
homini poterit scire p. silium dei: aut quis poterit cogitare quid
velit deus: q. d. nullus. Esaias. xl. c. Quis adiuuit spiritum domini: aut quis
p. silium dei fuit: k. Et inferior te erit ei sapientia: ut eam
quis tibi subiecta plene cogas. q. d. l. Quid nosti: alio te
docente: m. Quid ignoramus: q. d. nihil. Et hoc dixit eliphaeus: s.
illud quod dicerat iob. s. xij. a. Et mihi est cor: sicut et vobis.

n. Quid intelligi te quod nesciam: Gregorius. Nec verba
patent ostendit ex q. d. elatione p. deo. o. Et senes et an-
tiqui. q. d. sapientes et prudenter sumus. Super. xij. b. In antiquis est
sapientia: et in multis tpe prudentia. Et ita vobis iob vnde eliphaeus s.
iob. p. Nunquam grade est. i. difficile: q. s. At ipsolet te
deus: q. d. non: immo facile. Ecclesiastes. xi. c. Facile est in oculi domini subi-
to honestare pauperes. Uel. Nunquam grade est. i. magnum: Ut
ipsolet te deus per flagella. s. q. d. si ad augmentum coronae haec fla-
gella sustineres: magis deberet haec flagellatio esse quam tribula-
tio. Et esset quod: r. S. v. ba tua r. q. inueheris s. de-
um et nos. H. iere. iii. e. Ute tuus et cogitationes tuas fecerunt ti-
bis hec. s. Quid te eleuat cor tuum i. superbia: t. Et q.
si magis cogitatis: attonitos habes oculos: elatus in mi-
rabilibus supra te: sic phariseus q. se iustificauit: Luc. xviij. b. Sic
falso criminabat eliphaeus ibi iob: taliter illi estimabat quod ipse erat.
Ubi Gregorius. Sepe iustorum menses ad altiora p. t. planda suspendit:
ut exteri facies eorum obstatuuisse videantur. Sic beatus martinus in-
sanus dicebat: quod semper celum aspiceret: Ubi et moriens dicebat:
Sinite me celum ponere videre quod frater. Esaias. xxvij. c. Attenua-
ti sunt oculi mei suspicentes in excelso. S. hac p. t. platiōis vim
reprobis per hypocrisim fieri putant: Quid enim in se est in aliis suspi-
cantur. Proverbi. xvij. d. Qui attinens oculis sua cogitat: mor-
dens labia sua perficit malum. v. Quid tu. co. de. spi. tu.
vt. p. se. huiusce sermōnes: q. d. dicitur. s. xij. a. Ad oportēre
loquuntur et disputare cum deo cupio r. quibus videt se laudās ex-

tollere. S. non sicut h. extollētia/ s. humilis virtus p. fessio. Ubi
Gregorius. Plerūque iusti aliquibus necessitatibus afflicti/ sua opera
cogunt patrem: quod brūs iob fecerat: quod putat elatio: S. i. dei
auribus supra non sunt: q. humili corde p. ferunt. Si enim culpa est
h. arrogare sibi quod non est: sic aliqui non est culpa dicere

h. uilis quod est. Ubi sepe

fit: ut iusti et iusti s. ba

babeat eadem/ cor tuum

dissimile: Et ex quibus

s. d. ab isto offendit:

Eccl. xij. b. deum offendit:

Ezechias vero humili se

iusti asserens i. cogita-

tione deum placauit. i. xij. a.

Esa. xxvij. a. De-

mēto inquit quod abula-

uerim coram te corde p-

fecto. Et paulus. q.

Cor. xi. b. Existimo

inquit me nihil minus fe-

cisse a magnis aplis.

Et iob. s. xij. a. Et mi-

hi est coram te et vobis: nec

inferior vobis sum. x.

Quid est hoc ut immaculatus sit: q. d. quod hoc istud est et tunc

q. ad infirmitatem sponte cecidit: p. et est sine macula: q. d. non potest esse.

Ecclesiastes. viij. c. Non est hoc iustum in terra q. faciat bonum et non peccet.

Ego. xxvij. a. Diabolus dicit deus non nullus apud te inoccens p. se est.

i. Job. i. d. Si dicerimus quoniam p. t. non habemus: ipsi nos sedu-

cimur et vitas in nobis non est. Tu igitur iob non debes timere. Gregorius.

In iniquis reprehensiones vera admisceret eliphaeus: et bona dicit non

bonum. y. Et ut iustum appareat natus de muliere: i. de cor-

ruptione. T. ad Ieremias de muliere. q. d. quod apparere potest iustum

q. de illa natus est: q. iniusticie p. iniquitatem extitit. z. Ecce inter

scitos ei nemo immutabilis: per naturam: Etiam iohannes qui in-

natos mulierum non surrexit maior: Matthaeus. xi. b. S. in heredo

immutabili virtutis fit hoc et angelus immutabilis graz: q. est immutabilis

per naturam. T. dicit deus: H. adhuc deo bonum est: quia q. p. 72.

adheret deo: unus sp. c. i. Cor. vi. d. Esa. xl. g. Qui spe-

ratur in deo: immutabili fortitudine. a. Et celi. i. Ceti alti per p. t.

plationem: mudi per querlationem: caui per huiusmodi stellati per p. t.

et operum varietatem. b. Non sunt mudi in conspectu ei. per

seipso vel in comparatione ei. Infra. xxv. b. Stelle non sunt

mudi in conspectu ei. Sup. iii. d. Ecce qui seruit ei non sunt stabiles: et in angelis suis regni p. t. p. t. et in angelis suis regni p. t. qui habitat domos luteas. Esa. lxij. b. Facti sunt ut immudi: quasi panis

mestruatae vniuersae iusticie. c. H. magis abomini-

nabilis in malo. d. Et iustus non in bonis: p. t. mala comitatio: q. p. t.

diffamatio bona ne placeat. Ubi agnoscibilis: p. t. immutabilis inacu-

le. Inutilis: p. t. iniusticia ipse recte. Ubi agnoscibilis: p. t. mala

cogitationes. Proverbi. xv. c. Abominationis domini cogitationes male. Inutilis q. ad opa exteriores. Sapientia. iii. c. Vacua est spes

illorum. i. impiorum: et labores sine fructu et utilia opera eorum.

e. Qui bibit quis aqua iniustitiae: i. cito et sine mora facit

p. t. Gregorius. Qui sine timore illicita facit: q. si iniusticie p. t. si-

ne obstatuculo glutit: Proverbi. iii. c. Comedit panem p. t. et

vinum iniustitiae bibit. Infra. xxvij. a. Quis est vir ut est iob q. be-

bit subsanationem ut aqua: Ubi hec dicit: q. hoc faciliter est ad mala

executionem et astur. H. iere. iii. f. Sapientes sunt ut faciat mala:

non facere aut nescierunt. Ubi q. delectat in mali p. t. et p. t.

Letat cu. male fecerit: et exultat in reb. p. t. et p. t.

It. xv. c. Stultitia est gaudium stulto. f. Audiu me: q. si doctor: Et in

h. arrogancia suam monstrat eliphaeus: q. si doctor se docere vult. Gregorius. Proprius arrogans est

ut cu. recti vel parsi senserit: inde eleuetur et q. si doctor reuer-

nit a meliorib. exigat. S. q. audita cu. minori aueritate docet

q. visa: ut maiore auctoritate sibi arroget eliphaeus: Subdit:

Libri

a Qd vidi narrabo tibi. Job. iij. b. Nos qd scim loq mur: z qd vidim testam. Et qre narret subdit: Quia b **S**a pientes sicut et ego: c **C**onsentit veritate. Eccl. xxix. a. Sapientia antiquorum omnium exqueret sapientiam in prophetarum vacabit: narratione virorum noisatorum peruerabit. d **E**t non abscondit pries suos. i. non celant sinas patrum suorum: sed potius narrant posteri: ut cognoscatur generatio altera. **L**fi pterarum videatur Prover. x. b. Sunt tentia absconditur sapientes. Hoc faciunt pro loco et ipse ad vitandam elationem. Eccl. xx. a. Homo sapientia rasebit usque ad ipsum. Uel propter indignitatem audiendum. Matt. b. viii. a. Moli n credit quod reuerti possit de te nebris et ad lucem: circumspexit quis mittat ante porticos margaritas. e

Quib solis data est terra: Ad Iram: quod oia sunt iusti: ipsi autem christi: christus autem dei. i. Cor. iij. d. **L**fi h. sibi appropare presumptio est. Prout p. s. xij. a. dicit iob: Ergo vos soli homines estis: et vobiscum morietur sapientia. Esa. v. c. Numquid habitatis vos soli in medio terrae? **C**ontra h. vide illud. s. ix. c. Terra data est in manu impiorum ecclesia. Non ergo solis sapientibus siue solis iustis. Itē Roma. xij. a. Non est prius nisi a deo. Glo. alicui homini bono vel malo. Itē. i. xxxiiij. d. Qui regre facit hypocritam propter peccatum populi. Itē Hieron. viij. d. De pauperibus terre reliquit nabucardam principes militum vinitores et agricultores: Ibi Glo. Stultus et hebetibus comedat agriculturam: ut non vivi gressu spumalis et frumentum sanguinem doctrine in vineis et agris prophetarum crucificetur: sed spine et tribuli vitiorum. Esa. iij. a. Dabo pueris principes eorum. Sol. Solis iustis dicit dominus dedisse priorem: quibus placat dedit: aliis non: quia iratus dedit. Osee. viij. a. Ipsi regnauerunt et non ex me: principes extiterunt et non cognoui. Item solis iustis data est terra ad regendum et docendum. i. ecclesia: Impiorum autem permittit et exponit ad impugnandum et vexandum ad exercitium bonorum. f **E**t non transibit alienus. i. diabolus. Prover. xij. b. **C**or non vult amaritudinem ait super in gaudio eius non misceris extraneum. Itē. v. b. Me des alienis honorum tuorum: et annos tuos crudeli. Iohel. viij. d. Erit hierusalem sancta: et alieni non transibunt per ea amplius. g **P**er eos: quis subiectos. q. d. non errabat in doctrina. h **C**unctis diebus suis impius supbit. Ubi P. Supbia eorum qui te oderunt ascendit super Greg. Sole etiam electi in quibusdam actibus supbire: sed anteceps vitam finitam ab elatione corda commutant: impiorum vero sic vita terminatur: ut ab elatione nunquam redatur. Et in h. reprehendit eliphaz beatum iob de supbia: quod dicat: non es mudi sed supbus. i **E**t numerus annorum. Dic de crudelitate arguit eum. q. d. quod quod de certo excolliit: cuius vita sub incertitudine tenet. Eccl. ix. c. Nesci h. finem suum: sed sicut pisces capiunt hamo: et aues laqueo comprehendunt: sic capiunt homines in tempore malorum: cum eis extemplo superuenierit. k **T**yrannus. i. crudelitas. Greg. Tyrannus propter de quod in re coniunctio iure principis. **O**is tamen supbus iuxta modum proprium tyranni de exercere. Nam quid enim in re publica: aliis in patria: aliis in civitate: aliis in domo: propria: aliis per latenter nequitia exercet apud se in cogitatione et si possit ope. Ubi Prover. xij. c. Manus in manu non erit innocens malus. Eccl. iij. d. Moli enim sic leo in domo tua evictos domesticos tuos. Eccl. xx. c. Est quod vertatur peccare ab inopia: et in requie sua stimulabit. l **S**onitus terroris. q. d. impiorum semper timet: etiam ubi non est timor. Prover. x. d. Pauperum his qui operantur malum. Prover. xxvij. a. Fugit impiorum nemine sequente. Levit. xxvij. f. In regionibus hostium terribit eos sonitus foli volantis. Quid autem faciat hunc timorem dicit Seneca: Lumen non fa-

Job

cit animum nisi reprehensibilis visus conscientia. m **C**um par sit ille semper insidias suspicatur: timens ne ab aliis patiatur quod alius fecit. Nam ut dicit auctor: Necesse est ut quod ab eis vult timeri oporteat timor. Et. i. xvij. a. super illud: Rides baldachinum: videlicet. **H**uic metu primum est: hoc sibi fieri suspicatur quod alius fecit. Sap. xvij. c. dicit de voco ribus magice arti: frequentem occupat personam redargente conscientiam. Sic passus est ad omnibus. **J**udic. i. b. q. dicit: Scut secundum redidit mihi omnis. Greg. Qui dolose agit erga se simplicitatem: qui non estimabat: qui vero innocentiam aliis exhibet: non est quod formidet ab eis. Ubi Roma. xij. b. Tis non timere potestate bene fac: et habebet laudem de

p etans vnde gladii. Cum se mouerit ad querendum pacem: non vult quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies. Terribit enim tribulatio: et angustia vallabit eum: sicut regem qui preparat ad prelum. Extendit enim aduersus deum manus suam: et contra oponentem roboratus est. Currit aduersus eum erecto collo: et pinguis ceruice armatur.

illa. n **N**on credit: ei tot vnde urgeat: n **O**r reuerti possit de tenebris ad lucem: id est de peccatis ad iustitiam. Sap. ii. a. Non est agnitus qui reuertitur sit ab inferno: Vox est malorum: qui dum feruntur se vnde credunt: insidias desperata salute semper ad nequitiam crescunt. Prover. xvij. a. Impius cum in profundum peccatorum veniret: contemnit. Sicut Cain qui dicit: Major est iniurias mea quod ut ventam merear: Gen. iij. b. o **C**ircumspicitans vnde gladium: id est penitentiam. Hoc est quod de quadam tyranno Dionysio nomine legitur: cum diceret ei quidam: O felix es Dionysius: inuitauit illum ad prandium: et fecit parari cathedram: et soueam magnam sub cathedra fecit plenam carbonibus vivis: et fugiavit illius gladium acutissimum posuit filio tenuissimo dependentem: et fecit afferriri fercula. At illi non comedet: dicit dionysius: Quare non comedis: Qui ridet: Quomodo comedere qui hinc ruinam in ignem timet: et supra gladium. Et dicit dionysius: Quod est ergo felicitas mea: quod haec timeo: p **C**um se mouerit et. **S**tendit quod vnde sit gladius malorum: qui etiam cum timore querunt necessaria presentis vite. Et hoc est: Cum se mouerit. Thren. i. d. Omnis populus eius gentium et querens panem: id est cum gemitu querens panem: dederunt preciosa quae pro cibo ad resounding animam. q **M**ouit et. **H**ec noticia pena est: Intus enim habet testem suum damnationis. Unde Juvenal. Exemplum quodcumque maius lo comitit: ipsi Displacet auctori: prima est haec vltio: quod se Juvenal dice nemo nocens absoluatur. r **I**n manu: id est in actu. s **T**enebrarum dies: id est tempus vltionis. t **T**ribulatio exterior. v **A**ngustia interior: id est perclusio conscientiae. Sap. xvij. c. Cum sit enim timida nequitia: data est in omnium condemnationem: Semper enim presumit sequitur: pura conscientia. x **S**icut regem: qui vnde timet: sic impio omnia sunt timori. Esa. xxvij. b. Possedit timor hypocritis. y **T**etendit impius scilicet: et ideo haec omnia patitur: Et est superbo recta descriptio: qui omnibus in multis suis contra deum pugnat. z **M**anus: id est opa. Greg. Contra deum manus tendere: est in operatione prava despicere dei iudicis perseverare. Et hoc opotentem roborat: quod per se in malo ope. i. audaciatio et superbo. b **E**recto collo. Greg. Erecto collo aduersus deum currat: quod ea quod creatoris displiceret et audacia perpetratur: **C**ontra illud Eccl. vi. a. Non te extollas in cogitatione ait. Esa. iij. c. Pro eo quod elevatus sit filius sion: et ambulatorum exerto collo: et nutibus oculorum ibat: et plaudebat manus: et abulabat pedibus suis et copioso gaudu incedebat: decalubabat omnes verticem filiarum sion: et dominus crinum earum mudabat. c **P**inguis ceruice: id est abundantia palium elatus contra dominum erigitur. Greg. Pinguis ceruice: est opulenta supbia:

affloentib⁹ reb⁹ q̄si multe carnib⁹ fulta. Idē: Quid ē paup/ tas: n̄i ḡdā macies: Quid rerū abūdantia: n̄i ḡdā pingue do vite p̄sentis: Eccl. xliij. c. Sicut lorica induit se aquis.
¶ Operuit t̄c. Greg⁹. Facie crassitudo opit: cū desidera/ ta rerū abūdantia oculos mētis p̄mit. Ps. Opti sūt iniqta/ te et impietate sua: p.

¶ 72. dīst̄ quasi ex adipe inī

qtas eoz. Tob. iiij. b.

exēcat de stercoib⁹

birūdinū. b. ¶ De

lateribus. Greg⁹.

Latera dūritū sūt so-

cū q̄ eis adhērēt. c.

Bruina ēst supbia.

Bruina ḡ de laterib⁹

eī depēder: quia quis

q̄s iniq̄ potēti adhē-

ret: de eī potētia ve-

lut ex pinguedine tu-

met. Eccl. xiiij. a. Qui

comunicauerit super-

bo: induet superbiam.

Ad litteraz patet de superbo: cuius supbia civitates deferū-

tur a deo et bonis habitatoribus. Eccl. x. b.

Sedes superbo- rū dūcū destruxit deus.

Mystice ¶ Dyllice Civitates desola-

te sūt cunei latronū vel prauoz socioz obsequēnū tyranidi.

Domus deserte sūt prauē societates: vel prauē p̄scie q̄s

iniq̄ inhabitat. Hę ciuitates et dom⁹ deserte et delatae di-

cunt: qz a deo et bonis oib⁹ derelinquūt: et in cumulos lapidū

redigunt: qz bona q̄ faciūt iūtilia sūt: sicut aceru⁹ lapidū: et qz

sūt demonū recepracta: sicut dom⁹ desite et ruinoſe latronū.

Esa. xiiij. d. Nō ponet ibi rētoria arabs. i. humil⁹: nec pastores

req̄escēt: id est p̄dicatores: sed req̄escēt ibi bestie: et replebūt

domus eoz draconib⁹: et habitabūt ibi struthiones: et pilosi

saltabūt ibi: et r̄ndebeut sibi hulule i edib⁹ suis: et sirenē in de-

lubris voluptat⁹ suę. Tales sūt soci⁹ praui p̄fati: bestie per

rapacitatem: dracones p̄ detractionem: struthioſe p̄ simulatio-

nē: pilosi p̄ cupiditatē. e. ¶ Nō ditabib⁹: supb⁹ bonis tpalib⁹:

aut gr̄e vel glorie. Cōtra. s. xij. b.

Abludat tabnaclā p̄donū.

Hoc soluit qđ seq̄t. f. ¶ Nec p̄seuerabit. Unī Eccl. xl. b.

Substatig iniustoz sicut flui⁹ siccabunt. Proverb. xij. b.

Suba festinata minuet. Ite. xx. c. Hereditas ad quā festinat

i p̄ncipio/bñdictioē carebit. g. ¶ Nec mittet i terrā radī

ce suā. Ut arbor nō h̄is i terra fixa radice: cito et leui impul-

su cadit: Sic ois supb⁹ sine radice charitas: cito dei sinia erui-

tur. Ps. Vidi uniuē eleuatū sicut cedros libant: trāsūt et ec-

ce no erat. Sap. iiiij. a. Adulterinę plātatiōes nō dabūt radi-

ces altas. Eccl. xxiij. d. Nō tradet filij adultere radices: et ra-

mi ei⁹ nō dabūt fructū. Cōtra. s. v. a. Vidi stultū firma radi-

ce. Sol. Firma fm opinione hominū: qui iudicat fm faciez:

sed infirma fm veritatem. ¶ Dyllice Supbus nō mittit

radicē in terra viuentū p̄ q̄ non laborat: vt illi sacra scriptu-

ra/fm quā nō vult opari. h. ¶ Nō recedet de tenebris:

pctōz. Greg⁹. Qui lucē iūsticē nō querit: de tenebris nō re-

cedit. Joh. iiij. c. Ois q̄ male agit: odit lucē: et nō venit ad lu-

cem vt nō arguāt oga ei⁹: q̄ aut̄ facit veritatē: venit ad lucē

vt opera eius manifestenſ: qz in deo sunt facta. i. ¶ Ra-

mōs ei⁹ arefaciet flāma. i. opera mortificabit superbiam.

Aug⁹. Sola supbia bonis opib⁹ insidias vt peant. Sap. iiiij.

b. Confringent enī rāmi incōsumati: et fruct⁹ illoꝝ muriles et

acerbi ad māducādū: et ad nibilū apti. k. ¶ Et auſereſ ſpū

oris ſui. i. pctō ſupb⁹ locutionis: qz eo dānatiōis ſuam ac-

cipiet: q̄ oris ſui ſpū timore dei nō restrinxit. Unī ſpū ſonat

hic in elationē. Esa. iiij. d. Quiescite ab hoīe cuius spiritus in

naribus eius. l. ¶ Non credat fruſtra errore decep-

tus q̄ aliquo p̄recio redimēdus sit: id est manens in

peccato. Eleemosyna qđem p̄cū est post culpam: quo redi-

mit anima peccat⁹ obligata: si recedat a peccato. Dan. iiiij.

e. Peccata tua eleemosynis redime: et iniq̄ates tuas miseri-

cordi⁹ pauperū. Luc. xiij. f. Date eleemosynā: et ecce omnia

mūda sunt vobis. Prover. xiiij. b. Redemptio anime vīri p̄ prię diuitie. S̄z nō valet elemosyna ei qui manet in peccato: vel qui d̄ alieno facit eā: sicut fur vel raptor vel v̄surari⁹: immo poti⁹ nocet ei. Eccl. xxxiiij. c. Im molat̄ ex iniquo/oblatio ē maculata. Et. i. d. Qui offert sacrificiū ex substantia paupe-

rū: q̄si q̄ victimat filiū

in p̄spectu patris sui.

Prover. vij. d. Zelus dīt credit

et furor vīri nō parcer

in die vindictę: nec ac-

q̄setet cuiusq̄ p̄cib⁹:

nec suscipiet p̄ redēp-

tione dona plurima.

m. Anteq̄ dies ei⁹

impleteſ ſib⁹ pib⁹.

i. ante terminū quē ſibi

p̄mittit ſupb⁹/morit̄:

vel quem haberet n̄i

pter maliciaz abbrevi-

uiareſ vita ei⁹. Greg⁹.

Mētia ſupb⁹ vitam

el⁹ inēcidit. Prover. x. d. Ann̄ imploy breuiabūt. Ps. Vīri Ps. 54.

sanguinū et dolos nō dimidiabūt dies ſuos. Greg⁹. Dies p̄

ſcrii nec augerī p̄fit nec minut: n̄i ita p̄ſciant: vt cū optimis

opib⁹ longiores ſint: vel cū p̄ſſumis breviores.

n. Et ma-

nus ei⁹ areſcēt. i. oga inutilia erūt. Sap. iiiij. a. Multige-

na imploy multitudo nō erit utilis. Vel/ man⁹ eius areſcēt. i.

a bono deficit: qz nō p̄ſeuerabit. Qualis autē areſcēt docet.

o. Lēdēt z̄c. q. d. op⁹ ſupb⁹: aut qz de mala intētioē p̄cedit

ſz cauſa vanę laudis/inutile ē: qđ p̄ oliua ſiḡt: que p̄ nebulaž

imoderatas flore offendo ſuatur fructu: aut quia fine debito

q̄ inceptū ſuit/cassat: qđ p̄ botrū ſiḡt: q̄ p̄duci⁹ ad frigus ve-

niel̄/desiccat. ¶ Eccloueroſ: p̄mū p̄ botr̄ ſecūdū p̄ oliua acci-

p̄ſ. Diē g. p. Botr̄ eius. i. op⁹ eius. l. ſupb⁹: lēdēt q̄si ſi

pm̄ flore: qz eti⁹ bonū ſit qđ agit: qz ſi bona intētioē fit/de-

prauat. q. Et q̄si oliua piſcieſ floreſ ſ. ſupple lēdēt a

nebula: ſic qui bonū op⁹ bñ inceptū nō bono fine ſummat.

Moraliter/exponit de nouis p̄fatis et adhuc infirmis. Moraliter

Greg⁹. Infirmit̄ vel regere vel exteriora agere nō debet: qz i-

terrenis actib⁹ vel frigelicit: vel cū placere videt q̄ agit: q̄ ſi in

ſancto ſtudio feruet/vñ eti⁹ perit. Qd ſiḡt. iiiij. Regl. iiiij. c.

in puer ſi missus ad mēſſores eti⁹ perit. Deut. xv. d. Mon

opaberl̄ in p̄genito bouis. Levit. xij. e. Doma ſi germinat

imūda erūt: nec edat̄ ex eis.

r. Cōgregatio z̄c. Vere

deleſ op⁹ ſupb⁹ duob⁹ ſupdīct̄ modis. i. aut qz ex mala intē-

tioē fit: aut qz fine debito q̄ inceptū ſuit/cassat: qz Cōgrega-

tio. i. p̄geries operū: De q̄ Martb. vij. c. Si oculus tu⁹ ſim-

plex fuerit: totū corp⁹ tu⁹ lucidū erit: Si aut̄ nequā/totū cor-

pus tu⁹ tenebroſū erit. s. Hypocrite: qz int̄ ſupb⁹ hz;

licet exteri⁹ humiliat̄ ſuāt. t. Sterilis. i. ſine fructu et

ne retributiōis. Martb. vij. a. Recepereſ ſuāt.

v. Et ignis/auricie in p̄ſenti et gehēnē in futuro: x. De

uorabit tabernacula. i. cogitatiōes in q̄bus q̄ ſi in tabna-

culis mēſ habitat: vel corp⁹ qđ est tabnaculū aīc.

y. Qui munera libenter accipiūt: Ordīs/oris/et manus. Ja-

cob. v. a. Alurū et argētū vīm eruginauit: et erugo eoz in testi-

moniū ſob erit: et māducabit carnes vīas ſicut ignis: Et ita

transfibit de igne in ignē. Eccl. xv. b. De igne egredienſ in

ignem: et ignis p̄ſumet eos. Et q̄re h̄. Quia exēnia et dona ex-

cepcat oculos iudicū: et q̄ ſi mut⁹ in ore auertit correctiōes eo-

rū: Eccl. x. d. Itē Deut. xvij. d. Mon accipies p̄ſonā et mu-

nera: qz munera excepcat oculos ſapiētū et mutant verba iu-

ſtoꝝ. Item Exo. xij. a. Mon accipias munera que excepcat

etiam prudētēs: et ſubuert̄ ſuāt verba iuſtorum. Ps. In quoꝝ Ps. 25.

mamb⁹ iniq̄tates ſunt: et dextera eoz repleta eſt muneribus.

Eſa. i. f. Principes tui infideles/oēs ſoci⁹ furum: Omnes di-

ligunt munera: ſequūt̄ retributiōes. Ideo dicit Eſa. xxij. c.

Quis habitabit ex vobis cum ardorib⁹ ſempiternis: Qui

ambulat in iūſticijs et loquitur veritatem: et projeſcit auraci-

am ex calumnia et excutit manus ſuās ab omniſ munere:

Libri

a) Cōcepit hypocrita. b) Dolorē alijs iuidēdo:q; dū
cupit munera iuidet alijs. Prover. xxvij.c. Qui festinat dita
ri nō erit innocens. c) Et pepit iniçitatē:alijs deroga-
do/opere vel sermone. Isa.xxiiij.b. Concipietis ardozem et
parietis stipulam:quę est materia incendiij. Item Isa.lx.a.
Conceperunt labo:ē/

Ps. 7. Onceperunt labores
Esa. 59. c. et pepererunt iniqui-
tates. Uel Cōcepit

Ado: Et pepit iniquitate cogitatū male i plēdo. d. Et vter eius p̄pat dolos. i mēs iniquis cogitatiōes. Vire. iij. e. Ventrē meū/ ventrē meū do leo. Hec dīc eliphāz: qz his oib⁹ vitis iob infectuz putavit: et iob paciūsum a deo.

Exposi. Ea. XVI

Espōdēns

quit iob: **Sicut dicit Gregorius.** quersor est mala bonum in gerere: Et quod de eis timet accusari: quod iustos ea facere testantur: Sed iusti oia tolerantur: ut si fructus de eo qui querit non amittantur. **Qui iob eliphaz multa de eius hypocrisis queruntur.** patient audiuit: tandem malueret reddire. **Et dicunt tria principali in hoc capitulo.** Primo iob ostendit eos querentes onerosos. Secundo placit dolor suum: ibi: Nunc autem opus est me dolor. Tertio dicit se mundum invocans deum celi: ibi: Hec passus sum absque iniuritate. Primo ergo redarguit eliphaz iob: quod cum ad consolandum eum venererit: dolorem afflitti auxit per suam melias. **Dicit ergo.** **Audiui frequentiter talia.** quod mali bonis sibi dicentibus obiectum. **Consolatores onerosi sunt.** Eos solatores quidem dicit eos: quod ad hoc veneruntur: et quod aliquis dicunt vera. Onerosos vero dicit: quod etsi vera dicatur: non tamen tpe debito nec debito modo. Ecce enim. xx. c. Ex ore fatui reprobaris gabola: non enim dicit illa in tpe suo. **Gregorius.** Laudem est ne tpe lucrum increpatio fiat: quod etsi recte quidem debeat increpare: non tamen in afflictione: neque lenire debet: dolor augeat. Ecce enim. xxiiij. a. Musica in luctu importuna narratio. i. dura increpatio in afflictione. Ideo precipit apostolus Galatianos. vi. a. Si occupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos que spiritales estis homines instruite in spiritu lenitatis: considerans tempore et tu temporis. **Hunc habebut finem vita vestra.** i. vana et inflata correctio vestra. **Aut aliud tibi molestum est si loqueris.** i. quod loqueris. q. d. eo plus loqueris / quia a me nihil molestum audis: **Ac si diceret:** ideo non habebut finem vita ventosa: quod nihil molestum tibi renderetur. Aliquis enim dura rursus reprimitur asperas correctiones. Proverbius. xxv. d. Utique aquila dissipat pluvias et facies tristis linguam detrahentem. Itē eodem. xxvi. a. Rude stultus iuxta stulticiam suam ne sapiens sibi videatur. **Potera et ego similia vestra loquor.** Narrat iob quod facere potuit: sed noluit: ne iusticiam desereret. **Qui Ecce. viii. a.** Ne litigies cum homine lingua: et ne struas in igne illius ligum: quod: **Cum descerit ligum extingue ignis:** et susurrante subtracto iuria quescunt. Proverbius. xxvij. c. q. d. iob non venit tibi molestia ex rursus mea / sed poterat. **Atque utinam erit anima vestra vestra.** i. similis mea. q. d. utinam corripiemini a domino sic ego: ut disceretur copati flagellari. Mecum optat eis pena: sed preceps. i. scilicet copati edidit expiatio penitus melius addiscit. Hebrews. iiiij. d. Non habemus pontifices quod non possit copati infirmitatis nostris temporibus pro oia. Nec dicitur utinam erit anima mea pro anima vestra: ne sit et nequa: sed vestra pro mea: ut deposita malitia bona erit.

195.145.

Aia Superior ps rōnis. Dō. Lauda aia mea dñs. (rc. Homo. Bēn. rlvj. c. Oēs aīg dom⁹ iacob quē in- gressē suni in egyptum septuaginta.
Voluntas. Act. iij. f. Multitudis aut̄ credētūm erat cor ynu z anima vna rc.

Job

m Consolarer *t* ego vos: tunc s. dices flagella pdesse:
Sic vos debueratis facere mihi: n^o **S**ermio lib^o bonis *t*
mansueris: nō duris increpatiōibus *t* reprehēsiōibus inui-
stis. Eccl. xx. b. Sapiens in verbis scipium amabiles faci.
o **E**t mouerē caput meum super vos: id est mouere

^a vos sermōib⁹: et mōuerē ca-
p put meū sup vos. Rōbora-
q remi vos ore meo: et mōueret
labia: quasi pces vob. Sed
r qd agā: Si lōcul⁹ fero: nō
s quiescit dolor me⁹: et si tācue-
v ro/fi rēcedet a me. Hūc aut
d opp̄fit me dolor me⁹: et i ni-
hilū redacti sūt oēs art⁹ mei.
a Rūge meę testimoniu dicūt
b contra me: et suscitātur falsi-
loqu⁹ aduersus faciem me-

ore meo prudēt p̄solādo. **Esa.** l. b. **Dñs** dedit mihi linguis
eruditā: vt scīā sustētare eū q̄ lapsus ē p̄bo. **q̄** **Et moue-**
remi labia: quasi parcens yobis: id est suauius loque-
rer yobis / q̄ vos mihi blande consolando: non duriter in-
crepando: parcēdo yobis sed vitia feriēdo. Vera enī iustitia
personę parcit/ sed vitia ferit: sicut dicit Greg⁹. S̄z quid agā
ex quo vos nihil domat / nec yba nec patiēta: **t̄ **Silo-****
cutus fuero / vos corrigendo blandis sermonib⁹. **s̄z **Hō****
quiescit dolor meus: quia non acq̄escit / nec emendam⁹
ni. **t̄ **Si tacuero / a correctiōe cessando: **v̄** **Hō** rece-****
det a me dolor. s. q̄ nec sic corrigim⁹. Peruersi enī difficile
corrigunt: **Ecces. j. d. **Uir sapient⁹ si cū stulto p̄cedent / siue ira****
scat siue rideat / nō inueniet requie: **Prouer. xxi. b. **v̄** **Nūc****
qūt t̄c. Quia video pueros n̄ corrigi s̄ pot̄ p̄spari et cre-
scere: **y **Oppressit me dolor meus super incorrigibi-****
litate malorum. **Sic **Roma.** ix. a. **L**risticia mihi mag⁹ est et con-**
tinuus dolor cordi meo: **Optabā enī anathema fieri p̄ fra-**
tribus meis: id est / licet cupiam dissolui et esse cum christo: in **p̄bli. ad.**
ad tempus volui esse segatus ab ipso pro fratrib⁹ meis. **Vel**
sic exponitur: **Optabam si optabile esset excommunicari p̄ fra-**
tribus meis. **3 **E**t in nihilū reda. **t̄c.** ex nimio dolore.**
a **Ruge meę. l. vos q̄ esti rugosus p̄ duplicitatē: et meos ami-**
cos vos dicit⁹. **b **S**uscitat falsiloqu⁹. l. eliphaz: q̄ et**
si nō falsa: m̄n falso locut⁹ ē **z iob: cui cōpetebat dicta ei⁹. **V**el**
falsiloqu⁹. l. diabol⁹ q̄ ē mēdax p̄ ei⁹. l. mēdaci⁹. **Job. viii. s.**
fuscitat **z iob in tribus amicis suis: vt temptaretur per con-**
tumelias amicorum / quo nihil grauius. **Et q̄ temptatus fu-**
it omni genere temptationis: vt patet. **s̄ j. et. ii. **S**equitur:**

Munc agit oppressit me. Dolore qđ p̄mis eccl̄a: qđ videt maloſ p̄spari t̄ augeri nūero v̄l' malicia. Ad nibilū redi gunt artus eccl̄e: quādo ex imitatiōe prauoꝝ infirmi dete rius infirmantur t̄ velut in nibilum redigunt: quia dum ma nenteni dei essentiam deserunt: diligentes trāitoria: quasi ad non esse tendunt. **T**nde. i. xvij. c. Habitent i tabernaculo il lius socq̄ eius qui non est. **M**unc autē: dicitur: quia ips̄ do lozis eccl̄e modo est: sed postmodū sequit̄ gaudium: Job. xvi. d. Plorabitis t̄ flebitis vos t̄c. Proverb. xxxi. d. Forti tudo t̄ decor indumentum eius t̄ ridebit in die nouissimo.

a Collegit furorem suum in me: Possessiones abstulit: filios et filias interfecit: furorem contra eum concitauit: amicos ad blasphemandum instigauit: qui tamen venerant ad consolandum. **b** Hic est fasciculus myrrae inter vbera iob.

c Et comi nans mihi infremuit contra me dentibus suis: vobis laniantibus me.

d Hostis meus: id est diabolus.

e Terribilis oculis me intuitus est: id est vobis qui estis oculi dia boli mala praevidentes et precogitantes.

f Collegit furo rem suum in me: id est colligit tempore antichristi: qui modo sparsus est: scilicet furoz diaboli: tunc ex peste hereticorum et tyrannorum et falsorum

g am: tradicens mihi. **h** Colle git furorem suum in me: et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis. **i** Hostis meus terribilis oculis me intuitus est. **j** Apriuerunt su s per me ora sua: et exprobran tes percusserunt maxillam meam: faciat sunt penis meis.

k Conclusit me deus apud ini-

Mystice

gl. naturati

C

fratrum confabitur in unum: quando scilicet post mille annos soluetur satanas: Apoc. xx.c. **b** Communias mihi infremuit: in potentibus seculi. **c** Dentibus suis qui me dilacerant: diabolus et antichristus. **d** Terribilis oculis me intuitus est: in sapientibus seculi. Diabolus enim per potentes seculi crudelitatem exercet: per sapientes seculi qualiter et quod exerceat: quidem. **e** Apriuerunt super me ora sua: id est aperient heretici scilicet quando aperte suam heresim predicabunt. **f** Et exprobrantes percusserunt maxillam meam: id est sanctos predicatorum: qui vitam carnalium verbo correctionis conterunt. De quibus maxillis dicitur Thren. i. a. Pro rans plorauit in nocte: et lachrymæ eius in maxillis eius. Unde petro: id est maxilla ecclesiæ dictum est: Act. x.b. Surge petre: occide et manduca. **g** Incanso in maxilla asini hostes prostravit: id est christus simplicitate predicanterum virtus peremit: que in terram projecta aquas fudit: quia corpora sanctorum morti tradita miracula fecerunt: Judic. xv.c. **h** Doc etiam in persona christi potest legi: Exprobrantes iudei in passione: Percusserunt maxillam meam: ad litteram. Esa. l.c. Corpus meum dedi percutientibus: et genas meas yellentibus. Thren. iiij. d. Habit percutienti se maxillam: saturabis oprobriis. Michee. v.a. Percusserunt maxillam iudicis israel. Luc. xxij. g. Percusserunt faciem eius. **i** Conclusit: id est concludi permisit. **k** Apud iniquum: id est diabolum. Thren. iiij. b. Conclusit vials meas lapidis quadratis: id est penitentibus duris et difficile mobilibus. **l** Et manibus impiorum me tradidit: id est potestati demonum me exposuit: quo ad corpus. Unde. S. ix.c. Terra data est in manus impiorum. **m** Ego ille singularis. **n** Opulentus: Ad litteram: habens septem militia omium: quoniam gentes asinas: familiam multam nimis: septem filios et tres filias. S. i.a. **o** Repente otritum sum: quod in mane locuples: in vespe nihil habuit. **p** Tenuit cervicem meam: id est cohibuit superbiam meam: dominus scilicet. Unde. S. x.c. Propter supbia omnia lege capies me. **q** Confregit me dominus afflictione et miseria. **r** Posuit me libi quasi in signum: et exposuit me tribulatiolum: quasi signum ad sagittam: quod non mouet licet pectus. In quo nota est constantia patientie iob. **s** Tenuit cervicem meam: id est cohibuit superbiam meam: dominus scilicet. Unde. S. x.c. Propter supbia afflictione et miseria. **t** Conclusit lumbos meos: ad litteram: viceribus. Sed quia iniquitates nostræ hoc faciunt: ut dicitur Ioh. re. v.f. ideo dicit: Conuulnerauit. q. v. non ipse: sed etiam ego per peccatum. Unde super illud dominus. Liberabit pauperem a potente: dicit dominus. id est diabolo: quem non propria virtus: sed peccata nostra faciunt potentem. **u** Et effudit te. dominus. **v** Hoc non ad literam de iob: sed per hanc nota hec oia

mystice dici: tamen bene potest intelligi de morte filiorum: vel de ulce re pessimo: quod percussus facebat in sterquilino testa sancte radens.

w Mystice in persona ecclie sic. **x** Conclusit me deus apud iniquum: et diabolum. Que conclusio sit: cum elector corpora hostium persecutioibz exponunt: quod manibz non spissi tradidit: quod in corpora

crudeliter sequentes:

aie nihil facere potest: quod non multum timendum est. Matth. x.c. Mortale timere eos quod occidunt corpus tuum. m

Ego ille tecum. Hoc dicit ecclia in persona ipsius: quod dana regis quicquid patitur: de quod Amos vi. a. Ut vobis quod opus leni est in sonno. Esa. xxxij. c. Obstupescite opulente: turbamque fidetis. Vel et quod relata

tibus et doctrinis subito subuersos virtus conspicit. De quibus vide. xxv. g. Quasi vasa preclara cadentis. De quo: in casu magnum damnum est: sicut de casu iustorum et sapientium. Abacuk. iiij. b. Contriti sunt montes seculi. p

y tenuit cervicem meam: id est libertatem meam persecutus est tempore scilicet persecutiois. Sicut enim cervix in malis superbiis notat. S. xv.c. Ecurrit aduersus deum extento collo et pinguis cervice armatus est: Sic in bonis notat libertatem. Esa. ix.c. Ponam te in supbia seculorum. Videlicet: dominus tenuit cervicem meam: tibi persecutiois. libertate praedicandi adiuvuit.

z Confregit me: et perfingi permisit a demonibus: tyrannis et hereticis. Thren. iiij. b. Confregit me et posuit me desolata.

aa Posuit me libi quasi in signum. Signum ad hunc ponit: ut sagittarii emissio ferat. Sic fidelis quasi in signum dianubio ponit: quod ei ictibus incessanter ferit. Unde apostolus. i. Thess. iiij. b. Ipsi enim scilicet qui in hunc positi sumus. Esa. xi.c. In die illa erit radix iesse quod stat in signum prophetarum. Thren. iiij. b. Et eredit arcum suum: et posuit me quasi signum ad sagittam. Luc. iiij. e. Positum est hunc in signum cui tradidit.

bb Circumdedidit me lanceis suis. Ecclesia ab hoste lanceis circumdat: quod in membris suis ex omni parte facilius temptationum impetrat: Verbi gratia: dum gula restringit ut libido refrenet: mens inanigloria pulsatur: dum parsimonia studet seruare: labis ad tenacitatem: dum studet largitari: dum possessa tribuit: incurrit cupiditas: quia colligere nititur quod postea largiatur. Unde Thren. iiij. a. Circumdat aduersum me ut non egrediar: aggrauavit copedem meum.

cc Conuulnerauit lumbos meos. Greg.

Lum hostis fidele populu ad luxuriam pertrahit: hunc in lumbis ferit. i. xl. b. Fortitudo eius in lumbis eius: et virtus tecum.

dd Lumbi mei impleti sunt illusionibus. Thren. iiij. b. Visit p. 37.

in renibus meis filias pharetræ sue: carnalia scilicet desideria suggestendo. Ideo dicit dominus luc. xij. e. Sunt lumbi vestri precincti tecum. Eph. vi. c. State succincti lumbos vestros in veritate. i. Pet. i.c. Propter quod succincti lumbos mentis vestre soberij estote. Conuulnerauit autem dicitur: non vulnerauit: quia quod diabolus nobis male suggestit: nos sequentes ex propria voluntate implemus: et quasi cum ipso nos pariter vulneramus.

ee Non pepercit: quia incessanter et aduersus omnes fuit diabolus. Vide. vi. f. Cruelis est: et non miserabilis.

ff Effudit in terra viscera mea: id est illos quos tenero et charo diligebat: id est clericos qui mysteria ecclesie continet: traxit ad amorem terrenorum et secularia negotia. Thren. iiij. d. Effusum est in terra iecur meum. iij. Timoth. iiij. a. Memo militans deo se implicat secularibus negotiis. Dicit enim Eccl. x.b. Nihil est iniquum quod amare pecuniam: hic enim et animam suam venalem habet: quoniam in vita sua protegit intima sua.

gg Concidit me vulnera super vulnerum: dicit ecclesia in persona fidelis populi: vel etiam iob in sua persona. Concidit me vulnera tecum: id est peccatum: pec-

Libri

Ps. 68. cato addidit: et suggestionē suggestioni: et afflictionē afflictionē
P̄d. Sup̄ dolorē vulnē meor̄ addider̄t. Osee. iiij. a. Dē/
daciū t̄ homicidiū t̄ furtū t̄ adulteriū inūdauerūt: et san/
guis sanguinē tetiḡt. a. Irruit i me q̄si gigas; cui etiā
assuetus nequit reluctari propter asturiam et fortitudinem.

b. Saccū cōsui su/
per cutē meaz t̄c.
In sacco t̄ cinere p̄
nitentia: in cute t̄ car/
AL. t̄ consuit ne peccatū carnis in/
AL. t̄ operuit telliḡt. Saccus ḡ sup/
cutem pluitur: et caro
cinere operit: cū pec/
catū carnis per peni/
tentia tegitur: ne in iu/
dicio videatur. Et ḡ
sensus: Saccū cōsui:
t̄c. i. de peccatū carnis
penitentiam eḡt: et sic
ea ante oculos iudicis
occultaui. P̄d. Bea/
ti quo rūm remissē fūt
iniquitates t̄c. Ido/
est q̄d legil̄ Bēn. xxij. e. q̄ rachel abscondit idola laban sub/
stramēl̄ camelī. Et Ione. iiij. c. Audita cōminatiōe rex ab/
sedit vestimentū suū: et induit̄ e sacco t̄ sedet i cinere. Ile. vi/
g. Accingere cilicio t̄ aspgere cinere. c. H̄ Facies mea in/
tumuit a fletu. Facies eccl̄e sunt plati: in quibus tota
pulchritudo eccl̄e p̄sistit. Unde Lant. iiij. d. Tua dul/
cis et facies tua decora. Isti plorāt peccata populi. Thren.
j. a. Plorans plorauit i nocte t̄ lachrymē eī in maxillis eī.
Item Ile. it. a. Quis dabit capiti meo aquam t̄ oculis
meis fontem lachrymarū: et plorabo die ac nocte imperfectos
filii p̄pli mei. d. Et palpebre meę caligauerūt. Pal/
pebre eccl̄e sunt: qui ad p̄uidēda plēbiū itineria instituunt:
De quib⁹ Proverb. iiij. d. Oculi tui videat recta t̄ palpebre
tuę p̄cedant gressus tuos. Palpebre igit̄ eccl̄e sanctę cal/
gant: cum p̄lati occulta dei iudicia quib⁹ quidam penitent:
quidam in peccatis remanēt: ignorāt. e. H̄ec passus sūt
absq̄ iniquitate manę meę. H̄ec satis patet ad litteram
Iob: ut intelligat: H̄ec passus sum absq̄ iniquitate ma/
nus meę: supple digna tantis penis. Unde. 5. ix. b. Multi/
plicauit vulnera mea: etiam sine causa. Greg. H̄ec oīa in p/
sona christi: qui peccatū non fecit: nec inuenit̄ est dolus i ore
eius. Esa. liij. c. Qui solus ad deū mūdas preces habuit: q̄z
in cruce etiam pro inimicis orauit. Luc. xxiij. e. Pater igno/
scē illis: quia nesciūt quid faciunt. Esa. liij. d. Ipse p̄tā mul/
torum tulit: t̄ p̄ transgressio: ib⁹ orauit. f. Terra ne ope/
rias sanguinē meū: dicit Iob. i. dolorem t̄ labore meū:
quē videri a deo p̄ q̄ hec sustinebat: desiderabat. Et vocat
amicos suos terrā: quia terrena amabāt. g. H̄ec inue/
niat in te locum latendi clamor meus. i. oratio mea
pter vos non impediatur: quin ascendat ad deum. Vel sic:
Terra ne operias sanguinē meū. i. vos terreni: pecca/
tum meū si scitis: non occultetis mihi: sed dicite: hoc enī lici/
tum est. Eccl. xix. b. Corripe proximū: ne forte non dixerit: t̄
si dixerit: ne forte iteret. H̄ec inueniat in te locum la/
tendi clamor meus: si non dicat̄ q̄d scitis. Vel sic: Ter/
ra ne operias sanguinē meū. i. amor terrenor̄ non oc/
cultet peccatū meū: qn in p̄fessione apia: Sepe enī cupiditas
tollit p̄fessionē. M̄ystice: de christo: vt ipsem̄ loq̄: Cu/
ius sanguinē terra. i. eccl̄e non operiat: sed in cunctis mū/
di partibus per aplos p̄dicavit: Nec inuenit̄ ea locum lat/
endi clamor sanguis christi: quia melī loqui q̄s sanguis abel:
Heb. xij. f. quia sanguis abel mortem fratricide perit: Bēn.
iiij. b. Sanguis vo christi: vitā p̄secutorib⁹ impetravit. H̄ic
clamor locum latendi habet in nobis: si q̄d mens credit: lin/
gua tacet: Corde enī credit ad iusticiā t̄c. Roma. x. b. vbi di/
cit Blo. Nihil prodest h̄ esse in corde q̄d verum est: si h̄ dicit
voce q̄d falsum est: quia veritas et credēda est t̄ loquēda. ij.

Mystice

Job

Cor. iiij. c. Credidi p̄t q̄d locut̄ suz. Ibi Blo. Alter non p̄s.
pfecte credunt: qui q̄d credūt loqui nolūt. b. Ecce enim
in celo testis meus. Hoc dicit̄ iob inueniens clamorē su/
us nō posse latere. q. d. nihil mihi p̄cī su: cū in celo sit mi/
hi testis fidelis: ipse dñs qui est testis t̄ iudea. Ile. xxix. i. I. p̄p. 1. L. 1. L. 1. L.

Et conscius meus
in excelsis. Ibe. idē
dñs sciens p̄ficiens ter verba
bois: q̄ scrutat corda
et renes. Ile. xvij. b.
b. Vel mystice in p̄fo/
na christi: Ecce enī
t̄c. Blo. Testis su/
li pater ē. Ubi Job.
v. f. Qui misit me pa/
ter: ipse testimonium p/
bibuit d̄ me. Damb.
x. d. Nemo nouit si/
luz nisi pater. Et cō/
sciē mea in excelsis:
Pater scilicet q̄ vita
voluntate vno consi/
lio operatur. Vel in
persona eccl̄e: cuī testis est in celo ch̄ristus iesus: q̄ etiam
p̄cius noster est: q̄ humana natura nouit: nō solū creādo sed
etiam suscipiēdo: t̄ infirmitates nras portando. Heb. iii. d.
Non habem⁹ pontificē q̄ non possit compati infirmitatibus
nris repratū p̄ oīa p̄ similitudie absq̄ p̄ciō. Potestenā hec
vox singulis hoīb⁹ p̄gruere cū ipso iob: Mā qui de acib⁹ su/
is terrenas laudes appetit: testem habet in terra: qui vō soli
deo placere festinat: testem in celo habere desiderat. Et talis
potest dicere cum apostolo: Gloria nostra hec est: testimoniū
nū p̄scientię nr̄e. q. f. Cor. i. c. Tales vō hominū repenſio/
nes non timent: Unde subdit: k. Verboī t̄c. Verboī
quidem sunt l. Amici mei: dicit iob: verbis suis mihi
derogantes. n. Sed oculus meus: id ē intentio mea:
m. Ad deum stillat. i. in amore dei p̄ compunctionē de/
fluit. q. d. non euro de verbis eoy: quia testem habeo i celo:
vbi est oculus intentiōis meę. De quo oculo dicit̄ Damb.
vij. c. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuū luci/
dum erit. Et nota duo in verbo stillādī: Recruditūdē. s. inten/
tionis: t̄ interruptionē: qz impossible ē q̄ homo in carne cor/
ruptibili positus: oīm motū suū in deum dirigat: quia cor/
pus q̄d corrūpt aggrauat animā: et terrena inhabitatio de/
p̄mit sensuī multa cogitantē. Sap. ix. c. o. Atq̄ vīnā
t̄c. Dixerat iob se testem in celo babere: p̄ciū in excelsis:
ex q̄ posset credi q̄ sciret occulta dei: t̄ ita sciret q̄re vel p̄ q̄
p̄ciō flagellat p̄tōr̄ cū mīta cōmiserit. Qd nō ē vex: Sepe
enī si sciret hō cām flagelli sui: cessaret a malo: p̄t q̄ flagel/
laſ a deo. p̄ Quid. i. sicut. q. Judicat̄ filius hoīs. i.
hō quicunq̄. r. Cum collega suo. i. suo socio: cū quo/
sic iudicat̄: vt intelligat̄ q̄ dīc: t̄ q̄ p̄tra enī dīcīt: s. causaz ob/
jectionis dei. i. flagelli q̄d est obiectio sua: nō intelligit homo:
et ideo q̄liter satisfaciēdo r̄ndeat ignorat. Et q̄d dīc i tertia
psona: p̄ seipso dīcīt. q. d. vīnā intelligerē cāz: vī. p̄ q̄ pec/
catis me flagellat deus: sicut intelligerē si socius obiceret mi/
hi. S̄z qz h̄i p̄senti fieri neq̄ breuitate vītē p̄solutionē indu/
cit: Id enī qd in p̄senti ē momentaneū: t̄ leue tribulatiōne nr̄e:
sup̄ modū in sublimitatē ētē glorię ponā opāt̄ in nobis. q.
Cor. iiij. d. Et h̄ ē: s. Ecce enī breues ani trāscīt. q.
d. flagellor̄ t̄ causaz ignoro: cognoscē aut̄ postea t̄ cito: quia
Ecce breues t̄c. Blo. Omne qd trāscīt breue ē. De bre/
uitate dierum. 5. ix. c. Velociores fuerūt dies mei cursore.
t̄. Et semitā. i. breue vītā hūl̄ vītē. v. Per quā nō re/
uertar ambulo: q̄tidie moriēdo. Blo. In mori semita p̄
quā nō reuertim ambulam̄: nō q̄ ad vītā resurgēdo non re/
ducām̄: sed quia ad labore hūl̄ vītē mortal̄ vel ad acquiren/
da laboreb⁹ p̄mīa iterū nō venim̄. Unī dauid. ii. Reg. xij. f.
Gadā ad ipm̄ potius: t̄ ipse ap̄lī n̄ reuertet ad me. Sup̄
x. d. Gadā t̄ non reuertar ad terrā tenebrosum t̄c.

Capitulum XVII.

personā eccl̄e: cuī testis est in celo ch̄ristus iesus: q̄ etiam
p̄cius noster est: q̄ humana natura nouit: nō solū creādo sed
etiam suscipiēdo: t̄ infirmitates nras portando. Heb. iii. d.
Non habem⁹ pontificē q̄ non possit compati infirmitatibus
nris repratū p̄ oīa p̄ similitudie absq̄ p̄ciō. Potestenā hec
vox singulis hoīb⁹ p̄gruere cū ipso iob: Mā qui de acib⁹ su/
is terrenas laudes appetit: testem habet in terra: qui vō soli
deo placere festinat: testem in celo habere desiderat. Et talis
potest dicere cum apostolo: Gloria nostra hec est: testimoniū
nū p̄scientię nr̄e. q. f. Cor. i. c. Tales vō hominū repenſio/
nes non timent: Unde subdit: k. Verboī t̄c. Verboī
quidem sunt l. Amici mei: dicit iob: verbis suis mihi
derogantes. n. Sed oculus meus: id ē intentio mea:
m. Ad deum stillat. i. in amore dei p̄ compunctionē de/
fluit. q. d. non euro de verbis eoy: quia testem habeo i celo:
vbi est oculus intentiōis meę. De quo oculo dicit̄ Damb.
vij. c. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuū luci/
dum erit. Et nota duo in verbo stillādī: Recruditūdē. s. inten/
tionis: t̄ interruptionē: qz impossible ē q̄ homo in carne cor/
ruptibili positus: oīm motū suū in deum dirigat: quia cor/
pus q̄d corrūpt aggrauat animā: et terrena inhabitatio de/
p̄mit sensuī multa cogitantē. Sap. ix. c. o. Atq̄ vīnā
t̄c. Dixerat iob se testem in celo babere: p̄ciū in excelsis:
ex q̄ posset credi q̄ sciret occulta dei: t̄ ita sciret q̄re vel p̄ q̄
p̄ciō flagellat p̄tōr̄ cū mīta cōmiserit. Qd nō ē vex: Sepe
enī si sciret hō cām flagelli sui: cessaret a malo: p̄t q̄ flagel/
laſ a deo. p̄ Quid. i. sicut. q. Judicat̄ filius hoīs. i.
hō quicunq̄. r. Cum collega suo. i. suo socio: cū quo/
sic iudicat̄: vt intelligat̄ q̄ dīc: t̄ q̄ p̄tra enī dīcīt: s. causaz ob/
jectionis dei. i. flagelli q̄d est obiectio sua: nō intelligit homo:
et ideo q̄liter satisfaciēdo r̄ndeat ignorat. Et q̄d dīc i tertia
psona: p̄ seipso dīcīt. q. d. vīnā intelligerē cāz: vī. p̄ q̄ pec/
catis me flagellat deus: sicut intelligerē si socius obiceret mi/
hi. S̄z qz h̄i p̄senti fieri neq̄ breuitate vītē p̄solutionē indu/
cit: Id enī qd in p̄senti ē momentaneū: t̄ leue tribulatiōne nr̄e:
sup̄ modū in sublimitatē ētē glorię ponā opāt̄ in nobis. q.
Cor. iiij. d. Et h̄ ē: s. Ecce enī breues ani trāscīt. q.
d. flagellor̄ t̄ causaz ignoro: cognoscē aut̄ postea t̄ cito: quia
Ecce breues t̄c. Blo. Omne qd trāscīt breue ē. De bre/
uitate dierum. 5. ix. c. Velociores fuerūt dies mei cursore.
t̄. Et semitā. i. breue vītā hūl̄ vītē. v. Per quā nō re/
uertar ambulo: q̄tidie moriēdo. Blo. In mori semita p̄
quā nō reuertim ambulam̄: nō q̄ ad vītā resurgēdo non re/
ducām̄: sed quia ad labore hūl̄ vītē mortal̄ vel ad acquiren/
da laboreb⁹ p̄mīa iterū nō venim̄. Unī dauid. ii. Reg. xij. f.
Gadā ad ipm̄ potius: t̄ ipse ap̄lī n̄ reuertet ad me. Sup̄
x. d. Gadā t̄ non reuertar ad terrā tenebrosum t̄c.

Spiritus meus tē. Hoc Expositio La.XVII. capitulū diuidit in duas ptes. In prima parte ostendit iustū posse cōsidere: qz mundis manib⁹ addit fortitudi. In scđa plangit iob miseriā hoīs. Decursū igit⁹ huius se mitę determinās: ait: Spūs me⁹ attenuabit⁹. i. vita mea cito deficiet. Quare:

qz b. **D**ies mei breuiabunt. Jacob. iiiij. d. Qz ē vita nostra: Vapor ē ad modicū parē. s. xliij. a. Breues dies homini nissunt. Tel sic: Spiritus me⁹ attenuabit⁹. i. elatio mētis timore iudicij ⁊ cōsideratiōe mortis. Boni em̄ spiritū suū attenuant; p̄ iniquū sibi ext̄ tu suspicant̄. Psiderat̄ v̄itē breuitatē. Et hoc est qd̄ sequit: Dic̄ es mei breuiabunt. Greg⁹. Qui psiderat q̄līs erit i morde: sp̄ est timidus in operatiōe. Ideo dicit Ecc⁹. viij. d. In oībus memorare nouissima tua: ⁊ nō peccab̄ i eternū.

Et solū mihi sup̄est sepulchrū: q̄lī morituro. d. Nō peccauit tē. s. vij. d. dixerat: Peccauit: qd̄ faciā tibi tē. qd̄ videt̄ tē huic: Ideo succurrit Blo. Nō peccauit tantū ut hēc flagella mereret iob: qz nō p̄ corrigenda culpa: s. p̄ augeā grā p̄cussus est. e. In amaritudinib⁹: mētis ⁊ corpori. Thren. iij. b. Repleuit me amaritudib⁹: febravit me absinthio. f. Adorat̄ ocul⁹ me⁹. Ad l̄am: qz vbi dolori ibi ocul⁹. Al. ocul⁹. i. cogitatio. g. Libera me: a culpa ⁊ a pena. h. Et pone me iuxta te: vt sis i latere q̄lī adiutor. Qui em̄ sic est: n̄ihil timet. Prouerb. iij. c. Ne paureas repētino terrore: ⁊ irruētes tibi potētias ipior̄: dñs erit in latere tuo: ⁊ custodiet pedē tuū ne capias. Et h̄ est qd̄ seq̄: i. Et cuiusvis man⁹ pugnet ḡtra me: mūdi. s. v. carnis v̄ de monis: Quia si d̄ p̄ nobis: qz p̄ nos: Ro. viij. f. q. d. fru stra ipugnat hosti illū: quē defendit dñs. Tel mystice in psona christi: Spūs me⁹ attenuabit⁹: in morte. Dies mei breuiabunt: qz violētia p̄nēt nature defectū. Solū mihi sup̄est sepulchrū: qz mori istat. Nō peccauit: ⁊ i amaritudinib⁹ morat̄ ocl̄s me⁹. i. culpā nō feci: ⁊ flagella suscep̄. Esa. liij. c. Iniquitatē nō feci: nec inueni⁹ est dol⁹ i ore ei⁹: ⁊ tū diabol⁹ voluit eū pterere ifrmitate. Et i. Ps. Que nō rapui tūc exoluebā. Dirigēs igit̄ ūba ad patē: se vix hoīez esse ostendes in instructionē n̄ram subdit: Libera me: a miseria: p̄ resurrectionē. Pone me iuxta te: p̄ ascensionē. Et cuiusvis manus pugnet ḡtra me: iuxta te sedentē in celo: vbi null⁹ hosti attingere pōt. Quare vix ipugnent iusti sup̄onē iob causā ipugnatiōis assignat̄ q̄lī. s. mali qui impugnat̄ sine disciplina dñi sūt. Et hoc est: k. Cor eoꝝ. i. malignantū: eti⁹ nō corp⁹: l. Lōge fecisti. i. lōge esse sicut erat p̄missi. m. A disciplina duplicit. Una. f. q̄ fit p̄ doctrinā: ⁊ alta p̄ flagella. De p̄ma d̄ Esa. v. d. Propterea capitū duc⁹ est p̄ls meus: qz non habuit scientiā. Osee. liij. b. Quia tu repulisti sciētiā: repellē te ne sacerdotio fūgarū mihi. Prouerb. xv. a. Stultus irridet disciplinā: p̄t̄ sūt. Et. j. b. Cor sapientū q̄ret doctrinā: ⁊ os stultorū pascit ipitia. De secula d̄ Deb. xij. c. Si ex disciplinā est: cui p̄incipes facti st̄ oēs: Ergo adulteri ⁊ filii est. Et Greg⁹. i. Blo. Qui exce p̄t̄ est a nūero flagellorū: except⁹ ē a nūero filiorū. Prouerb. xij. a. Qui diliḡt disciplinā: diliḡt sciētiā. Seq̄. n. Propterea nō exaltabunt̄: in futuro: qz sine disciplina. Un̄ Greg⁹. Ideo cor salomonis sapientiā deseruit: qz eū null⁹ tribulatiōis disciplina custodiuit. Prouerb. x. c. Qui idoc̄t̄ sūt in cordis egestate morient̄. Sap. iij. c. Sapientiā ⁊ disciplinā q̄ abicit̄: ifgl̄ix est: ⁊ vacua ē spes illius. o. Predā pollicet socijs. Itavū corp⁹ st̄ iniq̄ ⁊ diabol⁹: vt noīe capi-

tis corp⁹ censeat̄ ⁊ ecōuerso: Et ideo hic a multitudine mēbroz ad singularitatē capit̄ redit iob dicens: Pollicet̄: dialbol⁹. f. Cui⁹ locū sūt apostate ḡgeli: q̄ cū eo cecidēt. Filii v̄ diaboli sūt hoīes pueri: q̄ de ei⁹ p̄raua suggestiōe i malicia generant̄. Predā igit̄ pollicet̄ socijs. i. malignis spiri⁹rib⁹: alias p̄rauoz i fi⁹ne raplēdas p̄mittit.

De bac p̄da dicit. j. xxix. c. Cōtereā moīas inīq̄: ⁊ de dentib⁹ illi⁹ auferēbā p̄dā. Al. tū. B.

p. Oculi filiorum ei⁹ deficiēt. i. intētio r̄desideriū: qz terrena q̄ itendūt ⁊ desideratiōe deficiēt. Ec̄s. j. b. Ocul⁹ nō satiat̄ v̄su. Tel socij ei⁹ dicūt illi⁹: q̄ lā oī malicia sūt replete. De quibus. j. xvij. c. d̄: Habitēt i tabernaculo illi⁹ socij

ei⁹ q̄ nō est. Filii sūt q̄ adhuc ei⁹ p̄missionib⁹ ad amore mun̄ di alliciunt̄. q. Nosuit me q̄lī i puerbiū vulgi: dialbol⁹: qz flagellis iassuet̄ me afflxit. Un̄ em̄ q̄ sic p̄cunt̄: q̄lī in puerbiū vulgi ponit. Un̄ dicebat sic: Accidat tibi sicut accidit iob. r. Et exemplū sūt corā eis: Un̄ eo. i. silitu dinē ip̄properij vel derisionis. Un̄ voce maloz dicit̄ i futu ro: illi⁹ sūt q̄s aliquid habuim̄ i derisu ⁊ silitudinē ip̄properij. Sap. v. a. Idē p̄uenit christo ⁊ sc̄is ei⁹. Ps. Fact⁹ sū illis Ps. 68. i. parabola. Et alibi: Ego sū ūmis ⁊ n̄ hō: opprobriū hoīm̄ Ps. 21. ⁊ abiectione plebis. Idē: Fact⁹ sum⁹ opprobriū vicinis n̄ris. Ps. 78. Thren. iij. b. Fact⁹ sū i derisu oī p̄plo: ⁊ cātīcī eoz tora die. Mai. iij. b. Contrumelij te afficiā: ⁊ ponā te in exemplū.

s. Caligauit ad idignationē ocul⁹ me⁹. i. ad flagela tua. q. d. iob. p̄ se ⁊ oib⁹ iusti: Stupeo: qz pueros p̄ innocētes p̄ualere p̄spicio. Un̄ Biere. xij. a. Quare via ipior̄ p̄spēraf: ⁊ bñ i oib⁹ q̄ p̄uaricāt̄ ⁊ inīq̄ agūt̄. Abacuk. i. a. Quare races p̄culcāte ipio iustiore se: t. Et mēbra mea q̄lī i ni. redg. sūt: p̄ stuporū magnitudine. Un̄ de mēbris ecclē d̄: qz cu iusti ad idignationē dei caligāt̄: infirmi q̄ sūt mēbra ecclēs: ad ifidelitatē coruūt. Un̄ Greg⁹. Infirmi dū pueros vident̄ florere ⁊ iustos cruciari: bona se inchoasse penitent.

v. Stupebit̄ iusti super hoc. Hoc ē qd̄ dixerat: Caligauit ad idignationē ocul⁹ me⁹. Stupebit̄ em̄ iusti d̄ p̄spite maloz ⁊ tribulatiōe bonoz. Un̄ Ps. Dixerit: quō scit Ps. 72. d̄: ⁊ si ē sciētiā i excello: Ecce em̄ ipsi p̄tōres ⁊ abūdātes i seclō: obtinebāt̄ diuitias: Et dixi: ergo sine cā iustificauit cor meūrē. Seq̄. Si dicebā: narrabo sic: ecce nationē filior̄ tuorū reprobaui: Eratimabā vt cognoscere: hoc labor est an me: donec īrē i sc̄iarū dei tē. Greg⁹. Quis nō obstupeat cū herodias ap̄d temulētū regē optinet: q̄ caput iohānis baptistē an ora p̄iuātū dserat. Marci. vi. d. ⁊ Matth. xij. b. r. Innocēt̄ ḡtra hypocritā suscitabif. Hoc duob⁹ modis exponit̄ a sc̄is. Primo de ip̄fecto: q̄ bona facere iōhōauit: tiā n̄llī nocet: s. nōdū p̄fec̄t̄ mouet de glia maloz. Un̄ Ps. Dei aut̄ pene moti sūt pedes: pacē p̄tōz vides. Ps. 72. Prouerb. xxvij. b. Daruuli trāseūtes sustinuerūt dispendia. Sc̄do exponit̄ d̄ p̄fecto inōcēt̄ sic: Innocēt̄ ḡtra hypocritā suscitabif: p̄tēnēdo eū cū flore suo: ⁊ alijs dispicedū p̄ p̄dicationē ondēdo. Un̄ Biere. xlviij. b. Date flore moab: qz flores. i. cū laude hūana: egredit̄: ⁊ ciuitates ei⁹ deserit̄ erūt. y. Et tenebit iust⁹ vīa suā: Un̄ iusticie q̄ vadit ad deū. Nō em̄ debet iust⁹ vīa rectā dimittere: p̄p̄ tribulatiōnū iſtātā. Un̄ Apocal. ij. g. Id qd̄ habet̄ tenete donec ve niā. Deb. x. d. M̄rit̄es fiduciā: accedam⁹ cū v̄o corde ⁊ ab luti corp⁹ aq̄ mūda: tencam⁹ spei nr̄e p̄fessionē ideclinabile.

z. Et mūdis manib⁹. i. bñ opantib⁹. a. Addet dñs fortitudinē: i. p̄seueratiā: vt nō deficiat i vīa: nec declinet. Esa. xl. g. Qui sperat i dñō: mutabūt fortitudinē. Prouerb. 8. Et

Libri

xxi. d. Qui iustus est tribuet: et non cessabit. **U**l: Fortitudine: quod preuenat tristitia. **L**ato enim arripit tristitia: quanto etiam hec hinc malos cernuntur. **U**n Boetius in libro de consolatione: co/ uincit non esse bona hec tristitia: eo quod mali his abundat. **M**o enim (ut dicit) solent sibi aduersa sociari. **B**reg. **N**on sicut hec cura/ da quibus etiam reprobi/ abudat. **S**xij. b. **A**bū

C a **I**gitur deus vos auertimini: et datus tabernacula honestum. **a** **I**gitur omnes vos auertimini. Louerit sermonem ad amicos suos. q. d. ex quod tam pse/ ctitus vel potest iustorum: auertimini a falsa ami/ citia ad veram: a malo/ ad bonum. **b** **E**t ve/ k **S**i sustinueris: infernum domini/ nites vide et ope. **S**z qz

difficile est sapientes hinc mudi auertere a via sua: seq: c **E**t non iuueniatur tunc quod videtur nullus sit sapiens apud vos: sed potius dicite esse stulti mudo: ut sit sapiens deo. Proverbij. iij. a. Mesis sapiens apud temetipm. i. Cor. iiij. d. Si quis videt iter vos sapiens esse in hoc seculo: stultus fiat: ut sit sapiens. Ro. xij. d. Molite fieri prudenter apud vosmetipm. **E**sa. vi. e. Ut quod sapientes est in oculis vestris: et coram vobis metipm prudenter. Quod autem circa debeatur et eorum pueris ista de quod loquitur: docet iob: propter quatuor. **P**ro. propter velocem transitum dies: Et hoc est: d **D**ies mei: ad hanc: vel dies propitiatus: e **T**rahist. Sap. v. b. **T**rahist oia illave/ lut umbra. Proponit autem iob seipsum in exemplu: ut expto credat. Scd. propter dissipationem cordis: quod est in cura trentus felicitatis: Et hoc est: f **C**ogitationes meae dissipantur sicut torquentes cor meum. Dissipate circa diversa. **L**uc. x. g. **M**artha martha sollicita est tecum. **B**reg. Qui celestia perit: torquuntur se tecum: dum de imis agere cogit. **L**ertio: propter cordis gaudium: quod non est maius oblectamentum: ut dic Eccles. xx. c. Et hoc est: g **N**octe vertitur in die. **N**ocete in qua cura tristis in die leticie spiritualis: vel nocte culpe in die gratiae: vel nocte laboris: in die quiete contemplationis: quod post dissipationes cogitationes sequitur hec leticia queritur: Sic dicit Tob. iij. d. Post tempestatem transiit facili: et post lachrymationem et fletum exultationem insidet. **J**ob hec mutatio attribuit ipsi cogitationibus dissipatis: quod depositionem veteris hominis sequitur idus in noui. **U**n Eph. iiiij. e. Deponite vos fratres in permanencia queritatem: et renouami spiritum mentis vestrum: induite novum habet: quod fratrem deum creare est. **Q**uarto: propter expectationem perfecte visionis: Et hoc est: h **E**t rursus post tenebras spacio lucem. Post tenebras aduersitas spero lucem: prospiciatur. Sic exponit una **G**lo. **S**z qz iusti sepe post gaudet aduersitates ppeti: quod cura trentus dispositio fatigat. **U**n d moy se dicit **H**eb. xi. d. Magis eliget affligi cum proposito dei quam tristitia patitur hinc iocunditate: **J**ob exponit alia **G**lo. de luce eterna: sic: **R**ur sum post tenebras post misericordiam: spero lucem: claritatem eternam. **U**n **B**reg. **L**ux post tenebras spacio: quod post noctem vestem postum: et tunc lucem eternam: finis tenebris vestis postum: ostendit hoc non esse vero. **S**z licet hoc aduersa binum sustinet: tunc post mortem non statim habebit lucem: sed post descendit in tenebras alias: hoc est in limbo: cum abraham et aliis scriptis: ubi (sic dicit **B**reg) nullum supplicium habebat: sed tunc carebat visio dei: quod non dum veneratur quod ianuam apiret: Et hoc est: i **S**i quis sustinueris hoc patientem aduersa: et propter deum: **T**unc k **I**nfernum: superiore: in limbo: ubi constituta est dominus: et viuet eternus. **J**xx. c. **D**ominus meus est: et quis ad christum adueniatur: quod educeret victos in fortitudine. m **E**t in tenebris: non exceptioribus: quod patitur dani in inferno inferiori: **D**e quod Matth. xxiij. b. Ligat manubus et pedibus: c. **S**ed in tenebris: in loco ubi carebat luce visio diuina. **N**on strauit lectulum meum. **H**ic notat se iob hunc quod est in sinu abrae: quod est lectio qescim. **U**n **B**reg. In tenebris sibi lectulum strauisse: est in inferno sibi requie parasse. **S**z quod non est perfecta qesci: sed diminuta: id dicit: strauit lectulum et non lectum. **R**ecognoscens autem iob ex pena infirmitatis: perfectum puenire: de ipsa infirmitate habebat: o **P**utredini dixi: in tua turba corrupte in adams et euangelio pectum. p **I**mpat me es et mi

Job.

mea. i. principium et origo. **U**n. i. xxiij. b. **H**oc putredo: et filius hois sumis. Et dixi q **T**ermib^s soror mea: supple est: quod putredine sum sic et vos. q. d. de eadem mire nascimur. **G**lo. aliter distinguit hanc sic: Putredini dixi: prius es: et dixi sumus: mire mea et soror mea: supple estis. Quod autem vermes sine

soror nostra planus es. **S**ed quod sunt mire: cu/ potius ex nobis nos et ipsas nascent. **H**ic et nobis nutritum non nos ex ipsis. **H**ic nos portamus eos intramus: non ipsi nos. **S**ol. **G**ermes dicunt mater hois: propter materiam ex quo sunt. i. putredine: est prius et mater hois. **S**ed est prius et mater hois. **G**erme natura corrupta: soror: consuetudo pueris. **H**oc illa sum: cu/ ista vivum. **H**oc mire et hec soror: vermes dicuntur: quod ex natura corrupta et consuetudine pueris. **O**stium inquit cogitationes: quod quis sumus scientia nostra ictus coe- rodunt. **S**ed in hoc sic distinguuntur: Putredini dixi: prius me es. **H**oc non mutat. **E**t vnum dixi: natura corrupta et pueris. **D**icitur puerus sum: et te ut iustus. **U**n **E**sa. xiiij. c. Subiecte sternunt tinea: et optimus tuus frumentus. **A**hater mea et soror mea: supple est: et optimus tuus frumentus. **G**alilus. **H**abibi est grecus: **H**abibi est illatus: **H**abibi nota admira/ tio: et desiderio expellitur. **O**ssa enim firmata sua iob: liba/ torum desiderias: aut: **H**abibi est grecus: **H**abibi existens: in tene/ bris et miseriis multis: quod adiuvos: s **P**restolatio mea a christo: quod est desiderium collis eternorum: et expectatio genitum: **G**en. xliij. d. quod antiquis quicunque vetus puerus: syvenire citi: qui rebatur: et tunc patientem expectabat: quod sciebat ex pura misericordia vetus: non ex meritis cuiuslibet. **U**n Thren. iij. c. Bonum est pistolarum cum silentio salutare domini. **G**en. xliij. d. Salutare tuum exspectabo domine. **E**sa. viij. d. Expectabo dominum: quod abscondit a domino iacob faciem suam: et pistolaribus eius. **H**ic **E**sa. xxiij. c. Ecce dominus noster: expectabimus cum salutibus nostris. **H**ic **E**sa. xxiij. d. de iudicio domini: ut oportet quod expectat eum. **B**agge. iiij. b. **E**lementus desi- deratur: cuius genitus et ipse domini illa gilia: deinde exercitium. **S**equitur: t **E**t patientia mea: Patientia mea in qua in his lagibus: in mora saluatoris: in absencia domini mei. Patientia in stopre consideratur: **S**ed quod disponit etiam dilatatio scientiae: hinc est amans: et cuncti dilatoriis ignoranti logum est. Proverbij. xiiij. b. Spes quod differt afflictionis ait: Job igitur consideras dana bus dilatationis: dicitur: v **I**n pfectum infernum descendit oia mea. i. aia mea: Quia dicit ait ait suam: quod pondus redemp/ tionis attingit in ea: et quod ibi dicitur est totus homo: ubi sentire potest. **E**st oia sua dicte descendere in infernum: quod oportet malorum suorum mercenari ibi expectaret. **S**ed quod dicte iob se descendit in infernum et pfectum infernum: cum non esset descenditur nisi in limbo cum aliis scitis: Ad hoc dicit **G**lo. quod in limbo dicitur pfectum infernum: et respectu non absolute: Nam quatuor ad celstitudinem celi: aer iste infernum est. **P**etri. ij. It est respectu altitudinis aeris: terra infernum est. **I**t est respectu altitudinis terrae: in limbo infernum dicitur: qui in aliis receptaculis inferni superiorum est: Et ita respectu celi: in limbo dicitur pfectum infernum: quod barattur damnatorum in pfectum infernum. x **P**utas ne saltet ibi erit requies mea. q. d. sic. Nec enim affirmatione requiritur. Nec hoc dubitabat iob: sed quasi dubito dubito dicitur: ut timere nos faceret. Quis enim non securus sit de reque: si ille de ipsa trepidat: quem iudicet laudat: i. Petri. iij. d. Sicut iustus saluabit ipsi et peccati ibi parebit: **S**ed hoc quod dicit **G**lo. hoc dicitur se considerare: sed dubius est oportet. **S**ed hoc quod dicit **G**lo. hoc dicitur se considerare: sed dubius est oportet. **R**u deo. Hubi est in sibi sed aliis: sic iohannes baptista quoniam dicit: Eu es qui venisti es tecum. **M**atth. xi. a. non dubius sibi sed aliis. **G**lo. dubitauit iob: non quod ibi erit in reque: sed quod diu: vel quis est reque ibi.

Quadruplex **E**n limbo expectantium.
est requies **B**ratie in ecclesia militantum.
Simplicis stolae quiescentium.
Patriae regnantium.

XVII

tas eq̄at̄: q̄s cū igr̄essus fuerit in artabū gressus tuus et currēs nō habeb̄ offendiculum. o **Precipitabit eū p̄siliū suū.** Drouerib. xij. a. L̄ osilia ipioꝝ fraudulēta. L̄ osiliū p̄o ipū ē p̄senta appetere et̄na delerere. S̄z suo p̄silio p̄cipitas: qz q̄ b̄ i et̄nis suppliciis demergit. Un̄ Esa. xlvi. c. Sapīa tua et̄ sc̄ientia h̄ec decepit te. Esa. xix. b. Stulti p̄ncipes thaneos: sa p̄tētes p̄siliū pharaonis dederit p̄siliū ūsipes. Hoc p̄silio ac̄q̄escet̄ p̄mo i p̄fundū vitiōꝝ: deinde i p̄fundū iserni mer sit. p **Immisit eū i rete p̄ suū.** i. cogitatione et̄ volūtātē. Luxurie. Drouerib. viii. d. Irrituit eū multis sermonibꝝ et̄ blāditiis labiorꝝ p̄traxit eū. Eccl̄s. viii. d. Inueni amariorē morte mulierē q̄ laqueū venatoꝝ ē et̄ sagena cor eiꝝ: vincula sunt manus eiꝝ. Quaricie. i. Timoth. vi. b. Qui volūt diuites fieri i cīdūt i tēptationē: et̄ laqueū diaboli. Osec. v. a. L̄ aqueus facti estis speculatiōnē: et̄ sicut rete expansū subter thabor. (oculos pennatorꝝ. Deceptionis. Drouerib. i. b. Frustra facit rete an p̄dicationis. Thren. i. e. Expādit rete pedibus meis: et̄ conuertit me retrosum. Adulatiōnē. Drouerib. xxix. a. H̄o q̄ blādis fictis ḡmonibꝝ loq̄ amico suo rete expādit gressibꝝ eiꝝ. q **Esi i maculis eiꝝ ambulat:** p̄ suetu-

dine. Un̄ quāto maḡ abulat: rāto magl̄ ip̄l̄ cat se. Greḡ. Qui in rete mitit pedes: nō cū voluerit eū: Sic q̄ i petis se deuicit: nō mor cū voluerit surgit. H̄o eū ē spū va dēs et̄ n̄ rediē. Thren. i. e. Hedit me dñs in manū de q̄ nō potero surgere. Et q̄ i macul̄ reī abulat: gressus suos abulādo ip̄licat: et cū se ad abulādo expe dire nūt̄ ne abulet ob

ligat. Un̄ Eccl̄. xi. d. Siē pdix idūcū i caueā v̄l̄ souēā: et̄ sic caprea i laqueū: sic et̄ coꝝ sup̄boꝝ. Greḡ. L̄ aliq̄ ad honore et̄ suo desiderio venit: pleriq̄ habēdo dicit q̄ vīle sit qđ expertūt̄: Un̄ ad se rediēs exq̄rūt̄ q̄līt̄ sine culpa fugiat qđ cū culpa suscepit. S̄z cū dignitas q̄ eū ip̄licat teneri: iā sine culpa fugere nō valet: ad qđ nō sine culpa puenit: quā obligatiōnē tūc s̄e cognoscim̄ cū euadere nituntur. **Tenebit** plāta illiꝝ. i. affect̄ aīe: s **Laq̄o:** delectatiois. Ul̄ plāta finis vitē tenebit laqueo p̄cti: in quo decepit. Drouerib. xxix. a. Un̄ iniquū inuoluet laqueus. Ben. lij. c. Ipsa conteret caput tuū: et̄ tu iſidaber calcaneo eiꝝ. **Exardescet** cōtra eū sīḡ. i. diabol̄. q̄ d̄ sit eiꝝ: q̄ morte eiꝝ sitit et̄ desiderat. Ul̄ sit eiꝝ. i. mūdi p̄cupiscētia: q̄ satiari nō pōt̄: q̄ p̄uerse agit: vt puerī agat: accēdit sic hydropic̄: q̄ q̄nto pl̄bit: rāto maḡ sitit. Eccl̄. xxiiij. c. Aia calida q̄si ignis ardēs: n̄ extingueat donec aliquid glutiat: et̄ hō nequā desiderio carnis suę nō definit: donec icēdat ignē. H̄iere. i. e. In calore eorū ponā pōt̄ eoꝝ: et̄ febrabō eos ut sopiant̄ et̄ dormiāt̄ somnū sempitēnū: et̄ nō p̄surget. Sup̄ h̄ic Greḡ. N̄es puerī se i laq̄os p̄ctōꝝ venisse vidēs: plerumq̄ hos euadere ḡrit: sed terrores mūdi v̄l̄ opprobria hoīum timēs: eligit potiꝝ i ceterū mori q̄s ad t̄ps aliquid aduersitat̄ pati. v **Abscondita** est i terra pedica eiꝝ. i. culpa sub terrena cōmoditate. Un̄ Ps. Juī iter scādalū posuerit mihi. Drouerib. xiiij. c. In iti nere p̄tēp̄toꝝ vorago. Greḡ. In tra pedica abscondit̄: cū culpa sub frentis cōmodis occultat: vt hō videat qđ p̄cupiscere valeat: s̄z neq̄q̄ videat i q̄ culpe laq̄o pedē ponat. x **Et de** cipula illiꝝ. aliq̄ apparētia boni q̄ decipit p̄ctōꝝ. y **Su** per semītā. i. i actiōe quā hō appetit. Greḡ. Quasi esca i laq̄o lucrū cū culpa: et̄ hō mūdi p̄spitas cū actiōe inīq̄. Sap̄. xiiij. b. Creature dei i odiū hoīum facte sūt: et̄ i tēptationē aīe

B

R Espōdēs aut̄ baldath. **Exposi. Ca. XVIII.** Finitis v̄bis iob / r̄ndit baldach / q̄ sc̄os iter amicos iob: iob ipm̄ arguere attēp̄truit. Arguit aut̄ baldath btm̄ iob: Primo d̄ iactātia / cū dīc̄: Usc̄ ad quē finē. Sc̄do d̄ iſiūtētia / cū dīc̄: Intellige p̄us. Tertio d̄ ipiētate / cū dīc̄: Quare reputati sum⁹. Deinde mīta dīc̄ de iniq̄s et̄ capite eoz. Un̄ i fine capituli p̄cludit: H̄ec st̄ ḡ tabernacula inīq̄. Dīc̄ iḡit: R̄ndes aut̄ baldath. Aut̄ aduertatiū ē. R̄ndere d̄ baldath: sicut iob n̄ loq̄et ei: s̄z eliphac : q̄. S. xv. locū fuerat. S̄z b̄ iō ē: qz illi tres v̄nanūmes erāt et̄ v̄nū itenūtōis ē iob: s̄c̄ oēs hereticū: līcet i se sint diuisi multipliciſ: tñ p̄tra ecclaz sūt v̄nanūmes. Qđ significatū ē Judic̄. xv. a. q̄ vulpes sansoniſ: q̄ habebāt caudas ligatas et̄ facies diuīſas.

b Usc̄ ad quē finē v̄ba iactabīſ: Ecce de iactātia arguit btm̄ iob, p̄t illā. s. d̄ iſiūtētia / cetera q̄ ibi dicūt: q̄ direrat. S. xvi. q̄ totū. c **Intellige p̄uſ:** q̄ dīc̄. s. t̄ sic p̄iſtētētia loqm̄ur. q. d. nō debes loq̄ nob: qz n̄ intelligi q̄ loq̄ris siē nos intelligim⁹: Et sic arguit eū de iſiūtētia. M̄ā q̄ p̄us r̄ndet q̄ audiat: stultū se eē demōstrat et̄ p̄fusioꝝ dignū. **d** Quare reputati sum⁹: vt iūmetā. i. irōnabilēs et̄ sine iudicio met̄. e **Et lorduiſm̄ corā te:** q. d. q̄re reputas nos stulos et̄ malos. Hoc dīc̄ baldath: qz. S. xvi. d. dixerat eos v̄boſos: r̄cōpauerat eos ter r̄. Greḡ. Arbitraſ se despici: q̄ bonos despī cere p̄sueuit et̄ ex suspītiōne p̄tēp̄ ad idignationē p̄slit et̄ p̄tēmelias igerit. Eccl̄. xxvij. a. Sicut rusticatio de ligno oīdīt fructū illius: sic v̄bū ex cogitatu bois cor / ſupplē oīdit: f **Quid pdis tē.** Zelū iob / vocat furorem: q̄ execratio peccatori / cultura dei. Eccl̄. i. d. g **Nūqđ pp̄t te drelī ter.** a deo. q. d. nūqđ tu ſo

lus p̄solaber / a dño / alijs drelīt̄. Et nūqđ pp̄t te h̄. Trāſ ferēt rupes de loco ſuo. q. d. nūqđ pp̄t te ſolū facieſ dñs miracula. Ul̄ rupes vocat ſapiētēs / ſapiā ſua ſiroſ. q. d. nūqđ pp̄t te trāſferēt ſapiētēs a ſelu ſuo et̄ puerit̄ ad te. Et h̄ic baldath: qz iob monuerat eos puerit̄ ad eū. S. xxvi. c. vbi dixit: Iḡit oēs vos puerit̄mini et̄ venite / et̄ nō iūueniā i v̄bū ſapientē. **H̄one lux ipū extīgueſt̄:** q. d. sic iob dicit ipū: et̄ lūcē vocat p̄ſperitatē vite p̄nt̄ / q̄ cū vita terminat̄. De q̄ Drouerib. xiiij. b. Lux iuſtoꝝ letificat: lucerna aut̄ ipioꝝ extīgueſt̄. Ul̄ lūcē ipū / vocat doctrinā iob / quā ſlamā purat et̄ cito extīguī. k **Alec ſplēdebit ſlāma ignis eiꝝ.** Ignē ipū: dōl̄ feruorē deſiderij tpalis: cui ſlāma eſt decoryl̄ poteſtas exterior / de interiori ardore / p̄gredīēs. S̄z nō ſplēdebit dñs: q̄ i die exiꝝ oīs decoz et̄ oīs poteſtas exterior / b̄traheſ. S̄z q̄ duplex eſt lux / interior. s. gaudiū p̄ſcientiē / et̄ exterior. s. p̄ſpitas p̄nt̄ vite / q̄ potiꝝ eſtenēbroſa i ſitātē. De vtraq̄ ſb̄ dit baldath: **Lux obtenebrescet i taber.** zc̄. i. gaudiū de tpali ſp̄pitate habitū deficit in ſciētia ipū. Amos. viij. c. Occider ſol i meridie: et̄ tenebreſcere facia terrā i die lumīs. i. aliaz i delectatioe ſp̄pitar. m **Et lucerna q̄ ſup̄ eū ē extīgueſt̄.** i. gaudiū tpale qđ ē i mēte q̄ ſi lumē i testa / ci to deficit. Et bñ d̄: q̄ ſup̄ eū ē ū ū ap̄d eū: q̄ gaudia ſrena / mētes ſtūtoꝝ poſſidet / et̄ n̄ poſſidet. Ul̄ lucerna eſt lumē doctriē q̄ ſup̄ eū ē q̄ ſi p̄ ſtētātē. Un̄: qz n̄ h̄o coopculū b̄hilitat̄ / cito exuſſlat̄ a modicovēto. n **Artabū ſressus vir tutī eiꝝ.** s. ipū. i. vires malicie / et̄ potētia līgue et̄ alop̄ mēbro rū / q̄p̄ abuſ ſofficio reſtrīḡt̄ etiā i p̄nt̄: ſz marie i futuro / q̄ ſiḡat manibꝝ et̄ pedibꝝ mittet̄ i tenebras exteriorēs. Matth. xxij. b. Ubi nec op̄ / nec rō / nec ſapīa / nec ſciētia erūt: Eccl̄. ix. c. Drouerib. xv. c. Iter p̄igroꝝ q̄ ſepes ſpīaz: via iuſtoꝝ abſq̄ offendiculo. De q̄ d̄: Drouerib. liij. b. Ducā te p̄ ſemi-

pp. 139.

pp. 2

21

hoīm / r ī muscipulā pedib⁹ l̄sipientiū. Et notant h̄ duo gene
ra tēptationū. Qdā aptū: qd̄ n̄t̄ abs̄cōdere s̄b̄ specie ali
cūr̄ boni/stati ab oīb⁹ p̄cipi posset: sic ē i fornicatiōe ⁊ alijs
grossis p̄ctis: Et b̄ ḡ p̄edicā ḡ sub terra abs̄cōdit̄ significat.
Aliud latēs ⁊ subtile: qd̄ vix a sapiētib⁹ cognoscit̄: qd̄ ḡ deci
pulā it̄elligit̄: ḡ sup̄ se

**Mr. Hinde in
Wadant.**

105.88

Nita ponit. **D**iabolus
sigis qbusdā decipula
tendit: nouit em̄ mo-
res hom̄i: et cui vitio
sunt. spinq; et illa ponit
sq; facie eoz ad q; faci-
ll; nouit iclinari mēte;
ut blādis t leti luxu-
riā et vanā glāz: alpis
et iracūdissimā et supbiā
Vn **H**iere. v. f. In-
vēti st̄ iplo meo ipū;
isidiātes qsi aucupes:
laq;os ponētes i pedi-
cas ad capiēdos viros: •
sic decipula plena aui-
b; sic dom̄ eoz plene

dolo. **a** Undicq ter. **vñ.** Adhuc pse^qf baldath de ipio: q^le credebat esse iob: dices illū esse timidū: etiā vbi nō est timendū. **Uñ. 3. xv.c.** Sonit^r terroris sp i aurib^r ei^r: et cū pat sit ille iustias suspicaf. **Drouerb. xxvij.a.** Fugit ipi^r nemie pse^qntē. **Et b:** Undicq terre. eū for. q^u ponūs in cāpis ad terrendū feras. **Pñ.** Posuisti firmamentū et^r formidinē. **b** Et iuoluēt pedes ei^r: ne liberi sint ad bñ agēdū: et ne exeat a pctō. **Drouerb. xxvi.j.b.** Diē piger: leo est i via/ lec/ na i itinerib^r: Siē ostiū p̄tis in cardine suo: sic piger in lecto suo. i.i delectatiōe sua. **q.d.** p̄t timorē remanet i pctō. Que aut̄ vētura sint ipio/p̄dices baldath/ ait: **c** Attenuet. i. attenuabit. **d** **S**ame robur ei^r **vñ.** ad lñaz. **Drouerb. xij.c.** Egestas et ignominia ei q^u deserit disciplinā. **E** robur ei^r. i.aia rōnali in q^u ē fortitudi resistendi diabolo: attenuet fame rōbi dei: De q Amos. viii.d. **Vñ** famē in terrā **vñ.** **e** **E**t iecia: pdicatiōis penuria: **f** Inuadat cos. i.sen sus iteriores seu frutes: q^u siē costē viscera/ ita et ipse cogita/ tōes mumiūt. De hac attenuatiōe iecie diē **Esa. x.b.** Mit/ tet dn̄tor dñs exercitiū tenuitate i p̄gūib^r ei^r: et subt^r gliaz ei^r succēsa ardebit q̄si ignis cōbustio. **g** **H**euoret pul/ chritudinē cutl ei^r **vñ.** Pulchritudo cutlē glia tpal exte/ rior. Per brachia fortitudovl opa designat q^u brachij agū/ tur: hēc deuorat et cōsumit. **h** **P**riogenita mors. i.sup/ bia: q^u dī mors: q^u cā mors. Primogenita: q^u ab ipsa sūp̄fit initiu ois pditio: **Lob. liij.c.** Eccl. x.b. Initiu ois peti sup/ bia. De h dī: **T**hren. liij.b. Demigrata ē sup carbones facies eoz: et n̄ s̄ cogniti i plateis: adhēsit cutl ossib^r eoz: et facta ē q^u si lignū. **i** **A**uellat dī tabernaculo suo fiducia ei^r. q.d. cito tollet de tra i q^u posuit fiducia suā: i q^u hitat q̄si i do/ mo. **Lu.c. xij.c.** Siltē/hac nocte repetēt aiaz tuā a te et q^u pa/ rasti cui erit. **S**up. viij.c. Sicut tela aranear fiducia eius. Greg. Diues gliaz et opes sine culpa posset hēc si b habe/ ret i hūilitate: si i his p̄fidit/ de euellit. **Eccs. v.b.** Qui amat diuitias/ fructū n̄ capiet ex eis. **k** **E**t calcet sup eū q̄si rex iteris^r. i.diabol^r/ cui nō resistit: vel p̄cimiq^r est cā dupli/ cis mors. Impius h̄ culpa mōzit: i futuro ad eternā mortē/ rapiet. **E**t nota: diabol^r calcat sup hoiez: q̄n hō acqescit ei^r suggeſtiōib^r. **Uñ Esa. li.g.** Ponā illū i manu eoz q^u te hūili/ auerit: et dixerit aīe tuę icuruare vt trāscān^r. **A**pocal. vij.b. Ecce equ^r pallid^r: et q^u sedebat sup eū nomē illi mōrī: et isern^r seqb̄at eū. **E**qu^r pallid^r ē pctō: q^u caret vītoze p̄tutū: et fru/ ctu bonoz opm. Mōris sup eū ē diabol^r: q^u itulit et q^u grit mor/ tē hoī. Jē pctm calcet sup hoiez: q̄n dn̄ia per cōsuetudinē. **Ro. vi.b.** Nō regnet pctm i vīo mōrtali corpe. **Pñ.** Non dñes met ois iusticia. **Eccs. ix.b.** Ois mulier q^u ē fornicaria q̄si sterc^r syia: ab oib^r p̄teūib^r pculcabit. i. p̄culcata mōstra/ bit. **l** **H**abitēt i tabernaculo ill^r **vñ.** **A**dlñaz: hita/ tio ei^r. i.ip̄q̄: erit cū s̄gel apostati. **m** **S**ocii ei^r q^u nō ē i.

Job

luciferi cui adheserit: qd nō esse: qd a bō esse p supbia re,
cessit. Vt sic fm Bregl. Habitēt i tabernaculo illius
focij ei? qd nō ē. i. in mēte ipq̄ querent demones p nechli-
mas cogitationes. n Alspgat i tabernaculo eius hyl-
phur. i. i mēte ei? p cm carnū; vñ ignis etern⁹ accēde.

Per ei⁹ siccet: sursum autem atterat
q uis messis ei⁹. **N**omadri illi per-
r at d omus: et non celebret nōmē
e i⁹ i plateis. **E**xpellet eū de
l uice i tenebris: et d omus trās-
f eret eū. **N**ō erit semē ei⁹ ne-
q uis p gēnies i pplo suo: nec vī-
l e reliquie i regiōib⁹ ei⁹. **I**n diē
e i⁹ stupebit nouissimi: et pa-
c mos iuadet horrorem. **H**ec si
d ē tabernacula iniq: et iste loc⁹
e eius quoniam ignorat deum.

occulto cordis sit sti
t visibilia opa ex pducunt. Per messē q̄ extra nullūlūt: opa
exteriora q̄ apparēt significat. Dū radices deo: sū siccant:
messis surſū attenit: qz dū cogitationes i terrenis figurūt: ois
opatio dei iudicio in nihilū depurat. Unī Oſee.ii. v. Radic
uebit eos a fundamētis. i. a cogitationibus: t vīg ad ſupmū
desolabunt. i. vīg ad opa: t memoria eoz pibit. Unī e h̄e
quid: q̄ **Memoria illi** pereat i terra/ viuētū: t
ad līaz nō erit i memoria homi. **Romei** i. i plateis.
id ē laudē terrene potestatē amittat: t gaudiū ſu nois qd lo
ge lateq̄ diffuderat / pdat. Prouerbi. x. b. Memoria iuſti cū
laudib⁹: nomē ipioꝝ purificet. Eccl. xi. b. Romē ipioꝝ de
lebit: Curā habe debono noie: b em granabit nbi magi q̄
mille theſauri magni. Unī Eccl. xl. a. Memoria iofe i co
poſitiōne boni odorū. **S. Expellet eū de luce i tenebras:**
cū d pñt p̄spitare ad ſupplicia trahet eīta. Eſa. xxv. f. Ex
pellā te de ſtatōe tua: t de tuo miniftrio deponā te. **Et**
de orbe. i. d mūdo i q̄ glāt: v. **Trāferet eū i eternū.**
Sic locut⁹ eſt de ipoꝝ baldath ſi ob: q̄ oia de capite maloru
.i. antichristo pñt accipi. Unī ſeq̄: **Nō erit ſemē q̄:** qz
i fine cū oib⁹ ſuis ſeq̄cib⁹ dānabit. q. Hessal. q. b. Lūcre
uelabit ille iniquus fili⁹ pditioſis: quē dñs ielus iterſiciſ ſpi
ritu orl ſui. **Hec p̄genies i pplo ſuo: ſupple erit.**
Eccl. yllē reliquię: Quia iniquus t iniqtas eius cū mū
do terminabif: t pploſ ei⁹ ois cū eo puniet. Eſa. xix. f. Per
dā babylonis nomē t reliqias t germē t pgenie. Romē. i. ge
nus pcti: vt etiā ap̄l⁹ nō noicit i nob. Reliqias. i. circuſtāriſ
.i. gestus iordinatos t grossos mores. Germē. i. cogitationes
t desideria. Progenie. i. opus. a. **In die ei⁹ ſtupebit**
nouissimi. i. electi: qz tāta t tot ſigna ondet: t tā crudelia ſa
ciet: vt electos q̄ ſuueniet ad ſtupore pducat. Matth. xxi. f.
b. Et erit tribulatio magna q̄l n̄ ſuit ab uitio mūdivis q̄ mō
neq̄ fieri: t niſi breuiati fuſſet dies illi ſu fieret ſalua ois caro.
b. **Et p̄mos iuadet horroꝝ.** i. helia t enoch: q̄ i⁹ ex
pugnatōne reſeruati ſūt: Apocal. xii. a. horroꝝ morti t do
lor trāſfiget. **U:** **P̄mos iuadet horroꝝ.** i. electi q̄iꝝ
timore mortis ferient: qz eſti tormenti vinci neq̄uit: in q̄ hoīci
mortē metuſit. **Hec ſunt & tabernacula iniq̄i.** Quia
mlta dixit de iniq̄i t d capite eoz. i. antichristo ſuo diabolo:
generalis p̄eludit de oib⁹ iniq̄is dices: **Hec & tē.** qd. i die
bus illis ſtupebit nouissimi. i. ſcti. **Et p̄mos.** i. helia t e/
noch iuadet horroꝝ morti: Et qſcūoꝝ electos q̄z q̄ ſu po
terit trahere ad ſe p̄ miracula yl. pmissa: conabit trahere p
tormenta. Ergo. i. t ideo: **Hec p̄dicta.** i. tenebræ d q̄b⁹ dictu
eſt. s. eodē: **Expellet eū de luce i tenebras: ſunt taberna
cula iniq̄i.** i. antichristi: q̄ ibi habitat i eternū. Unī ſeq̄: **d**
Et iſte loc⁹ i. infern⁹ t tenebraꝝ: eſt & Eius. i. antichristi:
Qui ignorat deū: per elationē q̄ faciet ſe colo acſi eſſet

deus. q.d. q.nūc ignorādo deū / extollit: tūc ad p̄pria tabernacula pueniet in supplicia / qn̄ in supplicia demerget.

REspondēs aut̄ iob. Illoc **E**xposi. Ca. XIX. capitulū diuidit i qnq̄ ptes. In p̄ma r̄ndet iob amicis suis dices se iustus affligi ab eis: t̄ a deo sup̄ merita flagellatū. In sc̄da ostendit se spoliari a glia / et afflictū vndiq̄: ibi: Spoliavit me gloria tc. In tertia ostendit se destitutum ab amicis suis / et derisū et despctū ab uxore et etiā a seruientib⁹ suis: ibi: Fratres meos longe fecit. In quarta regrit auxiliū amicorū p̄dices i p̄solationē sui resurreccio nē corporū: ibi: Ap̄l seremini mei. In qnta cōuertit sermonē ad amicos / monēs vt fugiat a facie gladij iudicāt̄: ibi: Quare g. tc. Hic igit̄ iob: b **E**sp̄q̄ affligit laiz̄ mea: t̄ atterit̄ / superba. s. loq̄ndo: t̄ correctiōes meas no recipiēdo: Et dīc se affligi iob / et atteri sermonib⁹: nō qr̄ impatiēter sustineret contumelias in se platas/ s. qr̄ mali peccabāt. Uñ Greg⁹. Atteritur sermonib⁹ int̄q̄ boni: qn̄ illi h̄ eos i v̄bis tumēt / q̄ aut in p̄uersa fide aut i p̄uis morib⁹ iacet. Uñ talib⁹ dīc dñs p̄ Esa. Iij. c. Quare p̄lm meū atterit̄: t̄ facies paugm̄ cōmōlit̄: Ut certe se affligi dīc: qr̄ iniuste arguebat / et falso. **E**n decies p̄fudisti me. Illoc ē qd̄ legi. Bēi. xxij. f. s. q labā / q mū dū significat: decē vicib⁹ mutauit mercedē iacob. Decies dic̄: qr̄ qnq̄es ab eis icrepat̄: ē: t̄ ipse qnq̄es r̄ndit eis. Prio em locut⁹ ē eliphac. Iij. ca. et. v. Deinde r̄ndit iob. vi. et. vii. Sc̄do locutus ē baldath. viij. ca. Et itey r̄ndit iob. ix. et. x. Itē tertio locutus ē sopher. xj. ca. Et itey r̄ndit iob. xj. xij. et. xiiij. Itē qrt̄o locutus ē eliphac. xv. Et itey r̄ndit iob. xvij. et. xvij. Quinto locut⁹ ē baldath. xvij. Iterū r̄ndit iob. xix. Et ita cōputat h̄c r̄nsio cū alijs vt sit decima. Se igit̄ dīc decies p̄fusū: qr̄ qnq̄es h̄uiter / et iniuste increpat̄ est: t̄ qnq̄es r̄ndit eis. S̄z qrliter ex p̄p̄ a r̄nsiōe p̄tulit iob p̄fusionē / q̄ sp̄ iuste / et cōpatiēto illis r̄ndit: Sol. Quia ad v̄bū suę correctiōis nō sūt emēdati: s̄m qd̄ dīc Eēi. xxij. a. Cōfusio est p̄t de filio idisciplinato. Itē Origen. sup̄ Mumeri. xvij.. Ego hodie si p̄phē v̄ba nō audiā / et dicta ei⁹ sp̄nā / lapido / p̄pham / et qntū i me ē occido: cui⁹ tāz̄ mortui v̄ba nō audio. Eēi. Wystice. xxij. a. Lū dormiēte loq̄: q̄ narrat stulto sapias. Uñ mystice. Ecclia decalogū seruat: cui inq̄ rotiē p̄fusionē faciūt / q̄tiēs p̄cep̄t decalogi obſiſtūt. d **E**t nō erubescit̄ opprimētes me: salte timore v̄l pudore hoīm. Quidā em sūt q̄ nō p̄p̄ deū / s. p̄p̄ hoīm / v̄clūdiā peccare dimittit̄: sicut hypo crit̄. Quidā timore pena: sic serui seruilit̄ timētes. Quidā amore iusticię suę: p̄p̄ deū: sic fideles. Alij sine ruga front̄ peccat̄: de qbus dīc Esa. iij. b. Pctm suū sic sodoma p̄dicauit̄ z. Illicere. iij. b. Frōs mulieris mererit̄ facta ē tib̄: nō lūsti erubescere. T̄bren. iij. c. Facies sacerdotū nō erubescit̄ / neq̄ senuim miserti sūt. H̄i g. dīc: Nō erubescit̄: qr̄ malū sūt peccare / s. p̄t̄ de pctō nō erubescere. Seq̄t̄ **H**epe tc. q.d. si errauit̄ / h̄ me est error. i. ad penā meā. Et nota q̄ ignorātia bōa: H̄ec p̄ nob̄ ē: cū timētes lapidari cū be/ fia q̄ testigerit mōtē / qd̄ sūst̄ inqrēdi: qr̄ nō pl̄ sage q̄ o/ portet sage: Ro. xij. a. De hac ignorātia dīc. i. Timoth. j. c. D̄sericordia p̄secut̄ sū: qr̄ ignorātia feci. Itē ē ignorātia ma/ la: H̄ec h̄ nosē: cū. l. scire negligim̄ q̄ necessaria sūt ad salu/ tē. De hac dīc. i. Cor. xij. g. Si q̄s ignorātia / ignorabit̄. Itē sciētia h̄ nos ē q̄ iſlat̄. De q̄ Aug⁹. ad hieronymū. Lesser p̄ o/ t̄ illa q̄ iſlat̄ q̄ illa q̄ edificat. Sciētia p̄ nob̄ ē q̄ iſformat i ſu/ de / v̄bois morib⁹. De q̄ Esa. v. d. Prop̄terea captiu⁹ duci⁹ ē p̄p̄s meus / qr̄ non habuit sciētia. f Atvos ḡtra me eri/ ḡmūnij / p̄ duras icrepatiōes / q̄ deb̄ eretis p̄solarī / obliui vñ / q̄ sup̄bā iſlat̄. g **E**t arguit̄ me opprobrijs meis:

putātes mala t̄pis / flagella dñi opprobria. Quē em̄ aī fla/ gella iustū nouerāt / ex p̄cussione sua iustū iudicabāt. Uñ. s. uij. b. dixit eliphac ad iob: Recordare q̄s vñq̄ ino cens p̄gt. Iste dñi serat ordinē correctiōis / quē assignat Greg⁹. vt. s. hō p̄mo se h̄ se erigat / p̄p̄a vitia feriēdo: t̄ postea alios iudicet: Alii dīc ei illō

Ro. q. c. Qui alium

doceſ / teipſum nō do

ces. Greg⁹. Qui se p̄

nō iudicat̄ / qd̄ i alio iu/

dicit̄ ignorat̄. Recet̄

em̄ iudicare nō valet /

cui ino c̄sc̄tia iu/

diciq̄ regulā nō p̄bet.

Uñ dñc ducib⁹ adulte

rā ad dñs punēdā / dīc

a dñs: Qui sine p̄cō

est / v̄m / p̄m i illā lapi

dēmittat: Job. viij. a

Jō dīc paul⁹ de seip̄o

j. Cor. ix. d. Castigo corp⁹ meū z. c. Proverb. xvij. c. Juſ̄

p̄o accūlatoz̄ ē sui. b **S**altē nūc itelliſt̄ q̄. Greg⁹.

In h̄ loco loq̄ iob i p̄soa ecclia: t̄i nos dicim⁹ q̄ ſil ad ſilaz et

dīpo / et ecclia. Dīc g: **S**altē nūc itelliſt̄ q̄. dīc nō eq̄

iudicio afflixerit me / qntū ad culpā / q̄ mōrē exigebat p̄e

na: t̄i eq̄ iudicio afflirit / qntū ad augmētu patiēt̄ / q̄ crescēte

creſcebat corona. Uñ Greg⁹. Si i his ſib̄is iob peccasse di

xerimus: diabolum viciſſe aſſerim⁹ / quē domin⁹ ipſe lauda

uit. Si nō peccasse dicim⁹: deū iustus aliqd egisse h̄ eū videbi

mur aſſerere. Aſſeram⁹ g: qr̄ dīc iob iustus afflirit: vt i eo v̄tus

meritor̄ augeat: nō eq̄ iudicio: qr̄ i eo p̄ flagellū nulla culpa

punīt. Uñ. s. q. b. dixit dñs dīc ip̄o: Lū aut̄ cōmouisti me ad

uerſ̄ eū / vt affligerē eū frustra. **E**t flagellū ſuis me cīn

xerit̄: vt. s. n̄i poſſim euadere niſi ſurſū aſpiciēdo ad deū. Lū

em̄ tāta afflīcio nos dīp̄mit / q̄ nullū rei p̄ſolatiōe respirare p̄t

anim⁹ / niſi ſolius dei: tūc n̄ ſolū ſerim⁹ flagellū / cīngimur.

Greg⁹. Ad hēc aut̄ x̄ba: nō elatio iob / s. dolor cōpulit: Nec

iust⁹ peccat: ſi cā rōnabil exigeat̄ v̄l dolore cōpellēte / bona

de ſe / v̄tulerit: ſic ſe ezechias. Esa. xxxvij. a. Demēto q̄/ ſo inq̄t quō abulaueri corā te i h̄itate / corde p̄fecto: t̄ qd̄ bo

nū ē ocul ſuis fecerī. **E**cce clamabo. Uñ loq̄ iob

fue ecclia i p̄ſona iſfirmor̄ / q̄ p̄ſona gerit. Abacuk. i. a. Uñ

q̄ dīc dñe clamabo / et n̄ extraudieſ / vociferabor ad te vim patiēſi

/ et ſaluab̄: ſciēt̄ ei dē / qd̄ iſfirmis expeditat: voce dolētū ex

audire dīſſilat. Qd̄ fit / vt p̄ p̄gnā vita purgef / p̄ patiētā me

ritū augeat: t̄ q̄ ſe ſe iuenit h̄ alibi q̄raf. Qd̄ ignorātē ſi

firmi clamāt dīcēt̄. **E**cce clamabor / t̄ ſi ē q̄ iudicet. i.

de hostib⁹ / v̄dīcta ſumat / t̄ nos liber. T̄bren. iij. b. Lū clama

uero / rogauro / exelūſit oīonē meā. m **S**emītā meā: q̄vo

lebā trāſire ad glaz ſine pena: cū t̄i dīcaſt Act. xij. d. Per

mltas tribulatiōes optet nos ſtrare i regnū celoz̄: Et Lū.

vli. d. Oportuit christū pati / t̄ ſic ſtrare i glaz ſuā. n **C**ir

cūſepſit: iſfirmatib⁹ / moriēdi necessitate / pſecutiōib⁹ / hosti

um / iſidijs demonū. T̄bren. iij. a. Edificauit i gyro meo: cir

cūdedit me ſelle / labore: circūdificauit aduerſū me / vt nō e/

grediar: aggrouauit cōpedē meū / z. o **E**t trāſ. n̄ pol. ad

glaz ſine pena / ad req̄z ſine labore / ad regnū ſine paupertate /

ad vitā ſine more. p **E**t i calle meo te. po. Uñ dīc iob

p̄ ſe / q̄ libet iſt̄o / q̄ ſe p̄tū ml̄ ſlagellū / aſpiciſ: t̄ v̄tā ſuā

dignā tāta p̄cussiōe ſi repit. Uñ Greg⁹. Circūſepſtā ſyberib⁹ ſe

mitā ſuā iob vidit / cū trāſire ad ſecuritatē cupiēs / euadere fla

gella nō potuit: t̄ q̄ ſi i calle cordis ignorātē tenebras iuenit:

q̄ ſi cur ita ſlagellare ſcire ſi potuit: q̄ Spoliavit me glia

mea. i. his vñ gliaſar / v̄l poterā gliaſari. s **A**bſtulit co/

ronā de capite meo. Ad ſilaz: q̄ ſe dīctū ē i p̄n/

cipio. Uñ gliaſaz / coronā diē filios / qbus q̄ ſi corona gliaſab.

Qſe. ix. c. Gliaſa eoz a partu / t̄ ab vtero / t̄ a concepiu. Pro/

uerb. xvij. a. Cor. ſenū filij filioz: gliaſa p̄ies eoz. Wystice

de ecclia. q **S**polavit me inq̄t i. ſpolari pm̄ſit dñs.

r **G**liaſa mea. i. puritate p̄ſciētē / q̄ ſi glia bonoz. Uñ. q.

Cor. j. c. Gliaſa nrā h̄ ē teſtimoniū p̄ſciētē nr̄c. s **E**t ab/

Libri

stulit coronā de capite meo. i. pfectiouē fidei / siue spē
eternę retributiōis a plati: q̄ se caput et duces ecclę. Thren. v.c. Eecidit corona capitū mei: ve nobis q̄ peccauimus.
¶ Destruxit me yndiq̄. i. meipso i. ple i possessione.
Th. s. vi. c. Ego ille qndā opulētus / repēte p̄ritus suū.

b. Et pereo. Hoc
dicit: q̄ nūsq̄ solatū
inueniebat. Simile
Thren. iiij. f. Inunda
uerū aque sug caput
meū: diri perii.

c. Et q̄si euulſe ar
bori abstulit spem
meā: de ple iterū sus
citāda / t. p̄spitate recu
perāda. Sicut em ar
bor euulsa iterū nō re
uiuiscit: sic iob de ple
iterū habēda despera
bat. De q̄ spe dī Ro.
iiij. c. Abraā p̄ spe in
spē creditit / vt fieret
p̄ multay gentiū. S
vñ hec omnia subdit:

d. Gratius est otra me furor ei / p̄cutiendo sup̄avires.
Dns em qsdā peuit p̄ disciplinā / vt filios: sic dī Greg. Th. Prouerb. iiij. b. Quē diligit dñs corrigit: t̄ q̄si vñ i filio cō
placet sibi. Quosdā peuit p̄ irā / vt hostes. Th. Diere. xxx. c
Plaga iniunici p̄cussi te castigatiōe crudeli / p̄p̄ multititudinē
iniquitatue. Sic se dī iob p̄cussū: t̄ iō seq̄: e. Et sic me
habuit q̄si hostē suū / flagello supra vires. Th. s. viij. d.
Lur faciē tuā abscondis: t̄ arbitrar̄ me iniunctū tuū: f. Si
mul venerū latrones eius / t̄ fecerūt sibi viā p̄ me.
Hoc ad l̄az de sabēis / chaldeis intelligit: q̄ irrūctes tulerūt
omia pecora iob. s. i. c. Tel de malignis spiritib⁹: q̄ accepta
licētia a dño / sublat⁹ rebus / filijs / totū coz⁹ ei / attriuerūt.
Et sic s. In gyro. i. yndiq̄: b. Tabernaculū ei. i.
corpus ei / obcederūt. De his latronib⁹ dī i. Abdia p̄p̄
cipiū: Si fures introissent ad te: si latrones p̄ noctē: quō p̄ti
cuisses: nōne furati essent sufficiētia sibi. Oſe. vij. a. Fur in
gressus ē spoliā: latrūcul⁹ forl. i. Frēs meos r̄c. L̄a pa
tet h̄ dī iob. Th. s. vi. c. Frēs mei pierier̄ me sic torēs. Et
similiē exponit de q̄libet iusto / i. afflictiōe posito: quē tūc re
linquūt / fugiūt: q̄s p̄s putabat se h̄zē amicos. Th. Eccl.
xij. d. H̄ūl cū ceciderit / expellef etiā a nos. Prouerb. xix. a
Frēs hoīs paupis odēt eū: iſup r̄c. Seneca: Mel musce se
quūt / cadauera iupi / frumenta formice: p̄dā nō hominē / se
quis turba ista. Myslice aut̄ exponit de christo: quē frēs sui
i. apostoli i. passione dimiserūt. Matth. xxviij. f. Tūc disci
puli oēs relicto eo fugerūt. Et de his dī in Ps. Marrabo no
mē meū r̄c. Et Matth. viij. b. Itē mūciātē fratrib⁹ meis.

Mystice. k. Et noti mei q̄si alieni recesserūt a me. i. iudei sibi
noti p̄ legi / p̄p̄hetie testimoniū q̄si oblii ei / negauerūt eū.
Diere. iiij. b. Lenētes legē / nescierūt me. l. Dereliquit me
pp̄p̄nq̄ mei. i. iudei: de qb̄ fm carnē nar̄ est. m. Et q̄
me nouerūt oblii s̄f mei. i. maiores iudei: q̄ adētū chri
sti p̄ legē / p̄phas edocti nō ignorauerūt. Th. Gen. xxvij. d.
vbi isaac būdixit iacob / dīc Blo. Lōstat q̄ iudei q̄ bñ legē di
cerat / aduentū christi cognouerūt: Th. herodes a p̄ncipib⁹
sacerdotū q̄rit: vbi christ⁹ nascereſ. n. Inqlini domus
mee / t̄ ancille mee sic alienū habuerūt me. Inqlini
fm Blo. dicūt familiū: q̄p̄ est seruire i domo assidue. S. fm
leges humanas: inqlini dicūt / domoy inhabitatores seu p̄ducto
res. Myslice: Inqlini dicūt sacerdotes: q̄p̄ origo deputata
erat seruirio dei. De q̄bus Esa. xxviij. b. Sacerdos / pp̄ba
nescierūt. Ancille dicūt leuite: q̄ ad iteriora tabnaculi q̄si ad
secreta cubiculi familiaris seruibāt. o. Et q̄si p̄grinus
fui i oculē eoy. Th. Diere. xij. b. Quare q̄si colon⁹ futur⁹
es i terra: t̄ q̄si viator declinās ad manendū: nō i sua s̄ i do
mo aliena. Quia vulpes foucas habet r̄c. Matth. viij. c.
p̄serūt mēū vocauit / t̄ nō r̄ndit. Nec patēt ad l̄az

Matth. 2. a.

Mystice.

Job

de iob: quē percussū a deo / t̄ familiā / v̄xor ethorruit. Quos
aut̄ dicat filios vteri sui: nō est liquidū: cu. s. i. c. legal de ne
ce eo p̄. S. forte filios vteri sui vocat nutritios suos. V̄xori W̄m
more serui nō amore filij: quē obseq̄ns bñficiōx collatiōe q̄

si valido clamore vo
cauit: s̄ nō r̄ndit: q̄ dig
na opa donis ei red
dere p̄cepit. Th. Esa.
l. a. Veni t̄ nō erat vir:
vocauit / t̄ nō erat q̄ au
diter. Prouerb. i. c.
Vocauit / t̄ renuist: cu. El. mūbi.
t̄ dī manū meā / t̄ nō fu
it q̄ aspiceret. Sed: q̄
Ore p̄p̄ro de
P̄cabar illū. i. v̄bis
pp̄p̄p̄: q̄ sūt os dñi.
Th. Diere. xv. d. Si
sepauer̄ p̄ciosi avili
q̄si os meū er. Th. ad
l̄az: Ore p̄p̄ro roga
uit ch̄l̄p̄ iudeos: q̄s El. mūbi
v̄tē p̄cepta būlit̄ q̄di et me.
v̄tē p̄cepta būlit̄ q̄di et me.

cavit. Th. Greg. Apuit os suū: q̄ p̄s apuerat ora pp̄p̄p̄.
Matth. v. a. Aperties iesus os suū: docebat eos dices: Hui
et. r̄ Halitū: v̄l anhelitū meū. i. p̄dicationē mēa / me
orū: s. Ethorruit v̄xor mea. i. synagoga / quā legis fe
dere despōsauerat: s. p̄p̄ incredulitatem suā reputata ē. Th. Esa. l. a. Quis est hic libell⁹ repudij m̄ris v̄fē / q̄ dimisi ē.
t̄ Et orabā filios vteri mei. i. iudeos: q̄s q̄si filios nūri
uit. Th. Esa. j. a. Filios enutriui / exaltaui / p̄i aūr sp̄euēt
me. Uter⁹ dei / dī secretū p̄destinatiōis: i. q̄ an secula cepti
sum / t̄ creati p̄scēla / p̄ secula pducatur. Ul̄ grā nutrītē /
benignitas expectās. De q̄ Esa. xlvi. a. Audite dom⁹ iacob
t̄ residuū dom⁹ isrl̄: q̄ portamini ab vtero meo / t̄ gestamini a
mea vulua. Filios ergo vteri sui orauit dñs: q̄s q̄ p̄faz co
didit / t̄ nūriuit / carnat⁹ būlit̄ vt cederet rogauit. v. Stul
ti q̄ despiciebāt me. Hoc dī amic̄ iob: q̄s stultos dicit
itelligit: q̄ ocli stultor̄ i finib⁹ terre: Prouerb. xvij. d. By. W̄m.
sticē: Stulti. i. pharisēl / legl̄ doctores: q̄ dñm despererūt.
Th. Joh. vij. f. Nōne bñ dicim⁹ nos: q̄ samaritan⁹ es tu
t̄ demoniū habes. Th. Stulti / dicunt̄ minoēt iudei: q̄ sc̄ntes
maiores / dñm sil̄ despererūt. Th. Joh. vij. c. dñt̄ turba:
Demoniū habes / q̄s te ḡrit̄ iterficere. Th. l. a. Ḡt̄ p̄d
tus fac̄ est pp̄l̄s me⁹: pastores eoy / seduxerūt eos. De vtr̄
q̄ dī Diere. v. a. Ego dīt̄: Fos̄it̄ paupes / t̄ stulti ignōt̄
tes viā dñi / t̄ iudiciū dei sui: Th. q̄ ad optiates / t̄ loq̄ eis: q̄
cognouer̄ viā dñi / t̄ iudiciū dei sui: Th. q̄ ad ecce maḡ bi sumul co
frēgēt iugū / ruper̄ trinacula. r̄ Et cū ab eis recessisse:
detrahebāt mūhi. i. cū a miracul̄ cessabā / male sentebāt /
dicebat de me. Dñs em ad eos accedebat: q̄i miracul̄a demō
strabat: recedebat: q̄i a miracul̄ cessabat: s̄ iudei sic / t̄ sic de
spiciebāt. r̄ Abomniāt̄ sūt me r̄c. Hoc dī amic̄ iob: q̄
vidētes plagā iob: timuerūt. Th. s. vi. c. Venerunt vias ad
me / t̄ pudore coopti sūt. Myslice de christo / t̄ scribis et leg
doctorib⁹: q̄ erudire pp̄lin p̄sueuerūt / p̄siliaris ei⁹ fuerūt: h
p̄nt̄ i carne abomniāt̄ sūt. Th. Esa. liij. b. Nos reputauim⁹
eū q̄si leprosū: t̄ p̄cussū a deo / t̄ humiliātū. Sap. ij. c. Gra
uis est nob̄ etiā advidendū: q̄m dissilis est alia vita ill⁹. S.
cū dñs oia sciat: liquet ipm nō egere p̄siliaris. Th. Esa. l. d.
c. Quis p̄siliaris ei⁹ fuit: q. d. null⁹: Quid ē ergo q̄d h̄ dī
Sol. Si dñs dī i mēbris vestiri / cibari / h̄mōi: Matth. xxv.
d. ita dī p̄siliaris idigere i mēbris suis. Cōsiliaris ḡ dei sue
rūt scribe / legl̄ peritū: q̄ pp̄lin p̄siliaris suis iuuabāt. 3. Et
quē marie diligebā aduersat̄ ē mūhi. i. pp̄l̄ iudei / vi
tribus leuitica / quā sibi assūptū dñs i hereditate: v̄l̄ iudas:
bi aduersati s̄t dño / christ⁹ p̄seq̄tes i se / t̄ suis: t̄ p̄m p̄d
addētes. Th. xij. c. Quid ē ergo dilectus meus i domo mea
facit scelera multa: Ad litteram autem accipit h̄ de clibac:
De cuius aquersatione habitum est. supra. xv.

a Pelli meę r̄c. Hic q̄st lamētādo exponit iob miseriā et afflictionē suā: Lādē querētē sermonē ad amicos suos: vt sal tē misereant̄ ei². Dic g: Pelli meę Osūptis carnib⁹ fa mis iedia. b Adhesit̄ os meū: Os ossis: tanta fuit ī eo macies. c Et derelicta s̄t tñmō labia circa dētes meos: h̄ inopia cibi.

Et cū ita sit: d Ad seremini mei mule remini mei saltē vos amici mei. q. d. Si amici estis nūc deberet̄ misererit̄: quia ī necessitate pbat̄ amici. His aut̄ dic̄ miseremini mei: p̄ duplē cō passionē affect̄. s. et effectus: quā debem⁹ p̄ ximo. Usi paulus. iij. Cor. xi. g. Quis ifir mat̄ r̄c. Et nota q̄ amicos vocat eos q̄ eū ptumelijs afficiebat̄: q̄ ptumelias tāq̄ do na recipiebat. Usi de esau. d. Et maior seruieret min oris: perse quēdo. s. Et reuera debet̄ misereri; e Quia man⁹ dñi .i. flagellū dñi/nō sathanē: f Tētiḡ me: nō penit̄ de struxi. g Quare pseqm̄ me durūtēp̄atiōib⁹. h Si cut̄ de⁹: q̄ rato iusti⁹ vittia pcutit̄: q̄sto i se nibil h̄ vittior̄. q. d. vos affligit̄ me sup̄ iffirmitatib⁹ meis / ac si nō esset̄ ifiri mi. Usi. s. xij. b. Nūqd faciē e⁹ accipit̄: z p̄ deo nūtū iudicares. i Et carnib⁹ meis saturam̄: detrahēdo. Alienis em̄ carnib⁹ saturat̄: q̄ vīte detrahit̄ alienē. De q̄ Pro uerb. xxi. c. Noli eē ī ḡuijjs potator̄ neq̄ ī comeſatiōib⁹ eoz q̄ carnes ad vescēdū p̄fert̄. Gal. v. c. Si iuicē mordet̄ et comedit̄ / videte ne ab iuicē ḡsumam̄. Sz q̄ iob amicos suos n̄ phuturos ad ſyba sua p̄spexit̄: cū tñ rōnabilit̄ et vītilia: ro gat vt sermones sui scriban̄. Et hest: k Quis mihi tri buat̄ vt scriban̄ sermones mei: Mō effi volebat iob tegi dura q̄ sustinebat̄ / vt alij ad patientiā valerēt̄ edificari: Sūt em̄ opa ī exēplū posteror̄. Usi Esa. viij. d. Ecce ego et pueri mei: q̄s dedit mihi dñs in signū et in portentū iſrl̄. j. Cor. iij. b. Spectaculū facti sum⁹ mūdo et angel̄ et hoib⁹. Sap. iij. a. O q̄ pulchra ē caſta generatio cū claritatē: Im mortalis effi est memoria illi⁹: qm̄ et apd̄ dñi nota est et apud boies: cū p̄ſens est: illā imitant̄. l Quis mihi det vt exarent̄ ī libro ſtilo ferreō. i. ī cordib⁹ memorit̄ ip̄mat̄. m Et plūbi lamina: q̄ nō ita fortit̄ im̄p̄mit̄ libro ſtaz s̄c ſtaz ferre. q. d. yellē sermones scribi ī cordib⁹ hoīm fortit̄ v̄l saltē lenit̄. n Cel̄ celte ſculpan̄ ī ſilice. Celtes / ſtru mentū est (vt dicūt̄) q̄ l̄fē v̄l imagines ſculpan̄ ī ſilice. Job iḡit̄ ad ſtaz sermones suos et flagella ſua ſermone et memoria digna / desiderat ſcribi ī libro ad doctrinā posteror̄: s q̄ li beretūtate p̄ſumit̄ / maḡ vellet eos ſcribi ī lamia plūbi. Sz q̄ itez lamia plūbi igne resoluit̄ / defacili / pot̄ vellet eos ſcri bi ī ſilice: q̄ nec vetuſtate / nec aqua / nec igne deleſ. Ul̄ noie li bri generaliter / cor̄da hoīm accipit̄: i qb⁹ vellet iob memorit̄ im̄p̄mi ſyba ſua: Et poſtea diuidit̄ ī plūbi lamia et in ſilicē: p̄ lamina plūbi itēlīgēs mollia corda hoīm / q̄ cito aduersitate frangunt̄ / per ſilicē ſo dura corda eoz q̄ fortit̄ aduersa ſuſt̄: Et hi et illi fortes eſſe diſcāt̄ v̄ſq̄ ad fine: p̄ biforimes for tunē aduent̄ exemplō ſui: q̄ nec aduersitate fract̄ fuit / nec p̄ ſpitate elat̄. Ul̄ p̄ plūbi / obſcuritas ī pctō / p̄ ignorantiā: p̄ ſilicē / obſtinatos p̄ maliciā: i qb⁹ vellet ſua ſyba ſcribi: vt v̄tri q̄ correcti diſcant̄ in aduersis fortes gratias agere / et in p̄ ſperis humiles ſua diſtribuere ad exemplū ei⁹. Usi. j. xxxij. b. Si negauit̄ paupib⁹ q̄d volebat̄. i. nō negauit̄. Si comedit̄ buc cellā meā ſol⁹ / et nō comedit̄ pupill̄ ex ea. Quare aut̄ h̄ ſcribi desidereret̄ ſubdit̄: o Scio em̄. q. d. iō hec volo ſcribi: q̄ ſcio. i. credo: p̄ Q̄ redēptor̄ me⁹ viuit̄: nō ampli⁹ mor tit̄: q̄ christ̄ relurgēs ex mortuis / iam nō morit̄ r̄c. Ro.

B

Gen. 25. c.

vj. b. et p̄ eius resurrectionē ſpero nihil ſimile. Et nota q̄ nō ait̄ creator̄ me⁹ viuit̄ / ſe redēptor̄: Mal⁹ em̄ ſignū amoris ſuit̄ q̄ nos ſua paſſione redemit̄ / q̄ de nibilo creauit̄. q̄ Et ī nouiſſimo die de terra ſurrectur̄ ſū: i quā p̄tinue re ſoluoſ. Juſ illud Gen. iiij. d. Duluis es / i puluē reuerterſ.

r̄ Et rursū circu dabor pelle mea: At. terte. t̄ in carne mea vi debo deū. q. d. nō i aereo / vel in alio cor pore ero: ſi in meo p̄ p̄rio alſato tñ eodē p̄ naturā / alterato p̄ glo riā: Juſ illud. i. Cor. xv. f. Seminat̄ corp̄ i corruptiōe / reuget̄ i corruptiōe: ſeminat̄ in ignobilitate / ſurget̄ in gloria: ſeminat̄ i ifir mitate / ſurget̄ i virtute: ſeminat̄ corp̄ aia le / ſurget̄ corp̄ ſpūa le. e Gl̄debo deū: ſaluatorē meū venientē ad iudicū / ſi forma deitatis / ocul' mēt̄: i forma huānitat̄ / ocul' carnis. Intellige aut̄ ch̄r̄tū ſaluatorē auctoritate īquātū de⁹: miſterio īquātū hō. t̄ Quē vi ſū egoipſe: i. idē exiſtēs q̄ p̄us. v̄ Et oculi mei p̄ ſpecturi ſt̄: ūt̄ cordis / ūt̄ etiā corporis. Eſa. xl. b. Uidebit̄ oſi caro parie: q̄d oſ dñi locutū ē. Itē Eſa. lij. c. Oclo ad oculū videbūt̄ / cū querit̄ dñis ſion. Et poſtea: Parauit dñs b: a chiū ſcr̄ ſuū i oculis omnū gētiū: videbūt̄ oēs fines terē ſalutare dei nr̄i. x̄ Et nō ali⁹: ūt̄ ali⁹: q̄ imortalis et glō ſuū / cū p̄us eſſet mortalis et miser. ȳ Repofita eſt hec ſpes mea i ſinu meo. i. i ſecreto cordis. q. d. hoc mihi cer tissimū ē: nibil em̄ nos certi h̄z̄ credit̄ / q̄d i ſinu tene mus. De b. d. iij. Timoth. iiij. b. De reliq̄ repofita eſt mihi corona iuſtice. A. Myſtice de ch̄r̄tō: a Pelli meę r̄c. Myſtice. Per os q̄d totū corp̄ ſuſtinet̄: et eſt q̄ſi totū corporis ſuſtitu do / intelligit̄ ch̄r̄t̄. Per carnē / q̄ oſi / p̄incip̄ et ſignē / diſcipu li adhuc ifirmi. Per pelle / q̄ exterior ē carne: ſacré mulieres / q̄ dño ī exteriorib⁹ miſterijs ſuſtebāt̄. Usi Luč. viij. a. Ma ria q̄ vocat̄ magdalene / et iohāna vxor̄ chuce / p̄curator̄ hero dis et ſuſanna et alie mulie: q̄ miſtrabāt̄ ei de facultatib⁹ ſuīs. Dic ḡ dñis: b Os meū. i. fortitudo mea / adhesit̄ pelli meę. i. ſctis mulierib⁹ / q̄ nūq̄ dimiferūt̄ eū. Usi Job. xix. e Stabāt ſuſta crucē iefu m̄f ei⁹ / et ſoror̄ m̄fis ei⁹ r̄c. Et Luč. xiiij. d. Seqbaſ illū multa turba pl̄i et muliez / q̄ plangebāt̄ eū. a Conſumpt̄ carnib⁹. i. ifirmis diſcipul̄ ſuſtētib⁹ / etiā iohānes fugit̄ / relictā ſyndone / nud⁹ p̄fugit̄. Mar. xiiij. f. Seq̄t̄: c Et derelicta ſūt̄ tñmō labia circa den tes meos. i. t̄pe paſſiōis tñ verba ſine fide fuerūt̄ in apl̄os: q̄ dicunt̄ dētes: q̄ ad h̄ positi ſūt̄ i ecclia / vt vittia maloꝝ mor deāt̄ / et a ſua duricia p̄ſtingāt̄. Sz tūc ſueſt̄ fracti dētes timo re mort̄. Usi Lbren. iij. b. Cōfregit ad nūx dētes meos. Z̄ dētes ecclie ſūt̄ doctores et p̄dicatores: circa q̄s tñmō ſyba ſlabia derelicta ſūt̄. Loquūt̄ em̄ / ſi ſuſt̄. Eſa. xxix. d. Popul̄ iſte ore ſuo et labijs glorificat̄ me: cor aut̄ ei⁹ lōge eſt a me. H̄tere. xij. a. Prope eſtu dñe ori eoz: et lōge a re nūb⁹ eoz. d̄ Q̄ ilſeremini mei. Gor eſt ecclie v̄l ch̄r̄t̄ adapl̄os et leq̄ces eoz: q̄s vocat̄ amicos: et q̄ amāt̄ / et q̄ a man̄. ilſeremini mei: cōpatiēdo mihi. ilſeremini mei ſaltē compatiēdo et ſbueniēdo meis. e Q̄ula man⁹ dñi tetiḡ me. i. potefas dei p̄ris tribulatiōi me expofuit̄. Et r̄uidet̄ ei q̄d dictū eſt. s. ii. b. Mitte manū tuā et tāge os ei⁹ et carnē r̄c. ḡ Quare pſeq̄m̄. H̄ec ſi mutan̄ / et q̄ ſequūt̄: Mō em̄ v̄biq̄ q̄redū ē miſteriū ſic nec v̄biq̄ historiā rei ge ſte. Seq̄t̄: z Quare ḡ nūc dicit̄. Oñſa ſurrex̄tōe ī nouiſſimo die: et q̄ſi p̄cessa ab amicis ſuis infert̄: Quare ḡ. q. d. et q̄ ſciſ futurā reſurrex̄tōe mortuor̄: Quare dicit̄ perſeq̄m̄ eū / ptumelijs: z Et radicē ſybi ſuēnia!

Libri

mus **stra** cū: occultā occasiōē accusādi: r̄ reprehēdi cū:
Peruersi em cū accusationē nō iueniūt: occasiōes occultas
grūt: Cōtra illō Proverb. xxiiij. b. Ne iſidier̄ t̄ gr̄as ipse
tē i domo iusti: nec vastes requie ei⁹. Job vo cū talia sustine/
ret: nō dolebat p se s p illis. Tū q̄ debeat fugere: oñdit dī/
cēs: a Fugite ḡ:

q. d. ex q̄ nō dubitatis
iudiciū futurū: Fugi/
te: cessando a malo.

A a facie gladij. i.
a mīa iudicaria. De
b gladio dī Ezech.
xii. c. Hic est gladi
occisiōis magis q̄ ob
stupescere eos faciet: r
corde tabescere. Apo/
cal. i. d. De ore ei⁹ gla
diū extirq̄ pte acu
tus exibat. Et q̄ si q̄ re
tēt q̄re deberet fugere
a facie gladij/oñdit:

Q̄m vltor iniqu
tatū gladij est: qui
nemini parcer: q̄ reus
iueniēt. Tū Sap. vi.
2. Potētes potēt toz
mēta patienti: Nō em
subtrahet psonā cuiusq̄ deus q̄ est oīm dñator: nec verebit
magnitudinē cuiusq̄. d Et scitote esse iudiciū: q̄d nō
nescit nō timēdo: q̄ malī nō cogitat de iudicio: r tō n̄ timēt.
Proverb. xxvij. a. Tiri malī nō cogitat iudiciū: q̄ aut inq/
rūt dñm: aīaduerter̄ oīa. Eccl. xi. d. Scito q̄ p oīb adducet
te de i iudiciū. Iō dicit Eccl. xvij. c. Si languore adhibe
medicinā: r an iudiciū interrogat teip̄m. Eccl. viij. a. Lps r
rñsionē cor sapienti intelligit. Expositio La. XX.

B Espōndēs autē sophar. Sophar q̄ credit job
esse hypocritā: r simulatoře fuisse locutū: Idcirco i
bac rñsionē detestat hypocritā. Diuidis autē capitū
lū istud i tres pte. In pma arguit laus ip̄q̄. In scda arguit
supbia ei⁹. In étia agit de penit ei⁹ r hereditate. Hic ḡ: Rñ
dēs autē sophar naamathites/dixit: Idcirco cog
atiōes meę varię succedūt sibi: accusates r defendē
tes: vt dī Ro. ii. c. q. d. sophar: Ego scio iudiciū fore: r tō va
rian̄ cogitatiōes meę i corde meo: Ac si diceret: Quia extre
mi iudiciū trorē p̄sidero: tō cogitationū tumltib⁹ p̄sidero. Et
qd mir: q̄ vor diei dñi amara/tribulab̄s ibi for̄: Sop̄. i.
d. f Et mēs i di. rapit: q̄d nō ma la q̄ egit: nō bona q̄
neglexit: nō iusticiā iudicis: nō penas inferni sollicita mēte
p̄p̄dit. s Doctrinā q̄ me ar. au. r spūs itel. meę
rñdebit mihi. q. d. ñba tua audio: b an vā sint r recte pla
ta iudicabo. h Hoc scio a principio mudi. Ex q̄ po
sit ē hō sup terrā q̄ laus ip̄orū: q̄ i fauorib⁹ linguan
p̄silit: k Brevis sit: q̄ breue ē q̄q̄d fine v̄l termio clau
dit. Eccl. x. b. Q̄is potētā vita brevis. l Et gaudiūs
hypocrite adistar p̄cti ip̄is: q̄d statī desimūt eē. j. xxi.
b. Dūcūt i bonis dies iuos: r p̄cto ad iferna descedūt. ll
Adistar p̄cti lineq̄: q̄ sic stil cū i p̄cto ponis statī leuaſ: sic
gaudiū bonor̄ tpaliū dū tāgūt hypocritā: statī recedūt: s p̄
na remanet: sic p̄cka stil. Hec retorq̄bat i job sophar istat
spū scie: credēs ip̄m hypocritā p̄p̄ penas q̄s videbat: r bo
na q̄ oīm viderat. m Si ascēderitysq̄ z̄c. i. si hypocri
ta celestēvitā se agere simulauerit: r itellectū silez ver̄ pdica
tozib⁹: q̄ p nubes designat: ostētaue rit: Tū n Quasi
sterqlimiū i fine perdef: q̄d mēs illi⁹ p̄vitor̄ fētore dā
nabit. De b dī Hiere. xl. d. Lū exaltauer̄ q̄si aq̄la nīdūtu
um: idē derrahā te/ dī dñs. Amos. ix. a. Si ascēderint vsq̄
i celū: idē detrahā eos. Abdij. j. b. Si exaltat̄ fuer̄: sic aq̄la/
etsi iter sidera posuer̄: nīdū tuū: idē trahā te/ dī dñs. o Et
q̄ eni viderāt: ita eleuatū: r bonū fin facie: p Dicet: ybi
est: q̄ neq̄ i glia i q̄ fuit: q̄ illa p̄jt. De q. j. Bachab. q. g.

Job.

Glia et̄ stere⁹ r om̄is: hodie extollis: r cras n̄ iueniēt: Nec
i eternitatis requie: de q̄ simulauit se cē. Pō. Vidi ip̄i sup P̄s. j.
altatū r eleuatū. q̄ Velut somniū z̄c. q. d. cito delebit
ei⁹ memoria. Sap. v. c. Spes ip̄i q̄si lanugo est: q̄ a veno
tollik: r tāq̄ spuma ḡcillis q̄ a p̄cella dissgit: r tāq̄ fumus q̄
a vento diffusus est: r tāq̄ memoria hospit
is vni⁹ diei p̄terem/
tis. r Et si sit sic visio no
cturna. Oculū q̄ eni viderat/
nō vidēbit: nēq̄ vltra itue
bit eu locus suus. Filij eius
s̄t̄terēt egestate: r manū illi
us reddēt ei dolorē suū. Os
sa ei⁹ ip̄ebunt vitijs adoles
centiē eius: r cū eō i puluere
dormiēt. Cū em dulce suent
in ore ei⁹ malū: abscondet il
lud sub lingua sua. Pōr
cet illi r nō derelinquet il
lud: et celabit i gutture suo.

tigerit q̄si st̄erqlimiū i fine p
def: r q̄ eni viderat dicet: vbi
est: Velut sōniū auolās nō
iueniēt: trāsiēt sic visio no
cturna. Oculū q̄ eni viderat/
nō vidēbit: nēq̄ vltra itue
bit eu locus suus. Filij eius
s̄t̄terēt egestate: r manū illi
us reddēt ei dolorē suū. Os
sa ei⁹ ip̄ebunt vitijs adoles
centiē eius: r cū eō i puluere
dormiēt. Cū em dulce suent
in ore ei⁹ malū: abscondet il
lud sub lingua sua. Pōr
cet illi r nō derelinquet il
lud: et celabit i gutture suo.

q̄ eni z̄c. Loc⁹ hypocrite est cor adulantiū: Ibi em defici
vbi fauores iueniēt. Hū ḡ: Oculū adulatorū: qui eni vide
rat: i fastu admirādo: r No videbit: cū ampli⁹ i glia:
q̄ in morte abscondet ab adulatorib⁹ suis: q̄ eni s̄t̄uerat ad
mirādo p̄spicere. v Neq̄ vltra ituebit eni loc⁹ su⁹ i.
cor v̄l lingua adulatiū: vbi in p̄senti q̄scit: nec cōleque cum
fauorib⁹ ad iudiciū: q̄ tūc erūt libri cōscientia aperti: Da
niel. viij. c. Nec erit ibi locus hypocrisi. r Filij eius: i
imitatořes ei⁹: y S̄t̄terēt egestate: i dānatio eterna.
Infra. xvij. c. Si multiplicari fuerint filii ei⁹: i gladio erūt
r nepotes ei⁹ nō saturab̄s pane. z Et manū illi⁹ reddēt
ei dolorē suū: q̄si debitu: q̄ hypocrita iusta dānatioē ex
iniqua opatiōe recipier. Proverb. viij. d. Harei de fructu
manū suaz. Gal. viij. b. Que seminauerit hō hec r meret.
a Ossa ei⁹ ip̄ebunt vitijs adolescentiē ei⁹: i fortia
opa q̄ fecit: euacubunt a merito: p̄p̄ simulationē i p̄cie
rauit ab adolescentia. Ul' ossa: i bona naturalia: p̄cia iugē
facta annibilant. Ul' adolescentia hypocrite prauitai: ichoa
tio: Ossa eius dura: praua cōsuetudo. Ossa ḡ hypocrite im
plenū vitijs adolescentiē eius: q̄d dura p̄suerudo prauitatis
sumpta est a virtio praua p̄suerudinis. llōc est q̄d dī Pro
verb. xxij. a. Proverbii est: Adolescentes ixtavia suā etiā cā
senuerit nō recederet ab ea. b Et cū eo i puluere dormi
ent: i. sine fructu erūt opa ei⁹ fortia: v̄l bona naturalia. Ue
alit: Et cū eo i puluere dormiēt: vitia: p̄raue p̄suer
dinis cū eo i puluere dormiēt. Quia: cū em dulce su
erit i ore ei⁹ malū: i. ipsa actio ev̄l p̄sensu: q̄si mandat c
icorporat p̄ctm: d Abscondet illō sub lingua sua: i
i corde. Tū. Pō. Sb lingua ei⁹ labor: r dolor. Ul' Abscond
det sub lingua sua: i. blāda locutiōe palliabit. Proverb.
x. b. Os ip̄or̄ opit iniquatē. e Marcer illi: i. p̄ctio: vt n̄
punit p̄ penitētiā: v̄l vt nō p̄dat p̄ p̄fessionē. Ul' marcer ante
nuando/excusādo: i. alios refundēdo: sic adā i euā: r euā i ser
pentē. f Et nō derelinqt illud: eo q̄ placeat. g Et
celabit i gutture suo: sic cadauer fētidū celatur in sepul
chro. Tū. Pō. Sepulchrū patēs: est guttur eoz. Patēs q̄
dē ad recipiendū: s clausū ad p̄fendū. Osee. xij. c. Colliga
ta est iniqtas ephraim: absconditū est p̄ctm ei⁹. S. quō dī: q̄
p̄ctm sit dulce: cū dicat Hiere. ij. d. Vide: q̄ malū r amarū
ē reliq̄se te dñm deū tuū. Et Osee. xij. d. Id iracūdā me p̄
uocauit ephraim i amaritudib⁹ suis: i. p̄ctis suis. Sol. p̄c
catū amarū est i se: b dulce: p̄p̄ falsā delectationē: q̄ comit
p̄ctm. Uel dulce est: dū fit: amarū: q̄n factū est. Tū sequit:

a **Panis eius.** i. temporalis peccati delectatio: qdū peccatu agit: qdū cū sapore qdā dulcedinis manducat. b **In rtero illius.** i. in secreto sc̄ientia. c **Vertet in fel aspidū intrinsec⁹.** i. amaritudinē vñ in venenū: qz erit causa mortis eternæ: qz venenū aspidū insanabile. De hoc pane dicit Proverb. xx. c.

Suaus est hoc panis.

mēdaci⁹: z postea ipse

bif os ei⁹ calculo. i. pē

na dura. Item Eccl.

xvij. c. Domini formi-

cario ois panis dulc⁹:

nō fatigab⁹ transgre-

dīs vñq ad finē. Uel

de pane scripture ex-

ponit. Hypocrita em⁹

pane sacri eloqu⁹ eru-

dīs studet: nō vñ ex eo

vñuat: s vñ doct⁹ appa-

reat. H̄ dū sibi do-

ctrine qd̄ male querit

prae itelligit: labit i heresim: Uñ accidit: vt sicut de felle as-

pidis: sic de pane moriat. d **Divitias.** i. corpales dele-

ciatiōes: Uñ sacre scripture itelligētiā: e **Quas deuora-**

uit: legendo vñ meditando. Uel deuoravit male viuēdo vel

male interptādo: f **Euomēt obliuiscēdo;** qz de⁹ iusto iu-

dicio itelligētiā sacre scripture auellit de ei⁹ memoria: qui

qd̄ scit vñ docet nō opa⁹: g **Sac̄eti augebit sc̄ientia:** Iuē illō

p̄. Dō. Intellect⁹ bonus omib⁹ facientib⁹ eū. Et Matth. xv.

c. et Luc. xix. d. Habent dabit⁹ et abūdabit. Habēti charita-

te dabit sc̄ientia: Nō habēti aut⁹ qd̄ videat h̄e auferet ab eo.

g **Høyentre.** i. de memoria ei⁹: h **Extrahet eas de-**

us: in plenti frequēter: vñ in futuro: qn manifestab⁹t absco-

dita cordiū: vt pat̄z Ep̄b. v. c. Et. i. Cor. iii. a. i. Caput aspidū surget. Aspis est paru⁹ serpēs. Uñ. Deut. viii. c.

Ductor tu⁹ fuit i solitudine magna atqz terribili⁹ in qz serpēs

flatu adūres ⁊ scorpio ac dipsas: Ibi Blo. Disp̄as est gen⁹

aspidis: qz latine situla d̄z: quēcūqz momorderit siti perit: a-

deo parva: vt cū calca⁹ nō videat: cui⁹ venenū aī extinguit

qz sentiat: nec tristiciā sentit moritur⁹. Vipera ⁊ plūtioris est

corpis: Et d̄r viperā qzivi pariens. Per caput igit⁹ aspidis:

accipit utiū temptatiois vñ suggestioes occulēt: Per vipe-

rā temptatio violēta. H̄c g: Caput aspidū i. initū tempta-

tioes: Surgeat crescedo. Uel suget. i. absorbebit mente tra-

hēdo ad p̄fensū. k **Et occidet eū lingua vīpē.** i. violē-

ta temptatio etiā iuitū ⁊ qdāmō renitētē iterficiet: qz n̄ allidit

parulos suis ad petrā: qz n̄ cepit puulas vulpes: Cant.

q. d. qz demoliūt vineas. Uñ hominē in paradiſo p̄us blande

psuasit: s quē semel ad p̄fensū rapuit etiā renitētē occidit. Uñ

alīs fīm alīs Blo. Aspis cito veneno interficit: vīperā vō tar-

dīs: Ideo qz caput aspidis violēta ⁊ subita temptatio acci-

pit: qz statim ad p̄fensū trahens occidit: Per vīperā diutur-

na ⁊ morosa temptatio significat. H̄c ergo: Caput aspidis

surget: cōtra hominē: Uel suget. i. absorbebit: Et lingua

vīpere. i. leuis ⁊ morosa temptatio: occidet eū paulatim

ad p̄fensū trahendo. l **Nō videat riuulos flumis**

tozētis mellis et butyri. Hypocrita. i. ad līaz nō p̄spe-

ret in bonis temporalibus. Moiē em⁹ mellis ⁊ butyri siue la-

ctis significat abundantia temporalis: Uñ sepe in veteri te-

stamēto dīc dñs se daturū iudeis terrā fluētē lacte ⁊ melle. i.

omni abundantia refertā. Hypostice vero flumis torrens est

spiritussanc⁹. Uñ. P̄. Fluminis impetus letificat ciuitatē

dei. i. ecclēsiā vel fidēlē animā. Riuli torētis sunt dona spi-

ritussanc⁹: ⁊ fuites fides spes ⁊ charitas. De qb⁹ Job. viij.

f. Qui credit in me flumina de ventre eius fluent aquæ viuē.

Vel desup. i. ex aere cadēs dulcedo diuinitatis: Butyrā siue

lac qd̄ nascit⁹ ex carne mysteriū incarnatiois. Hypocrita igi-

tur nō videat riuulos flumis torētis mellis et

butyri. i. nō irrigab⁹ domis spiritussanc⁹: nec sentiet dulce-

dīne diuinitatis christi vel humanitatis: qz solis terrenis in-

tendit. Sed viri spirituales hos riuulos sepe recipiūt in cō-
téplatione. Uñ. i. xxix. b. Lauabā pedes meos butyro: ⁊ pe-
tra fūdebat mihi riuos olei. Pedes. i. affectū i. p̄tēplatiōe hu-
manitatē christi diuinitatis. Et petra. i. christus (i. Cor. x.
x. a. Petra aut̄ erat christus) dabat serenā sc̄ientiā. Exo. iij.

b. Descendi vt educā-
vos i terrā fluentē lac-
te ⁊ melle. Esa. viij. c. Al. tpauperis
Butyrā ⁊ mel come-
det tē. Cant. iii. c.

Vel ⁊ lac sub lingua
tua. m. Luet q se-
cit omnia: hypocrita Al. tque.
i. Eccl. vi. d. Vanita Al. tcupierat
tis arguēt preterita.

n. Nec tñ cōsumē-
tur: qz mōs depascer
eos. i. Ipios. Apocal.
ix. b. Querē mortē ⁊
nō iuenerēt eā. Greg.

Luius vita mor tua fu-

it in culpa eius mōs vñuat in pena. o **Juxta multitu-**
dinē adiumentionū suaz sic ⁊ sustinebit in inferno.
Apocal. xvij. b. Quantū glorificauit se ⁊ in delitijs fuit tē.

Esa. xxvij. b. In mensura p̄tra mensurā cum adiecta fuerit
iudicabit eā. Osee. xij. a. Juxta vias eius ⁊ iuxta adiumenti-

ones eū redderet. Viās dicit peccata cōmunia: adiumentio-
nes peccata incōsueta. p. **Qm̄ confringēs nudauit**

pauperes. q. d. ideo sustinebit tormenta: qz ex cupiditate
spoliauit pauperes vñtēter: Cōtra illud Proverb. xxij. d.

Nō facias violētā paupi: qz paup est: neqz pteras egenū in
porta. i. i. iudicio: qd̄ siebat antiq⁹ in porta: qz dñs iudica-
bit causā eius: ⁊ affligeret eos qz p̄fixerūt aīam ei⁹. q. **Do-**

mū rapuit et nō edificauit eā. q. d. diues q edificare de-
buit de suo: nō dedit paupi: s domū eius rapuit. Uñ duplex

culpa. Una: qz sua nō dedit: Alia: qz aliena rapuit. Esa. iij.
c. Elos depasti estis vineā meā: ⁊ rapina paupis i domo ve-
stra. Amos. v. c. Pro eo q diripiebāt pauperē ⁊ predam
electam tollebāt ab eo: domos quadro lapide edificabi-
tis ⁊ nō habitabitis in eis. r. **Nec est satiatus venter**

eius. i. cupiditas. Proverb. xij. b. Venter implet⁹ insati-
bilis. Eccl. v. b. Avarus nō implet⁹ pecunia: Avaricia em⁹
p ignē significat: qz nūqz dicit suffici: Proverb. xxx. c. Eccl.
xvij. b. Insatiabilis est oculus cupidi in parte iniquitatis: nō
satiabis donec p̄sumat iniusticiā aīam suā. s. **Et**

cū habuerit qd̄ cupierat possidere nō poterit. Aut
qr tollet de medio: iuxta illud Luc. xij. c. Stulte hac nocte

animā tuā repetent a te tē. Aut qr cōgregate diuinitē cito ra-
pienēt: Aut qr nō dominat diuinitē s̄ seruit. Uñ. Eccl. vi. a.

i. st aliud male qd̄ vidi sub sole ⁊ quidē frequēt apud homi-
nes: vir cui deus dedit diuinitas ⁊ substātia ⁊ honorē ⁊ nihil
deest anime suę ex omib⁹ qz desiderat: nec tribuit ei potestate

vt comedat ex eo: s̄ homo extrane⁹ vōzabit illud. t. **Nō**

remansit tē. Secunda causa dam natiōis hypocrit⁹. i. uni-
sericordia in pauperes. Hypocrita em⁹ qr nihil de suo dedit

paupib⁹: nihil secūt auferet cū moriet. Uñ. P̄. Dormierūt s̄

sōmū suū ⁊ nihil iuenerūt tē. Blo. Quia nihil posuerit i ma-
nib⁹ pauperū. Dicit ergo: Nō remansit de cibo ei⁹. i.

de his in quibus delectabāt: nihil remansit qd̄ secum ferret:
qr nihil dedit pauperibus: qui elemosynas sibi datas defēt
in thesauros paradisi: Sic Laurenti⁹ dixit tyrāno. v. **Et**

propterea nihil permanebit de bonis eius: quia
de hancita subtractus: nūdus ad iudicē ibit. P̄. Lū interie-
rit: nō sumet oia tē. Infra. xxvij. d. Diues cū dormierit nihil

secūt auferet. x. **Cū satiatus fuerit artabīt.** i. cū mul-
ta congregauerit: anxiatur qualiter acquisita custodiat. Uñ

Gregorius: Cum labore acquiruntur: cum timore pos-
sidentur: cum dolore deseruntur. De hac satierate dicitur
Eccl. v. c. Saturitas diuinitis non finit eum dormire.

y. **Estuabit.** Hinc idē isidas metuit: formidat potētore

Libri

ne violenter auferat: cōspicit pauperē / et suspicat furē. Tū. s.
p.v.c. Sonit' terrorē sp̄ i aurib⁹ ei⁹: et cū pax sit ille sp̄ i sīdias
suspicat. a Et oīs dolor irruet in eū. i. eternus crucia-
tus. Prop̄ b dīc dñs Matth. vi. c. Tesauricare vob̄ the-
sauz i celo r̄c. Eccl. v. c. Divitie p̄seruare i m iū dñi sui / pe-
reūt em̄ i afflictio p̄e-
sima. b Utinā im-
pleat venter ei⁹. i.
cupiditas siue mēs cu-
pida. S; quō h̄ optat
cū sit ipossible. Tita-
nū sūt i sītibilia / et q̄r-
tū qđ nūq̄ dīc sufficit
s. ignis avaricie: Pro-
uerb. xxx. c. Auar̄ nō
iplebit pecūia: Eccl.
v. b. Sol. H̄ec ippletio
erit i morte/q̄n ocl̄ i
pior. i. desideria / defi-
ciēt: sic dictū est s. xv.
Et h̄ inuit qđ seq̄t:
c At emittat: de s.
d In eū irā furorū
sūt: q̄ ē ultima pena.

B Al. nō habet
t gladius.

Luc. 16. f.

a Et dīmīs dolor irruet in eum.
b Utinā ipleat vēt ei⁹: vt ēmit-
tēt i eū irā furorū sūt: et pluāt
cū sup illū bellū suū. Fūgiet ar-
s ma ferrea: et irruet i arcū ere-
b um: t Gladi⁹ educt⁹ et ēgredi-
ens dēvagia sua et fulgurās
m in amaritudine sua. Gladi⁹ et
n veniēt sup eū horribiles: dēs-
tenebrē abscōdite st i occul-
p̄tis ei⁹. Deuorabit eū ignis q̄
q̄ nō succēdit: affliget relictus
r̄ itabnaculo suo. Reuelabūt
q. d. vītā desideria auari ipleat: q̄ cōto citi⁹ ad desideriū p̄/
uenit: tāto citi⁹ ad tornētū rapit. Un̄ mortē auari desiderat
sophar: ne diut⁹ peccet. e Et pluāt sup illū bellū suū
i. iudicioz suoz iacul⁹ p̄cūia q̄si gutt̄ pluuiē: qđ fit q̄n me-
minit q̄ male p̄cupiuit: p̄cupita peius z gregauit / z gregata
pessime reseruauit: postea dolet q̄ gregata deserit. f Fū-
giet arma ferrea. i. vīte p̄sens necessitates et miseras. Et
cōpāk p̄genē t̄pāles ferro: q̄ erugine p̄sumit: Erebo / q̄ diffi-
cill̄ p̄sumit / eternū suppliciū figura. Et h̄ qđ seq̄t: g Ir-
ruet i arcū etrū. i. in eternū suppliciū. q. d. hypocrita su-
git penas t̄pāles / et irruet i eternas. Un̄. s. v. c. Qui timet
prūnā / irruet super eū nīx. h Eductus / per seductore: /
id est malā suggestionem / male suggesterē. i Et egredi-
ens / per propriā voluntatem: k De vagina sua. i. de
occīta cogitatōe. Hypocrita em̄ dū mala cogitat: q̄si gladi-
us est i vagina. De vagina educit v̄l egredit̄: dū p̄ seducto-
ris suggestionē v̄l p̄pā voluntatē ad male opāndū aperit.
l Et fulgurās i amaritudine sua. i. in potestate p̄posi-
tus / i serioz crucians. In fulgure splēdoz dīnariōnis / et p̄cū-
sio designat: quā habet hypocrita. m Gladēt et veniēt
sup eū horribiles. i. maligni spūs: q̄ bonis mētib⁹ sī hor-
ribiles / et pauēdi atq̄ fugiēdi. S; vadūt et veniēt sup hypocri-
tā: cū de vītio in vītu ruere faciūt. Un̄ yadent. i. recedēt:
cū hypocrita cessat ad t̄ps male agere. Un̄iēt super eū: /
cū iterū incipit peccare. Un̄ Greg⁹. Sepe ira recedēt / lu-
xuria mentē inuidit: q̄ cū ad t̄ps intermitēt / elatio de conti-
nētia subrogat. Et sic / q̄t vītis p̄mīt: tot malignis spiritib⁹
vastat. n H̄et tenebrē abscōdite sūt i occulte. i.
p̄ctā ad tenebras eternas ducētia v̄l trahētia / sī i corde hy-
pocrite. Proverb. xxvi. d. Labijs suis itelligit inimicus: q̄n
fūmiserit vocē suā ne credider̄ ei: qm̄ septē neq̄tie st i corde
illius. h̄ic dīc qđā Glo. Virtus vītis succēdit: s̄ nō oīa siml̄
fūt: s̄ tī oīa siml̄ sūt in mente. Ergo p̄digalitas et avaricia
siml̄ st: g H̄ria sūt siml̄. Sol. Oīa virtus siml̄ esse p̄nt q̄ntū ad
reatū: s̄ n̄ q̄ntū ad habitū: Real⁹ em̄ remanet / habitu recedē-
te et actu: et reat⁹ nō ē h̄ri⁹ reatū / licet habit⁹ habitu sit h̄rius.
o Deuorabit eū. i. hypocritā: p Ignis q̄ nō succē-
dit. i. ignis gehēnē. Un̄ Greg⁹. Prope hic exp̄mis ignis ge-
hēnē: q̄ corporeus / malos corporeis v̄t: nec vt iste nōster stu-
dio hoīs succēdit / nec lignis nutrit: s̄ creat⁹ semel / p̄manet
extinguibilis. Un̄ Es̄a vīt. g. Vermis eoꝝ non moriet r̄c.
S; p̄ hoc obijcit i duob⁹. Primo de h̄ qđ dīc / q̄ ignis gehē-
nē ē corpore⁹: Quia dīc Aug⁹. h̄riū in. xxi. libro d̄ ciui. dei.
ca. x. Dicerē inq̄t sic arsuros sineylo suo corpore sp̄bis: sicut
ardebat apud iferos ille diues q̄ dicebat: Crucior i hac flā-
ma: nisi p̄ueniēt mihi r̄nderi cernerē / tale fūsse illā flāmā: qles
oculi q̄s leyyauit q̄n laçari vīdit: q̄lis lingua cui humore ex-

Job

guū desiderauit ifudi: q̄l digit⁹ laçari d̄ q̄ id fieri postulauit.
Sic q̄ icorporalis illa flāma q̄ exarsit / et illa guttula quā po-
p̄scit: q̄lia sūt visa dormientiū sentientiū res icorporales /
habētes tñ similitudinē corpor̄. Sc̄o obijcit de h̄ qđ dīc
Mec lignis nutrit / nec studio hoīs succēdit. Cōtra. El. l. d.

Ecce vos oīs accēde-
tes ignē abulare i flā-
mis q̄s succēditis vo-
bis. Itē El. x. c. g.
Preparata est ab he-
ri top̄her / nūtrimenta
et ignis / ligna mul-
ta. Solutionē q̄re sup
q̄rtū sūtar. Sequit⁹:
Ca. XXI.

R Espōndēs autē iob /
tabernaculo suo
i. cruciab̄s eternali⁹ /
carne sua / quā let⁹ in
habitā modo q̄s ita
tabnaculo: S; bon⁹ nō
i carne gaudū sūt po-
nit / s̄ in celo: nec i car-
ne habitat: sed in spū.
Ro. viii. b. Dos i car-
ne nō est: s̄ in spū. Et nota q̄ dīc Relict⁹ i tabernaculo nō
a tabnaculo: q̄ sicut dīc Greg⁹: inq̄ carnē suā quā amauit
rūt nec relinq̄re voluerūt: p̄p̄t deū: tūc p̄p̄t tornēta relinq̄re
volēt: s̄ nō poterūt: uno i aia et corpe puniēt: q̄ i vītis pec-
cauēt. r Reuelabūt celi iniqtatē ei⁹: tūc. i. et si mō
celeſ. Celi. i. p̄fecti: q̄ cū deo iudicabūt. Sah. v. a. Tūc sta-
būt iusti i magna p̄stātia r̄c. s Et terra surgeret aduer-
sus eū. i. terreni. i. ip̄fecti: q̄ tñ elemosynis et lachrymis la-
uāt p̄cātā sua / et ad vitā eternā p̄ueniūt. Un̄ terra. i. p̄tōres/
exēplo ei⁹ decepti. Hypocritā em̄: q̄ h̄ nec bonis nec malis
peccit / i tremēdo examēe iustor̄ vita et p̄tōr̄ parit accusabūt:
q̄ illos p̄tēs: istos decepit v̄l corruptit. Un̄ noīe cōtēt et terre
ad līaz / intelligūt supiora et iſerioz elemēta / q̄ p̄gnabit / tra
eū. Sap. v. d. Pugnabit cū illo orbis terraz h̄iſatos. Se-
q̄t: t Aptū erit Germē dom⁹ illi⁹. i. iſeno p̄fecti by
pocrite / tunc erit manifesta / q̄ mō later: q̄z eti p̄ateat ope-
tio / later tñ itētio: S; tūc dīgeſt: q̄z liba ap̄t: Daniel. vii.
c. Et dñs illuminabit abscōdita tenebrē / et manifestabit sūlia
cordiū. i. Cor. iii. a. v Detraheſt i ifernū: v̄n die
furor̄ dei. i. i die iudicij: q̄n malis videbūt furibūt. In-
fra. xxi. b. Ducūt i bonis dies suos: et i p̄ctō ad iferna de-
cendūt. w H̄ec est pars hoīs ip̄ij a deo / recedēt / sup-
ple: Tel pars ppata a deo. In̄ illō Matth. xxi. d. Disce-
dite a me maledicti i ignē etnū r̄c. El. x. g. Preparata est ab
heri top̄her a rege r̄c. z Et hereditas v̄bor̄ ei⁹. i. p̄-
na. p̄ v̄bis ei⁹: quā firmis q̄si ture hereditario possidebit i ifer-
no. dē em̄ n̄ solū facta / s̄ et v̄ba puniēt i iferno. Matth. vii.
c. Dico vob̄: q̄ de oī v̄bo oīcioso q̄d locuti fuerit hoīes / red-
det rationē de eo / i die iudicij. Ex verbis em̄ tuis iustificabe-
rit: et ex verbis tuis p̄demnaberis. Exposi. Ca. XXI.

R Espōndēs autē iob r̄c. Sophar q̄ suspicabāt
iob fūsse hypocritā: et iob p̄cātā a deo p̄cūsū: mul-
ta et hypocritā dixit / i p̄tētia iob. Lui iob būlit
r̄ndit: q̄ mollis r̄nūs frāgit irā: Proverb. xv. a. Agit aut̄ in
h̄ capi. de duob⁹ p̄ncipalit. Primo de glā et diuitiū ip̄oz
descēdētiū i ifernū. Sc̄o de miseriū et dolorib⁹ corūdem.
Dīc g: b Audite q̄so ser. meos. In h̄ v̄bo q̄so morat
būllitas et charitas iob: q̄ supbo būlit r̄ndit: et iūmici ad p̄-
nitētia rogādo mōvit: Sic Ro. vii. a. Obscero vob̄ frēs p̄ mi-
sericordiā dei / vt exhibeat corpa via hostiā viuēt. c Agi-
te penitētia: d male dīc / 3 me: et male facit et male omittit.
Idē p̄dicauit iob̄ baptista Matth. iii. a. Penitētia agite
appropinq̄bit em̄ regnū celoz. d Gūstincte me vt et
ego loquar v̄obis. Sic ap̄ls. ii. Cor. xi. a. Utinā sustine-
ret modicū qđ iſipientie meę. e Et post mea si vide-
bitur verba rideat: id ē irridēte si non potestis sustinere.
Job em̄ sicut docere recta: ita tolerare p̄uersa / parat⁹ erat.